

JOVES DE BARCELONA

INFORME

SETEMBRE - OCTUBRE 1997

ÍNDIX

PRESENTACIÓ	2
1. CARACTERÍSTIQUES DELS JOVES.....	3
2. LA LLAR D'ORIGEN	7
3. L'ACCÉS A L'AUTONOMIA ADULTA	11
3.1. Fonts d'ingressos	11
3.2. Els joves no emancipats	12
3.3. La parella.....	14
4. LA FORMACIÓ.....	17
4.1. El nivell d'estudis	18
4.2. Els estudis en curs	20
4.3. El coneixement de llengües.....	22
5. L'ACCÉS AL TREBALL	24
5.1. La feina	25
5.2. L'atur	28
6. EL LLEURE I EL CONSUM.....	31
6.1. El lleure els dies feiners.....	31
6.2. El lleure els caps de setmana	32
6.3. Tipus de lleure	33
6.4. Sortir de nit.....	34
6.5. Mitjans de comunicació	36
6.6. Comportaments de risc	38
6.7. Forma preferida de gastar els diners disponibles	40

7. ELS VALORS SOCIALS	42
7.1. Els aspectes més importants.....	42
7.2. Els problemes socials.....	45
7.3. L'ètica social.....	48
7.4. La distància social	50
7.5. La dimensió de la solidaritat	55
8. LA CONFIANÇA EN LES INSTITUCIONS.....	60
9. LA POSICIÓ POLÍTICA.....	65
9.1. Interès per la política.....	65
9.2. Orientació política	68
9.3. El sentiment de pertinença	70
9.4. La socialització política	73
9.5. Simpatia de partit polític i participació electoral	75
9.6. Sistema democràtic	77
9.7. La política municipal	79
10. RESUM	82
ANNEX	90
Recull de respostes literals	91
Fitxa tècnica	97
Qüestionari	99

ÍNDIX DE GRÀFICS

Gràfic 1. Situació actual	4
Gràfic 2. Situació actual dels que ni estudien ni treballen	4
Gràfic 3. El servei militar (n=609)	5
Gràfic 4. Motiu pel que no han fet el servei militar	5
Gràfic 5. Estat civil	6

Gràfic 6. Situació de convivència	7
Gràfic 7. Procedència dels ingressos	11
Gràfic 8. Viure pel seu compte:	13
Gràfic 9. Motiu per no viure pel seu compte	13
Gràfic 10. Si pogués triar, preferiria:.....	13
Gràfic 11. Relacions de parella	14
Gràfic 12. Per al bon funcionament d'una parella és molt i bastant important:	15
Gràfic 13. Els estudis són:	17
Gràfic 14. Els joves que estan estudiant	20
Gràfic 15. Ús de la llengua	22
Gràfic 16. Coneixement del català	23
Gràfic 17. El treball és una forma de:.....	24
Gràfic 18. Molta i bastant de satisfacció vers alguns aspectes de la feina actual ..	25
Gràfic 19. Aspectes que més valoren en una feina (dues respostes)	26
Gràfic 20. Joves que treballen.....	27
Gràfic 21. Situació dels joves	29
Gràfic 22. Acceptació de diferents propostes	29
Gràfic 23. Activitats de lleure els dies feiners i els festius (màxim dues respostes)	31
Gràfic 24. Sortir de nit	34
Gràfic 25. Transport nocturn.....	34
Gràfic 26. Expectativa d'ús nocturn d'equipaments i serveis (segur que sí)	35
Gràfic 27. Canal de televisió habitual	36
Gràfic 28. Hàbit de llegir la premsa.....	37
Gràfic 29. Hàbit de fumar	38
Gràfic 30. Hàbit de beure alcohol.....	38
Gràfic 31. Diners disponibles al mes (mitjana).....	40
Gràfic 32. Preferències a l'hora de gastar (no inclou despeses bàsiques)	40
Gràfic 33. Creences i pràctica religiosa	44
Gràfic 34. Posició religiosa i ideològica	44
Gràfic 35. Confiança en l'Església	44

Gràfic 36. Els problemes socials que més els preocupen	45
Gràfic 37. Justificació de l'ús de la violència	48
Gràfic 38. Acceptació o desaprovació de determinades situacions.....	49
Gràfic 39. Eutanàsia i pena de mort.....	50
Gràfic 40. Acceptació de col·lectius d'altres cultures	51
Gràfic 41. Acord respecte algunes qüestions sobre la immigració	52
Gràfic 42. Acceptació de determinats col·lectius (no importaria tenir com a veïns)	53
Gràfic 43. Els okupes són:	55
Gràfic 44. Ocupar les cases o edificis buits de propietat privada	55
Gràfic 45. Causes o idees a defensar (màxim tres respostes)	56
Gràfic 46. El paper de la dona.....	57
Gràfic 47. Simpatia cap a moviments o grups.....	57
Gràfic 48. Confiança en les institucions	60
Gràfic 49. La democràcia és preferible a qualsevol altra forma de govern	61
Gràfic 50. Molt i bastant de confiança en les institucions i interès per la política ..	62
Gràfic 51. Molt i bastant de confiança en les institucions i posició ideològica	63
Gràfic 52. Interès per la política	65
Gràfic 53. Interès per la política i participació electoral	66
Gràfic 54. Per als joves és habitual:	67
Gràfic 55. Escala ideològica	68
Gràfic 56. Sentiment de pertinença.....	70
Gràfic 57. Sentiment de pertinença i origen dels progenitors	70
Gràfic 58. Catalunya hauria de ser:	72
Gràfic 59. Ideologia i sentiment de pertinença.....	73
Gràfic 60. Participació electoral	77
Gràfic 61. Valoració de la gestió municipal	80
Gràfic 62. Actuació municipal més prioritària (màxim tres respostes).....	80

ÍNDEX DE TAULES

Taula 1. Els joves barcelonins	3
Taula 2. Perfil dels progenitors	8
Taula 3. Nivell d'estudis	18
Taula 4. Activitat professional	27
Taula 5. Condicions laborals	27
Taula 6. Ha provat alguna vegada:	39
Taula 7. Aspectes vitals més importants (màxim tres respostes)	42
Taula 8. Nombre d'associats	58
Taula 9. Tipus d'associacions (màxim quatre respostes)	58
Taula 10. Perfil dels joves segons posició ideològica	68
Taula 11. Escala ideològica i simpatia de partit	69
Taula 12. Perfil dels entrevistats segons sentiment de pertinença	71
Taula 13. Escala ideològica dels entrevistats i dels seus progenitors	74
Taula 14. Sentiment de pertinença dels entrevistats i dels seus progenitors	74
Taula 15. Visió del sistema democràtic	78

ÍNDEX DE QUADRES

Quadre 1. Qui fa què els dies feiners	33
Quadre 2. Qui fa què els caps de setmana	33
Quadre 3. Qui utilitzaria alguns serveis i equipaments a la nit	36
Quadre 4. Perfil dels joves segons canal televisiu habitual	37
Quadre 5. A qui preocupa què	46
Quadre 6. Perfil dels associats i no associats	59
Quadre 7. Qui es partidari del servei militar, de l'objecció i del desarmament	64
Quadre 8. Qui està interessat per la política	66
Quadre 9. Perfil dels entrevistats i diferents formes d'Estat	72
Quadre 10. Perfil dels simpatitzants de cada partit polític	76
Quadre 11. Perfil dels votants i els abstencionistes	77
Quadre 12. Perfil dels joves segons visió del sistema democràtic	78

PRESENTACIÓ

L'estudi sociològic sobre els joves de Barcelona 1997 es basa en una enquesta a 1.200 joves de la ciutat de 15 a 29 anys¹

Actualitzar el coneixement sociològic dels joves amb dades recents, significa fer una nova crònica que s'incorpora a la història i que requereix no trencar amb el contingut de les anteriors². Tanmateix, cal incorporar-hi les qüestions emergents, per la seva importància axiològica i convivencial.

Consultar és donar la paraula. En aquest cas, suposa donar la paraula als joves barcelonins i recollir-la per mitjà d'un llarg qüestionari. La seva paraula es converteix en informació sobre les seves circumstàncies i, igualment, sobre les seves actituds. Amb l'anàlisi d'aquesta informació s'obté una imatge dels joves barcelonins, la que els propis joves han volgut donar de si mateixos.

Aquest escrit s'estructura de la següent manera. El primer punt tracta de l'entorn familiar dels joves barcelonins com a receptacle on té lloc la socialització primària. El segon de l'accés a l'autonomia personal associada al voler establir-se pel seu compte i disposar d'uns ingressos per portar-ho a terme. El tercer està dedicat al procés formatiu i l'accés al treball. El quart al lleure i els comportaments de risc. El cinquè recull la visió que tenen de la societat i les actituds que prenen davant de determinades qüestions i situacions. Aquest punt tracta, específicament, dels aspectes més importants de la vida, dels problemes socials, d'algunes qüestions relatives a l'ètica socials, de la tolerància, de la solidaritat i de la confiança en les institucions. I el sisè es refereix a l'interès per la política, l'orientació dels joves barcelonins dins d'aquest àmbit i la seva visió del sistema democràtic.

Els joves barcelonins es veuen a si mateixos desorientats (81%) i crítics (70%). També solidaris (63%), tolerants (62%), idealistes (57%) i respectuosos amb el medi (51%). Es consideren menys estudiosos (43%), conservadors (38%), racistes (37%) i optimistes de cara el futur (31%). El present estudi proporciona dades i informació que donen a conèixer les raons en què se sustenta aquesta visió que tenen els entrevistats de si mateixos.

1.

¹ Per ampliar la informació sobre les característiques de l'enquesta vegeu fitxa tècnica.

² A l'Enquesta de Joves de la Ciutat de Barcelona 1997 la precedeix l'Enquesta de Joves de la Ciutat de Barcelona 1992, ambdues realitzades per l'Ajuntament de Barcelona.

CARACTERÍSTIQUES DELS JOVES

Actualment, els joves de 15 a 29 anys de Barcelona sumen 325.608 i representen un 21,5% de la població de la ciutat³ (vegeu taula 1).

Segons el recompte de 1991⁴, a Barcelona hi havia 380.664 joves de 15 a 29 anys, que representa el 23,2% del total de ciutadans. Aquesta xifra supera a l'actual en 55.056 joves⁵ (vegeu taula 1).

Taula 1. Els joves barcelonins

	Absoluts	%	Nois	%	Noies	%
De 15 a 19	94.466	29,0	48.007	29,0	46.459	29,0
De 20 a 24	118.643	36,4	60.337	36,5	58.306	36,4
De 25 a 29	112.499	34,6	56.923	34,4	55.576	34,7
Total joves	325.608	100	165.267	100	160.341	100
Total població	1.508.805					

Font: Padró Municipal d'Habitants de Barcelona, 1996

	Absoluts	%	Nois	%	Noies	%
De 15 a 19	127.388	33,5	65.192	33,7	62.196	33,3
De 20 a 24	128.709	33,8	65.757	33,9	62.952	33,7
De 25 a 29	124.567	32,7	62.769	32,4	61.798	33,1
Total joves	380.664	100	193.718	100	186.946	100
Total població	1.643.542					

Font: Padró Municipal d'Habitants de Barcelona, 1991

Tot i aquesta variació en la quantitat total de joves, la proporció de nois i noies no ha variat. Els nois continuen essent una mica més nombrosos (50,8%) que les noies (49,2%).

El 1996 els de 15 a 19 anys representen el 29% de joves, els de 20 a 24 anys el 36,4% i els de 25 a 29 anys el 34,6%. Així doncs, a la ciutat hi ha més joves de 20 a 24 anys que de la franja d'edat superior i, sobretot, que la inferior. Les tres franges actuals són desiguals, en canvi, el 1991 la distribució per edats era força homogènia: un 33,5 % de 15 a 19 anys, un 33,8% de 20 a 24 anys i un 32,7% de 25 a 29 anys.

Els joves objecte d'estudi han nascut entre el 1968 i el 1982. **Un 86% dels entrevistats és originari de la ciutat de Barcelona**, un 3% a la resta de

³ Padró Municipal d'Habitants 1996. Ajuntament de Barcelona.

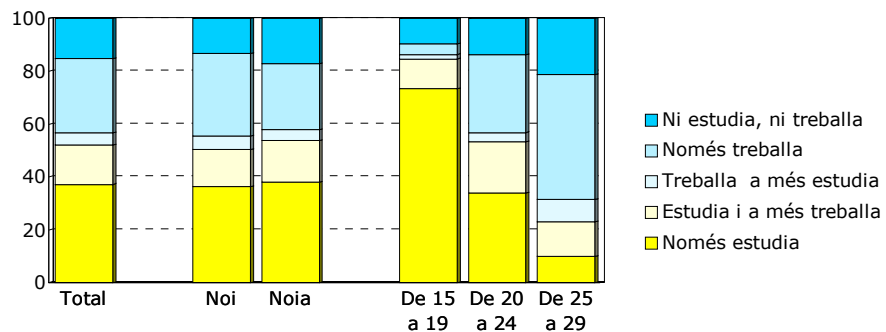
⁴ Padró Municipal d'Habitants 1991. Ajuntament de Barcelona.

⁵ Aquest descens és més gran que el descens del total de la població de la ciutat, que és exactament del 8,2%.

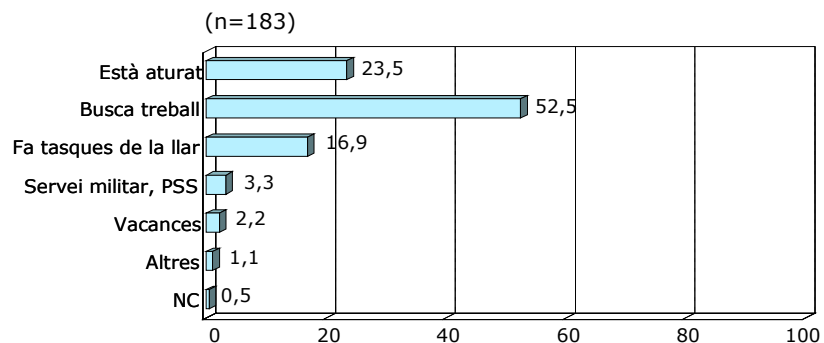
Catalunya, un 7% a altres Comunitats Autònomes i un 4% a l'estranger. Entre els més joves hi ha més nascuts a la ciutat que entre els grans.

Del conjunt d'entrevistats, **un 52% són estudiants** - un 37% a ple temps i un 15% compagina estudis i algun tipus de feina -, **un 33% treballa** - un 28% només treballa i un 5% a més estudia - i **un 15% ni estudia ni treballa**⁶ (vegeu gràfics 1 i 2).

Gràfic 1. Situació actual

Gràfic 2. Situació actual dels que ni estudien ni treballen

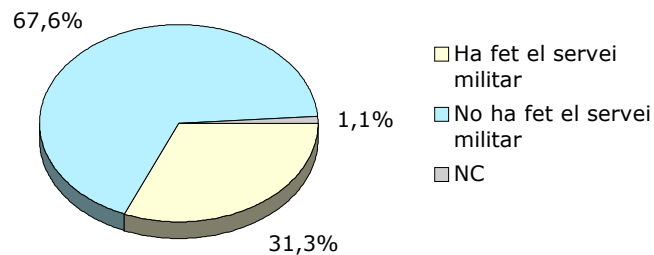
Dels que ni estudien ni treballen, més de la meitat està buscant feina, un 23,5% està a l'atur (els que busquen feina i els aturats representen el 11,5% del total d'entrevistats), un 17% es dedica a les tasques de la llar⁷, un 3% fa el servei militar o la Prestació Social Substitutòria i un altre 3% està a punt d'incorporar-se a una d'aquestes dues opcions o de vacances.

⁶ A Ciutat Vella, Nou Barris i Sant Andreu hi ha més joves que ni estudien ni treballen.

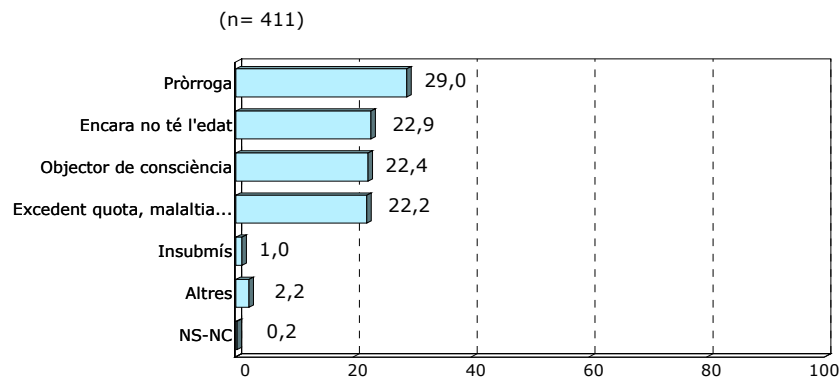
⁷ Es tracta únicament de noies.

Pel que fa als nois, un 31% ja ha fet el servei militar. Si no l'han fet és perquè encara no tenen l'edat, tenen una pròrroga, són excedent de quota, objectors de consciència o insubmissos⁸ (vegeu gràfics 3 i 4).

Gràfic 3. El servei militar (n=609)

Gràfic 4. Motiu pel que no han fet el servei militar

En relació a l'estat civil, el 85% són solters⁹. Un 13,5% està aparellat i un 1% separat o divorciat. El 13,5% d'aparellats es reparteix en un 6,5% de casats per l'Església, un 2,5% pel civil i un 4,5% d'unions de fet¹⁰ (vegeu gràfic 5).

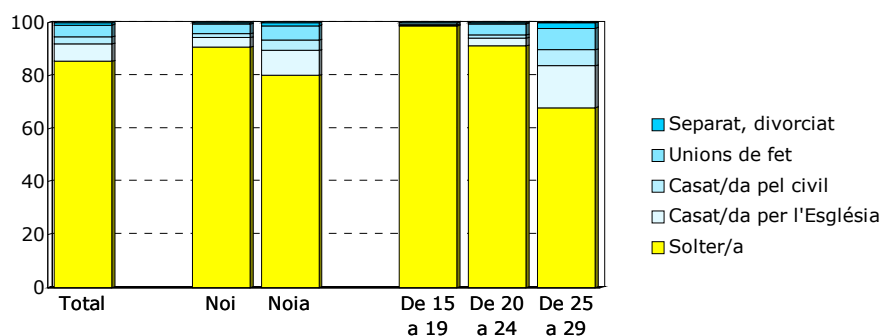
Del gràfic següent es desprèn que entre els nois hi ha més solters que entre les noies. Altrament, els entrevistats solters disminueixen a mesura que augmenta l'edat.

⁸ Actualment, un 23% dels nois de 15 a 25 anys ja ha fet el servei militar, mentre que el 1992 sumaven un 29,5%. Dels que encara no l'han fet, un 23% és objector de consciència, mentre que fa cinc anys ho era el 5%.

⁹ La pregunta del qüestionari no es referia estrictament a l'estat civil. També tenia en compte les diferents formes d'aparellar-se (casats per l'Església, casats pel Civil i unions de fet).

¹⁰ A aquesta xifra s'hauria de sumar un 2% d'aparellats més que malgrat tenir l'opció de respondre "unió de fet" ha respost "solter".

Gràfic 5. Estat civil

Si només es tenen en compte els aparellats o els que ho han estat, es comprova que entre els més joves només hi ha un 1,5% que estan aparellats o separats. Entre els de 20 a 24 anys un 9% i entre els grans un 32%. Concretament pel que fa als de 25 a 29 anys, un 16% estan casats per l'Església, un 6% pel civil, un 8% són unions de fet i un 2% separats i divorciats.

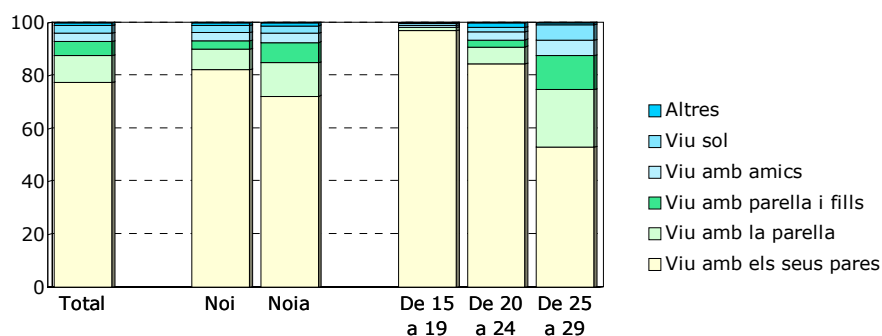
2.

LA LLAR D'ORIGEN

La família és un dels valors essencials dels joves, **és l'aspecte més important de la seva vida** (74%) i la pràctica totalitat hi confien. En general, estan satisfets de la seva família d'origen i desitgen constituir una llar. L'altre puntal de la seva vida afectiva són els amics (67%), especialment pels més joves i els nois. De tota manera, a mesura que són més grans, la parella va prenent més entitat.

Un 77% del conjunt de joves entrevistats viu amb els seus progenitors (vegeu gràfic 6). La diferència és palpable entre nois i noies, ja que el 82% dels primers viu a la llar d'origen enfront del 72% de les segones. L'edat també marca diferències. Pràcticament tots els de 15 a 19 anys viuen amb els seus pares (97%), mentre que de 20 a 24 anys hi viuen el 84% (un 13% menys) i de 25 a 29 anys el 53% (un 31% menys que el tram anterior)^{11, 12}.

Gràfic 6. Situació de convivència

Els joves que viuen amb els seus pares es mostren satisfets de la seva actual situació de convivència (el 93%). Resta només un 7% que no ho està. En general, les noies i els més joves són els més satisfets.

En aquest apartat es dona un cop d'ull a l'origen dels progenitors i a la seva forma d'expressar-se. També es té en compte la seva formació, la seva ocupació actual i l'activitat professional. Aquestes dades identificatives són insuficients per fer-se una idea del marc familiar dels joves entrevistats. És per això que també es fa referència a la forma de pensar dels pares i, bàsicament, a la seves creences religioses, a la seva ideologia i al seu sentiment de pertinença. Amb totes aquestes referències, hom pot fer-se una idea aproximada del món familiar dels joves de la ciutat, del seu

¹¹ El nombre de joves de 15 a 25 anys que viuen a la llar d'origen és pràcticament idèntic al de fa cinc anys.

¹² A Les Corts, Sarrià-Sant Gervasi i Horta Guinardó hi ha més joves que viuen amb els seus pares.

ambient cultural i de les idees transmeses als fills durant els seus primers anys de vida.

En un 40% dels casos ambdós pares han nascut fora de Catalunya, en un 33% a Catalunya i un 27% són fills de parelles mixtes (vegeu taula 2). Entre els joves de més edat és més freqüent que els pares hagin nascut fora de Catalunya i entre els més joves és més corrent que els pares siguin autòctons o si més no un dels dos.

Taula 2. Perfil dels progenitors

Origen	
<i>Tots dos de Catalunya</i>	33,3
<i>Tots dos de fora de Catalunya</i>	39,5
<i>Un i un</i>	27,1
Llengua	
<i>Tots dos català</i>	26,5
<i>Tots dos castellà</i>	53,9
<i>Un i un</i>	14,6
<i>Altres</i>	5,0
Nivell d'estudis	
<i>Tots dos bàsics</i>	34,5
<i>Tots dos secundaris</i>	26,1
<i>Un bàsics i un secundaris</i>	11,4
<i>Tots dos universitaris</i>	9,5
<i>Un universitari</i>	12,5
<i>Altres</i>	5,9
Ocupació	
<i>Tots dos treballen</i>	38,0
<i>Un treballa</i>	40,3
<i>Cap treballa</i>	21,8
Identificació religiosa	
<i>Tots dos catòlics practicants</i>	13,3
<i>Tots dos catòlics no practicants</i>	65,8
<i>Un practicant i un no practicant</i>	6,7
<i>Tots dos no creients</i>	5,2
<i>Un catòlic i un no creient</i>	3,6
<i>Altres</i>	5,6
Identificació ideològica	
<i>Tots dos d'esquerra</i>	33,8
<i>Tots dos de centre</i>	9,9
<i>Tots dos de dreta</i>	13,2
<i>Tots dos apolítics</i>	2,8
<i>Un i un</i>	13,8
<i>NS-NC</i>	26,6
Sentiment de pertinença	
<i>Tots dos més espanyols</i>	26,8
<i>Tots dos tant espanyols com catalans</i>	26,9
<i>Tots dos més catalans</i>	21,4
<i>Un i un</i>	17,8
<i>NS-NC</i>	7,0

Un 54% dels progenitors parla habitualment en castellà i un 26,5% en català. A més, un 15% parla les dues i un 5% s'expressa en altres llengües.

La major part dels progenitors té un nivell d'estudis bàsic (34%)¹³, un 26% secundaris i en un 11% dels casos un té un nivell formatiu bàsic i l'altre mitjà. Altrament, un 9,5% són parelles amb estudis universitaris i un 12,5% un dels dos té un alt nivell d'estudis. El més habitual és que el pare tingui un nivell igual o més alt que la mare.

En un 38% dels casos ambdós progenitors treballen, en un 40% només un i en un 22% dels casos cap.

Pel que fa concretament al pare, la majoria treballa (69%). Un 16% està jubilat, un 4% a l'atur i un 1,5% està incapacitat¹⁴ (dins d'aquestes situacions un 3% admet que el seu pare fa algun tipus de feina remunerada). A mesura que els enquestats són més grans és més probable que el seu pare no treballi.

Dels laboralment actius, un 63% treballa per compte d'altri amb un contracte fix i un 4% amb un contracte temporal. A més, un 16,5% treballa per compte propi amb personal al seu càrrec i un 13% també pel seu compte però sense personal.

Un 36% treballa o treballava¹⁵ en la construcció, indústria o transports, un 13% al comerç, un 12% als serveis administratius, un 12% als serveis personals i un altre 12% com a professionals o tècnics. En un 8,5% dels casos es tracta de directius i gerents.

Pel que fa concretament a la mare, un 47% treballa i un 42% són mestresses de casa. Només un 4% consten com jubilades i un 3% a l'atur (dins d'aquestes situacions un 3,5% admet que la seva mare fa algun tipus de feina remunerada). A mesura que els entrevistats són més grans, és més habitual que les seves mares siguin mestresses de casa.

Entre les laboralment actives, un 55% treballa per compte d'altri amb un contracte fix i un 11% eventualment. Un 11% treballa pel seu compte amb personal al seu càrrec i un 13% sense personal. Altrament, un 5% no té contracte i un 3% a una empresa familiar sense sou.

Un 27% de les mares treballa o treballava a l'hostaleria o serveis personals, un 16% als serveis administratius, un 14% al comerç i un 7% al ram de la construcció, indústria i transport. També un 8% com a professional o tècnic i un 2% com a directiu. Altrament, un 24% explicita que la seva mare mai ha treballat.

¹³ Recordeu que aquesta informació ha estat facilitada pels propis joves entrevistats.

¹⁴ Un 8% dels joves entrevistats no té pare i un 2% no té mare.

¹⁵ Es tracta de la professió que té o tenia el pare, en el cas que actualment no treballi.

El nombre de persones que viu en la llar de la família d'origen és 4 de mitjana i el nombre de persones que treballa és 2 de mitjana.

Majoritàriament la mare és qui fa les feines de casa, tanmateix els joves hi participen. Concretament, un 55% endreça la seva habitació i es fa el llit. També fan la compra (34%) i renten els plats (30%). Són menys els que netegen (27%), fan el dinar (26%) i tenen cura de la roba (16%). Les noies es dediquen bastant més a la llar que els nois i els grans fan més coses que els de menys edat.

La classe social de la família, segons els mateixos joves, és mitjana-mitjana (74%). Un 10% la considera mitjana-alta i un 14% la mitjana-baixa. Pràcticament ningú la situa en els extrems, en la classe alta o la baixa.

El més comú és que els progenitors siguin catòlics (79%) i la mare més religiosa que el pare (un 6% més de mares catòliques practicants que de pares). Són pocs els no creients i els adscrits a altres religions¹⁶.

La majoria dels entrevistats situa al seu pare i a la seva mare en el mateix graó de l'escala ideològica (60%). Concretament, un 34% a l'esquerra, un 10% al centre i un 13% a la dreta. A més, un 3% els considera apolítics. Altrament, un 14% diu que no coincideixen ideològicament i un 27% no sap situar els seus progenitors en l'escala.

Pel que fa al sentiment de pertinença, **també la majoria dels entrevistats situa als seus progenitors en el mateix graó** (75%). Concretament, un 27% manifesta que són espanyols amb major o menor grau, un altre 27% tant espanyols com catalans i un 21% catalans amb major o menor grau. En aquest cas, els entrevistats saben situar més els seus pares que en el cas anterior.

3.

¹⁶ En els capítols 7 i 9 es comparen les creences religioses, la ideologia i el sentiment de pertinença de pares i fills.

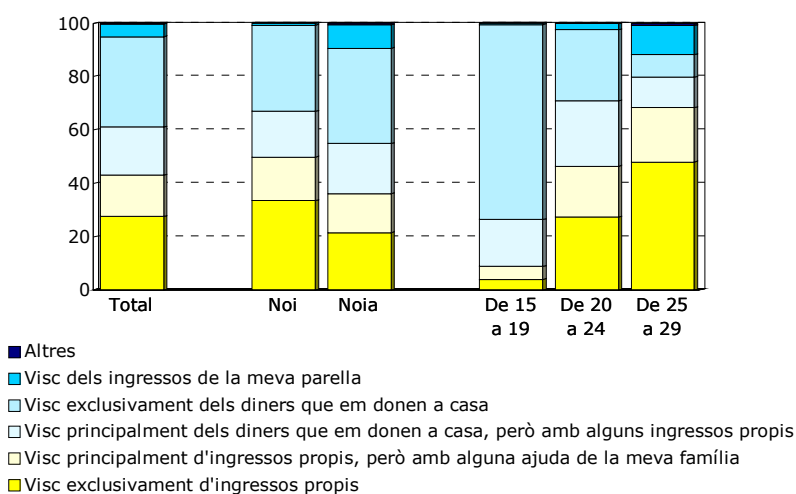
L'ACCÉS A L'AUTONOMIA ADULTA

Per emancipar-se de la llar d'origen i accedir a l'autonomia calen uns ingressos més o menys regulars. Aquest capítol comença fent referència a les fonts d'ingressos dels joves i, a continuació, comenta com passen d'una situació a una altra i les dificultats que comporta aquest canvi.

3.1. Fonts d'ingressos

Pel que fa a les fonts d'ingressos, un 28% viu exclusivament dels seus guanys, un 15% del seu sou però amb alguna ajuda familiar, un 18% viu dels diners que li donen a casa però amb alguns ingressos propis, un 34% només del que li donen a casa¹⁷ i un 5% de la seva parella¹⁸ (vegeu gràfic 7). D'aquestes xifres es dedueix que **són més els que depenen d'alguna forma dels seus pares que els econòmicament independents.**

Gràfic 7. Procedència dels ingressos

A mesura que l'edat avança és més freqüent tenir ingressos propis. Els més joves viuen del que els donen a casa seva i només un 4% exclusivament del que guanya, mentre que un 27% dels de 20 a 24 anys ja viu únicament dels seu sou i un 48% dels majors de 24 anys. Altrament, a mesura que el treball es va convertint en

¹⁷ Un 42% dels joves de 15 a 25 anys només disposa dels diners que li donen a casa seva, mentre que el 1992 era un 39%.

¹⁸ Majoritàriament són noies.

l'activitat principal, disminueix la dependència econòmica de la família, tanmateix, aquesta en alguns casos no desapareix del tot. Agregar que als districtes més benestants de la ciutat hi ha més joves que depenen totalment de les seves famílies.

Val la pena afegir, que **en un 71% dels casos els ingressos procedeixen del treball**, un 12% de feines esporàdiques, un 10% d'estalvis, un 2% de beques, un 3% de prestacions de l'atur i un 1,5% de subsidis.

Pel que fa a la destinació dels ingressos, un 63% en disposa íntegrament, un 22% en dóna una part a casa, un 1,5% els dóna tots a casa seva i un 13% són per la família pròpia. Entre els joves dels districtes més benestants és més habitual disposar íntegrament dels seus diners.

Els aparellats viuen de recursos propis, tret d'uns quants que també compten amb el suport familiar (un 14% dels aparellats, que representen un 1,5% de la mostra). Els solters, en general, depenen més de casa seva. De tota manera, són més els independents a nivell econòmic (28%), que els emancipats de la llar familiar (18% d'aparellats o que viuen sols). Per tant, uns quants, tot i tenir ingressos propis, segueixen a la seva llar d'origen.

3.2. Els joves no emancipats

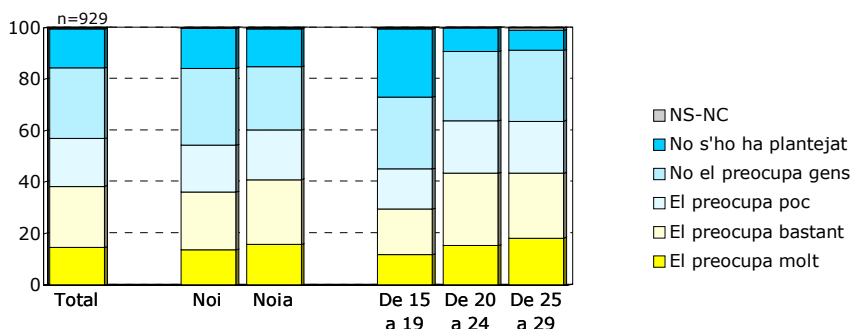
En relació als que s'estan amb els seus pares (un 77% de la mostra), **a un 38% li preocupa molt o bastant el fet de marxar de casa per viure pel seu compte, a un 46% li preocupa poc o gens i un 15% no s'ho ha plantejat** (vegeu gràfic 8).

Aquesta qüestió concreta, preocupa més a les noies que als nois. Dels més joves, un 27% encara no s'ho ha plantejat i a un 44% li preocupa relativament. A partir dels 20 anys, hi ha al voltant d'un 9% que no s'ho ha plantejat, un 47% que li preocupa poc o gens i al 43% restant li preocupa entre molt i bastant.

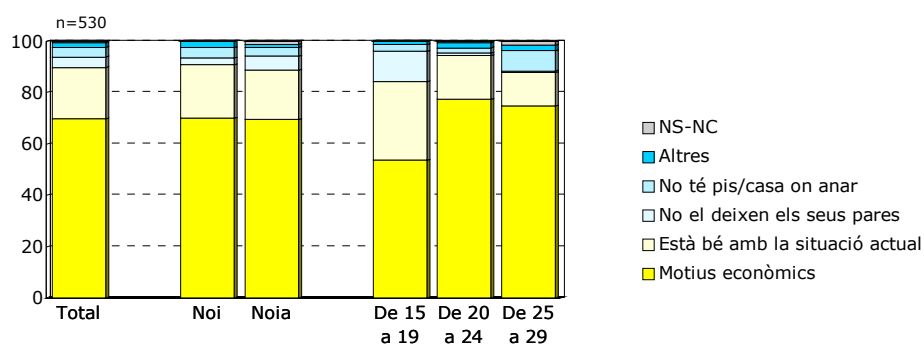
Els que viuen amb els seus pares estan satisfets de la seva situació de convivència, tot i que els més joves (95%) ho estan més que els grans (90%).

El motiu principal de no viure per compte propi és econòmic (70%). També perquè estan còmodes amb la situació actual (20%), no tenen pis o casa on anar (4%) o no els deixen els seus pares (un altre 4%, però aquesta resposta és típica dels més joves) (vegeu gràfic 9).

Gràfic 8. Viure pel seu compte:

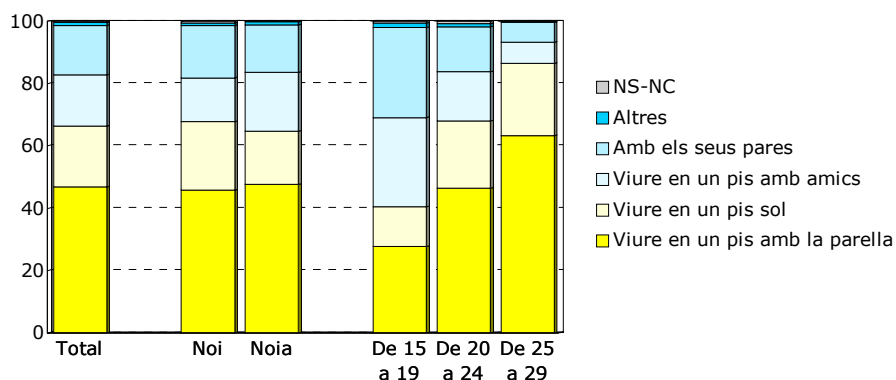

Gràfic 9. Motiu per no viure pel seu compte

Si poguessin triar, tenint en compte tots els avantatges i inconvenients de cada opció, **la situació preferida és la de viure en un pis amb la parella (47%)**. També, un 19% desitjaria viure sol, un 16,5% optaria viure amb els seus amics i un 16% es quedaria a la llar d'origen (vegeu gràfic 10).

Gràfic 10. Si pogués triar, preferiria:

Els més joves preferirien viure amb els pares i amb amics. Els de 20 a 24 anys, en primer lloc, amb parella, després sols i amb amics. Els grans amb parella i

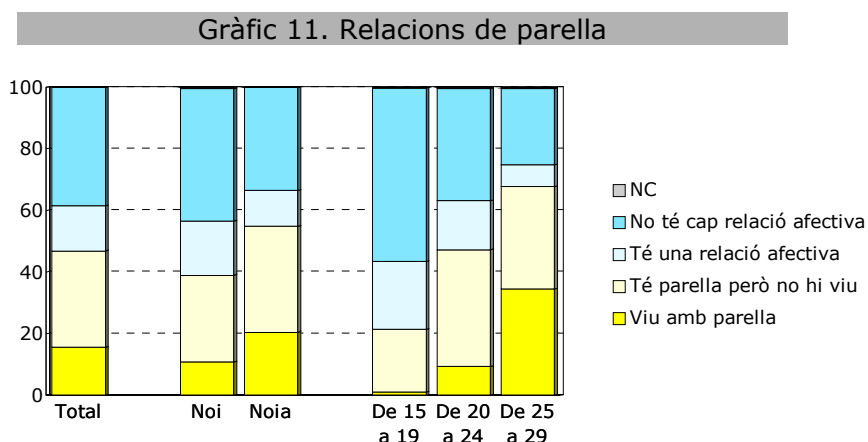
també sols. L'opció de viure sol té més simpatitzants entre els nois (un 5% més que les noies).

3.3. La parella

Un 15,5% viu amb la seva parella (un 10% només amb la parella i un 5% també amb els fills). Els que viuen amb la seva parella estan més satisfets de la seva situació de convivència que els que viuen amb els seus pares.

Són més les noies que viuen aparellades que els nois (un 9% més). Entre els més joves només un 1% viu amb parella, entre els mitjans un 9% i entre els grans un 35%.

Un 85% dels entrevistats no viu aparellat. Aquests es reparteixen de la següent manera: un 45% no té parella, un 7% té una relació afectiva, un 31% té parella però no viuen junts i un 1% està separat (vegeu gràfic 11).

Entre els nois el més freqüent és no tenir cap relació afectiva especial o una relació passatgera i entre les noies una parella estable. Amb l'edat, disminueixen les relacions passatgeres i augmenten les estables, fins a convertir-se en definitives.

Un 23% no manté relacions sexuals. Amb l'edat augmenta el nombre dels que en tenen. D'un 51% dels de 15 a 19 anys, salta al 16% dels de 20 a 24 anys i a un 7% dels grans.

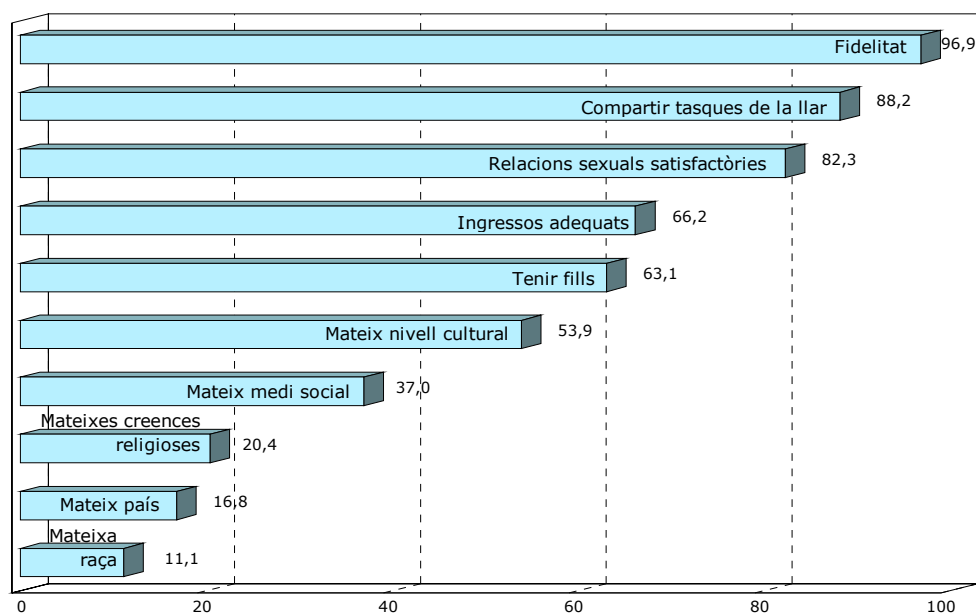
Pel que fa als que mantenen relacions sexuals, un 48% usa preservatiu, un 17% pastilles, un 2,5% altres mètodes (coitus interruptus, DIU, diafragma,

vasectomia, lligadura de trompes) i un 5% cap mètode. D'altra banda, l'ús del preservatiu és més freqüent entre els de 20 a 24 anys i el de la pastilla augmenta amb l'edat.

La majoria es mostra satisfeta de les relacions sexuals (un 62% del total dels entrevistats), sobretot els majors de 19 anys i els que viuen aparellats.

Per a una bona relació de parella el més important és la fidelitat, després compartir les tasques de la llar i les relacions sexuals satisfactòries. També ho són uns ingressos adequats, tenir fills i tenir el mateix nivell cultural. Es valora menys el fet de pertànyer al mateix medi social, tenir les mateixes creences religioses, ser del mateix país i ser de la mateixa raça¹⁹ (vegeu gràfic 12).

Gràfic 12. Per al bon funcionament d'una parella és molt i bastant important:

En general, les noies valoren més aquests aspectes relacionats amb el funcionament d'una parella, sobretot el tenir fills, compartir les mateixes creences religioses i compartir les tasques de la llar.

Amb l'edat també valoren més aquestes qüestions. Tanmateix, val la pena precisar que pel que fa a la fidelitat i ser del mateix país o raça tots opinen de forma similar. Les relacions sexuals satisfactòries importen més als majors dels 19 anys, mentre que els ingressos adequats, el medi social, les creences a partir dels 25 anys.

Els aparellats també donen més importància a aquests aspectes. De tota manera, cal precisar que els casats remarquen més tenir fills i els que són unió de fet les tasques de la llar. En canvi, els separats i els que tenen una relació afectiva no estable no donen tanta importància a la fidelitat²⁰.

Pel que fa als que viuen en parella, ells i les seves parelles coincideixen majoritàriament en la forma d'expressar-se i el nivell d'estudis, comparteixen el mateix sentiment religiós, la mateixa variant ideològica i el mateix sentiment de pertinença. Pel que fa a les tasques de la llar, les acostumen a fer les noies, tot i que els nois aparellats participen més que els que viuen amb els seus pares²¹.

4.

¹⁹ En el present, un 97% dels joves de 15 a 25 anys considera important la fidelitat, mentre que fa cinc anys un 93% li donava importància.

Un 18% dels joves de 15 a 25 anys li importa compartir les mateixes creences religioses, mentre que el 1992 un 22,5% l'importava.

En l'actualitat, un 11% dels joves de 15 a 25 anys considera important ser de la mateixa raça, mentre que el 1992 un 17% era d'aquest parer.

Un 88% dels joves de 15 a 25 anys dóna importància al fet de compartir les tasques de la llar, mentre que fa cinc anys era un 79%.

Enguany un 62,5% dels joves de 15 a 25 anys veu important el fet de tenir fills, mentre que el 1992 un 58% li donava importància.

Actualment, un 54% dels joves de 15 a 25 anys considera rellevant el fet de tenir el mateix nivell cultural, en canvi el 1992 era un 68%.

²⁰ Cal tenir en compte que el nombre de separats i divorciats és reduït (en total són onze separats i un divorciat). Per tant, cal ser prudent en el moment d'interpretar els resultats que fan referència a aquest grup.

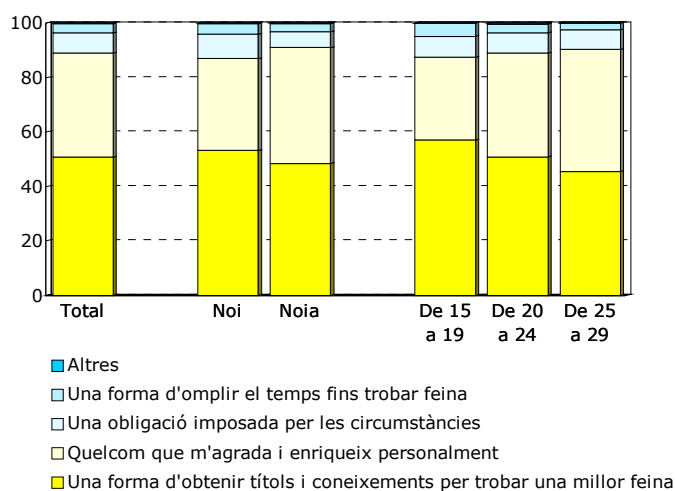
²¹ Els que viuen sols o amb amics també es fan càrrec de les tasques de la llar.

LA FORMACIÓ

Els estudis són el sisè aspecte important de la vida dels joves després de les relacions afectives (família, amics, parella i amor) i el treball²². Les noies, els més joves, els que han realitzat estudis secundaris i els fills de pares universitaris són els que més els valoren.

La major part creu que els estudis contribuiran a trobar una feina millor (85%)²³. Els grans i els universitaris són els que manifesten més esperances al respecte i, a més, els agrada estudiar i consideren que els enriqueix personalment (vegeu gràfic 13).

Gràfic 13. Els estudis són:

Els més joves i els que tenen una formació bàsica o professional són, com la majoria, més realistes en el moment de definir els estudis. **Els veuen com una forma d'obtenir títols i coneixements de cara el futur.** També com una obligació imposada per les circumstàncies i una forma d'omplir el temps fins trobar una feina.

Altrament, els nois i les noies tenen un punt de vista diferent del que representa la formació. Els primers són més del parer que els estudis són un mitjà i les segones pensen més en el seu profit personal.

Apuntar també que els joves confien en la Universitat com institució (74%) i els que més hi creuen són els que han passat per les seves aules.

²² Un 20% dels entrevistats de 15 a 25 anys considera que els estudis són el més important de la seva vida, mentre que el 1992 un 28% pensava el mateix.

²³ Actualment, un 85% dels joves de 15 a 25 anys creu que els estudis que està fent contribuiran a trobar una feina millor, mentre que el 1992 ho creia un 90%.

4.1. El nivell d'estudis

En general, estan satisfets de la seva formació (70%)²⁴. Les noies ho estan una mica més que els nois, els més joves en relació als grans i també els estudiants respecte dels que treballen. Altrament, els que ja han acabat tot el cicle d'estudis (titulats universitaris i de FP) n'estan més orgullosos que els que encara estan en el procés.

Respecte als estudis ja cursats, un 1,8% no ha acabat la primària, un 27,5% té l'ensenyança bàsica acabada, un 33% la secundària, un 23% la formació professional, un 7% és universitari de grau mig i un 8% universitari de grau superior²⁵ (vegeu taula 3). De nois n'hi ha més de primària, formació professional i d'universitaris de grau superior, mentre que de noies n'hi ha més de secundària i d'estudis universitaris de grau mig. Altrament, hi ha més universitaris als districtes benestants de la ciutat.

Taula 3. Nivell d'estudis

	Acabats	En curs
Primària incompleta	1,8	-
EGB	25,8	0,6
ESO	1,7	2,6
BUP	8,8	12,2
COU	24,2	8,7
FP1	12,1	4,0
FP2	9,9	10,6
MP2	0,3	1,5
MP3	0,8	1,6
Universitaris grau mig	7,1	14,0
Universitaris grau superior	7,7	23,7
Altres	-	20,6

A mesura que l'edat augmenta, en general, s'amplia el nivell formatiu.

Aquest, però, no és el cas d'un grup de 25 a 29 anys, ja que un 1,7% no ha acabat la primària i un 22% només té estudis bàsics. Ara bé, també cal dir que en aquest grup d'edat és on hi ha més universitaris (29%).

Quant a les especialitats cursades, el 41% dels que han fet formació professional s'han especialitzat en la branca administrativa i comercial. El 14% en electricitat i electrònica, el 7% en sanitat, el 7% en automoció i el 6% en

²⁴ Un 73% dels joves de 15 a 25 anys es mostra satisfet dels estudis, mentre que el 1992 ho estava un 66%.

²⁵ L'Enquesta actual registra un 5% més de joves de 15 a 25 anys que han acabat formació professional que l'Enquesta de 1992.

delineació. Són menys els especialitzats en imatge i só, metall, turisme, arts gràfiques, llar, moda i confecció, fusta, perruqueria, química, tèxtil i dietètica. De tot aquest ventall, els nois solen escollir les relacionades amb la indústria i les noves tecnologies i les noies les tradicionalment més femenines com ara perruqueria, llar, moda, sanitària, administrativa i turisme.

Aquesta manera diferenciada que tenen els nois i les noies d'escollir una especialitat, es torna a donar en el cas de les escoles universitàries. Concretament, entre els nois hi ha més enginyers tècnics industrials i informàtics i entre les noies més infermeres, treballadores socials i professores.

Entre els universitaris superiors entrevistats²⁶ abunden més els titulats en dret, de les escoles superiors d'administració i direcció d'empreses, els psicòlegs, els filòlegs i els economistes. També aquí es detecten diferències en les especialitats segons el gènere. Concretament, hi ha més noies titulades en filologia, traducció i interpretació, farmàcia i medicina. En canvi, hi ha més nois titulats en geografia i història, química, econòmiques, dret, ciències polítiques i sociologia, arquitectura, enginyers industrials i de les escoles superiors d'Administració i Direcció d'Empreses. Agrupant les carreres per afinitats, s'aprecia que hi ha més quantitat de titulats en ciències socials i de lletres que titulats de ciències i de carreres tècniques.

Independentment dels estudis reglamentats, **un 38% ha realitzat algun curs d'idiomes, un 29% d'informàtica**, un 19% de mecanografia, un 12% de música, un 11% de formació ocupacional, un 6,5% un curs de selectivitat, un 6% d'arts plàstiques, un 4% de preparació d'oposicions i un 1,6% el doctorat o un master. De mitjana, un jove ha realitzat un 1,3 cursos complementaris (tenint en compte el 32% que n'ha fet). Aquesta mitjana és més alta en el cas de les noies, dels que compaginen estudis i treball i els que han fet secundària o ja són titulats universitaris. Agregar que els de menys edat tendeixen a fer música i arts plàstiques i els universitaris opten per doctorats i masters.

Actualment, un 7% realitza algun curs d'idiomes, un 4% d'informàtica, un 3% un doctorat o master, un 2% formació ocupacional.

4.2.

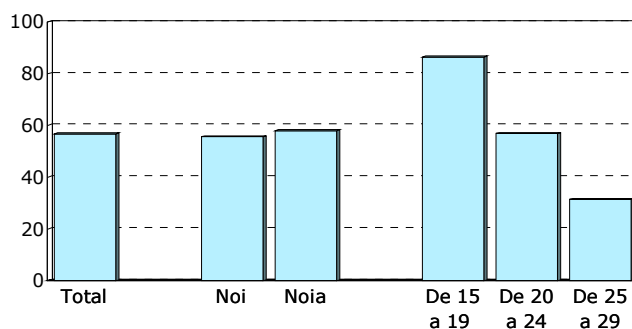
²⁶ Un 15% de la mostra (177 casos).

Els estudis en curs

Abans de comentar els estudis en curs, val la pena fer un incís i recordar que un 37% dels entrevistats només estudia, un 15% estudia i al mateix temps fa algun tipus de feina i un 5% treballa però a més fa algun curs. En l'actualitat, els joves que estan formant-se són un 57% del total de la mostra (vegeu gràfic 14).

Estudien tant els nois com les noies. Ara bé, les diferències són notables quan es té en compte l'edat. Dels 15 i als 19 anys la majoria només estudia (73%). De 20 a 24 anys només un terç s'hi dedica de ple i un 23% compagina estudis i treball. A partir dels 25 anys només estudia un 10% i un 21% estudia i treballa. Amb els anys, doncs, es van incorporant al món laboral. Alguns ho fan de forma gradual, passant per una fase intermèdia on alternen els estudis amb algun tipus de relació laboral.

Gràfic 14. Els joves que estudien

Actualment, un 0,6% dels entrevistats està cursant EGB, un 2,6% ESO, un 12% BUP, un 9% COU, un 4% FP1, un 11% FP2, 3% Mòduls Professionals, un 14% estudis universitaris de grau mig i un 28% de grau superior. Resta un 21% que està fent un altre tipus de formació²⁷ (vegeu taula 3).

Les especialitats de FP més cursades en l'actualitat són primerament administració i comercial (33%), després electricitat i electrònica (13%), llar

²⁷ Estan estudiant idiomes, català, música, pintura, fotografia, alguna branca de formació ocupacional, preparant-se per la selectivitat o oposicions. També fan projectes de fi de carrera, post-graus i masters, entre altres.

(11%), sanitat (10%), automoció (10%) i delineació (7%)²⁸. Entre els alumnes

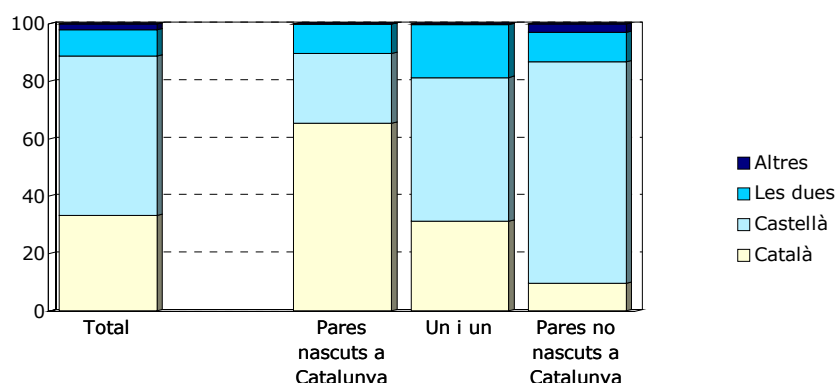
entrevistats d'escoles universitàries hi ha més matriculats a empresarials, enginyeria tècnica industrial i infermeria. D'estudiants universitaris superiors n'hi ha més a dret, geografia i història, filologia, psicologia, econòmiques i a administració i direcció empreses. Bàsicament, doncs, no es detecten variacions en el tipus d'especialitat entre els ja titulats i els que encara no ho són.

Els fills de pares amb un nivell de formació bàsic tendeixen a fer formació professional. Els fills de pares amb estudis secundaris s'inclinen més per fer secundària i carreres de grau mig i els fills d'universitaris segueixen més la trajectòria dels seus pares.

4.3. El coneixement de llengües

Un 52% dels entrevistats parla habitualment en castellà, un 34% en català i un 13% en ambdues llengües. A més, un 1% s'expressa usualment en altres llengües²⁹ (vegeu gràfic 15).

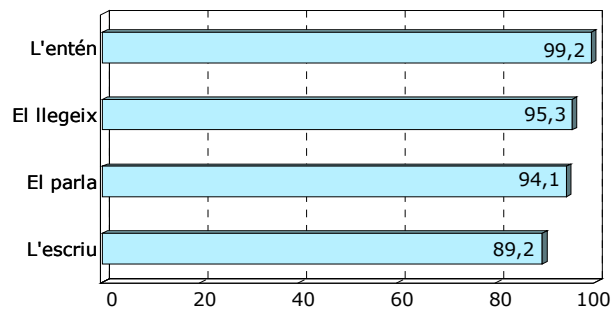
Gràfic 15. Ús de la llengua

L'origen familiar i l'ús de la llengua estan relacionats. En general, si els pares són nascuts a Catalunya els fills parlen habitualment en català i si els pares són nascuts a fora en castellà. Ara bé, un 28% amb ambdós pares nascuts a Catalunya adopta el castellà, mentre que un 6% amb ambdós progenitors originaris d'una altra Autonomia s'expressa en català. En el cas de les parelles mixtes de progenitors pesa més la llengua castellana.

Independentment de què es parli o no de forma habitual, el català és entès, parlat i llegit per la pràctica totalitat dels joves entrevistats. L'escriu un 89% (vegeu gràfic 16).

Gràfic 16. Coneixement del català

Finalment, assenyalar que pel que fa a altres llengües, **un 27% té un bon nivell d'anglès**, un 35% regular i un 25% nocions. Altrament, **un 8% té un bon nivell de francès**, un 11% regular i un 18% només nocions. Un 2% diu saber italià, un 1% regular i un 10% té nocions. Un 2% sap alemany, un 1% regular i un 4% té nocions. I, un 1,5% sap altres llengües com ara portuguès, euskera, danès, japonès, àrab, rus, xinès i tagàlog.

5.

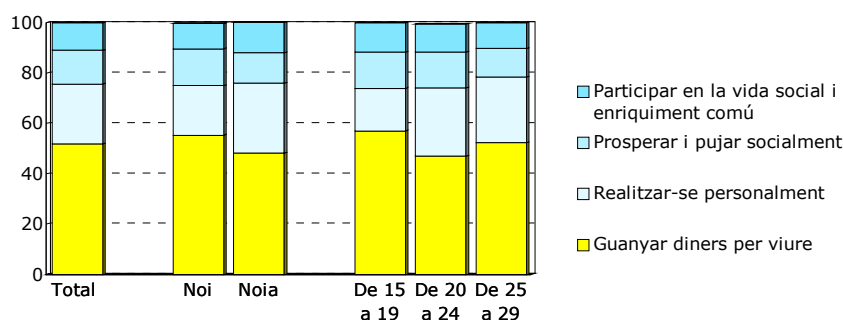
L'ACCÉS AL TREBALL

El treball és l'aspecte més important de la vida dels joves després de la família i els amics³⁰. Els nois, els que es dediquen plenament a treballar i els que no tenen cap ocupació concreta són els que més el valoren. També els universitaris i els que tenen una formació bàsica. Tanmateix, el que és més rellevant és que a mesura que augmenta l'edat es valora més el treball; concretament, dels més joves un 22% li atorga importància, dels de 20 a 24 anys un 39% i dels grans un 47%, més del doble, que quan tenen entre 15 i 19 anys.

L'èxit personal és el vuitè aspecte important de la vida dels joves després de les relacions afectives, de les obligacions (treball i estudis) i els diners. Segons els entrevistats, per tenir èxit en la societat que vivim intervenen principalment tenir personalitat, saber adaptar-se a tot³¹, tenir creativitat i iniciativa, ser treballador, tenir estudis i ser competitiu. Influeixen menys ser intel·ligent, tenir bona sort, conèixer gent important, comptar amb l'ajut de la família i pertànyer a una família influent. Com es pot comprovar, **ser treballador, a l'igual que la formació, pot contribuir a tenir èxit, però no són els factors principals, ni els únics** per garantir el seu assoliment.

En la introducció del capítol anterior es mostra l'existència generalitzada d'una esperança latent, de trobar una millor feina amb el bagatge de formació que es té o assolirà. Tanmateix, **un 54% dels joves que treballa afirma que els estudis realitzats no li han servit per la feina actual**. Aquesta idea la mantenen els nois i els que tenen un nivell de formació bàsic o secundari. En canvi, **les noies, els grans i, sobretot, els universitaris són els que més veuen una relació entre els seus estudis i el seu lloc de treball actual**.

Gràfic 17. El treball és una forma de:

Treballar, per més de la meitat dels entrevistats, significa guanyar diners per viure, sobretot, pels nois, els més joves, els de menys formació i els que viuen en els districtes més populars de la ciutat. Altre cop, doncs, es posa de

manifest la posició més realista d'aquests joves concrets. En canvi, les noies, a partir dels 20 anys i els universitaris mantenen que el treball serveix per realitzar-se personalment i socialment³² (vegeu gràfic 17).

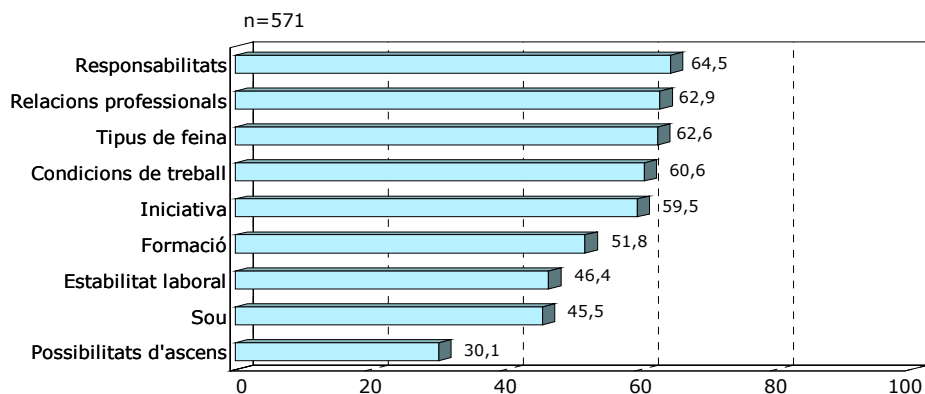
5.1. La feina

Del treball, vist de forma global, un 39% dels entrevistats n'està satisfet i un 51% no ho està. Els més satisfets són els nois, els grans, els que treballen i els universitaris. Davant d'aquest resultat, cal assenyalar que **el treball és l'aspecte vital del que estan menys satisfets.** Va darrera de la família, la salut, la situació afectiva, els estudis, les relacions sexuals i la situació econòmica.

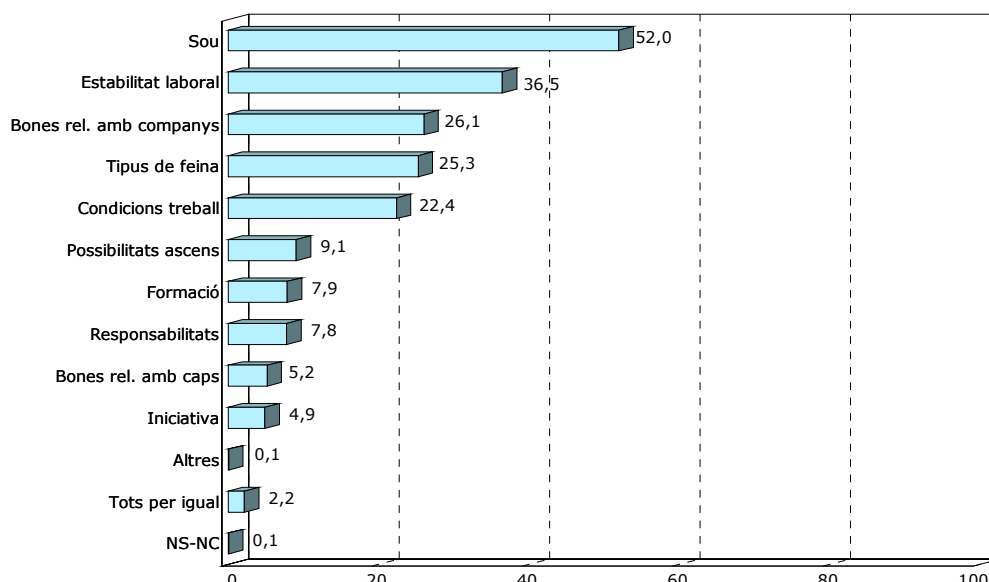
Entrant en els diferents aspectes que intervenen en la configuració d'un lloc de treball, resulta que del que estan més satisfets els que treballen és de les responsabilitats, les relacions professionals i el tipus de feina. Després de les condicions de treball, la iniciativa i la formació. Del que no estan tant contents és del sou, l'estabilitat laboral i les possibilitats d'ascens³³ (vegeu gràfic 18). Els universitaris estan contents, sobretot, del tipus de feina.

En general, l'aspecte que més valoren en una feina és el sou, l'estabilitat laboral i, seguidament, les relacions amb els companys, el tipus de feina i les condicions de treball. Altres aspectes menys valorats són les possibilitats d'ascens, la formació, les responsabilitats, les bones relacions amb els caps i la iniciativa (vegeu gràfic 19). Els nois valoren el sou i el tipus de feina i les noies l'estabilitat laboral i les bones relacions. En aquest cas, l'edat també marca algunes diferències. Els més joves preuen més el sou, el tipus de feina i les condicions de treball. Les bones relacions amb els companys i l'estabilitat laboral es tenen més en compte a partir del 20 anys. En definitiva, **el que més els importa és el sou i l'estabilitat laboral, dos aspectes dels que no estan gaire satisfets els que treballen.** De les possibilitats d'ascens tampoc ho estan, però importen menys.

Gràfic 18. Molta i bastant de satisfacció vers alguns aspectes de la feina actual

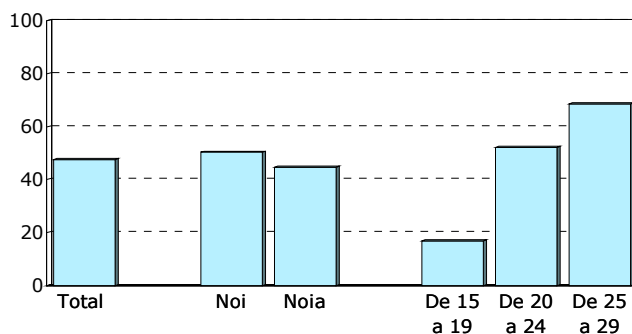
Gràfic 19. Aspectes que més valoren en una feina (dues

Actualment, **un 48% dels entrevistats manté algun tipus de relació laboral**. En concret, un 28% només treballa, un 5% treballa i a més estudia i un 15% estudia i a més fa alguna feina. Val la pena afegir que hi ha més nois treballant que noies, exactament un 6% més.

Pel que fa a la inserció laboral, l'edat és determinant. Precisant, un 17% de joves de 15 a 19 anys treballa o compagina estudis amb treball, mentre que de 20 a 24 anys aquesta xifra augmenta considerablement, ja que passa a ser un 52% i de 25 a 29 anys torna a augmentar i se situa en un 69% (vegeu gràfic 20).

Gràfic 20. Joves que treballen

Respecte al tipus d'activitat professional, un 22% treballa al ram de l'hostaleria, serveis de protecció i domèstics i un 21% a serveis administratius (21%). Són menys els professionals i tècnics, del ram del comerç, els treballadors especialitzats i no especialitzats i els que fan feines típiques d'estudiant (vegeu taula 4). **Predominen, doncs, els joves que treballen al sector serveis.**

Taula 4. Activitat professional

(n=571)	Total	Noi	Noia	De 15 a 19 anys	De 20 a 24 anys	De 25 a 29 anys
Professionals i tècnics	13,1	11,7	14,8	3,4	7,0	20,2
Directius i gerents	1,9	2,0	1,9	0,0	1,3	2,8
Serveis administratius	21,4	16,3	27,3	13,6	23,9	20,9
Comerç	13,1	10,1	16,7	11,9	12,2	14,2
Hostaleria, serveis protecció, domèstics	22,2	21,5	23,1	22,0	25,7	19,5
Treballadors especialitzats	13,7	24,8	0,8	15,3	14,3	12,8
Peons i treballadors no especialitzats	5,8	9,8	1,1	11,9	6,5	3,9
Cangur	4,9	0,7	9,8	13,6	5,7	2,5
Classes particulars	3,3	2,9	3,8	8,5	2,6	2,8
Altres	0,2	0,3	0,0	0,0	0,0	0,4
NS-NC	0,4	0,0	0,8	0,0	0,9	0,0

Entre els nois hi ha més treballadors del sector secundari i entre les noies més professionals i tècnics, de serveis administratius, al comerç i cangurs. Altrament, **entre els grans hi ha més professionals i tècnics i entre els més joves treballadors i cangurs.**

Taula 5. Condicions laborals

(n=524)	Total	Noi	Noia	De 15 a 19 anys	De 20 a 24 anys	De 25 a 29 anys
Dependència						
Per compte propi	9,0	10,5	7,0	4,3	7,1	11,2
Per compte d'altri	86,6	85,5	88,2	82,6	86,7	87,3
Negoci familiar	4,2	4,1	4,0	13,0	5,7	1,5
NS-NC	0,2	0,0	0,4	0,0	0,5	0,0
Tipus de contracte						
Indefinit o fix	31,0	34,7	26,4	13,6	19,9	43,5
Temporal	50,7	48,3	53,8	56,7	57,2	44,4
No té contracte	17,4	16,2	18,9	29,5	20,9	12,2
NS-NC	0,8	0,8	0,9	0,0	2,0	0,0
Temps a la feina actual						
Menys de 6 mesos	27,7	23,6	32,9	54,3	32,2	19,5
De 6 mesos a 1 any	19,7	21,3	17,5	23,9	23,7	15,7
D'1 a 2 anys	15,6	14,9	16,7	13,0	15,6	16,1
De 2 a 3 anys	12,0	14,2	9,2	4,3	12,8	12,7
De 3 a 5 anys	12,0	10,5	14,0	4,3	9,5	15,4
Més de 5 anys	12,8	15,2	9,6	0,0	5,7	20,6
NS-NC	0,2	0,3	0,0	3,4	0,5	0,0
Ubicació de la feina						
A casa	2,3	2,4	2,2	4,3	0,9	3,0
Al mateix barri	14,9	10,8	20,2	17,4	18,0	12,0
A un altre barri de Barcelona	67,7	68,6	66,7	58,7	68,2	68,9
A un altre municipi de la Regió 1	7,4	7,4	7,5	8,7	7,1	7,5
A un altre municipi de Catalunya	5,5	7,1	3,5	8,7	2,8	7,1
Altres	0,4	0,7	0,0	0,0	0,5	0,4
És irregular	1,5	2,7	0,0	2,2	1,9	1,1
NS-NC	0,2	0,3	0,0	0,0	0,5	0,0

La major part treballa per compte d'altri i un 9% per compte propi (vegeu taula 5)³⁴. Un 4% al negoci familiar, sobretot els de menys edat. Els que treballen per compte propi són tècnics, treballen al comerç o en serveis personals.

Un 83% està contractat i un 17% no ho està. Puntualitzant, un 30% dels més joves no està contractat, mentre que dels grans un 12% es troba en aquesta situació.

Un 31% té contracte fix i un 51% té alguna modalitat de contracte temporal. Entre els nois hi ha més contractes indefinits que entre les noies. Aquest tipus de contractació és, també, més habitual entre els grans i els que porten més temps a la feina actual.

Un 85% té la feina a Barcelona, fins i tot a casa (2%) o al mateix barri (15%), un 7% la té en un altre municipi de la Regió 1 i un 5,5% en un altre municipi de Catalunya.

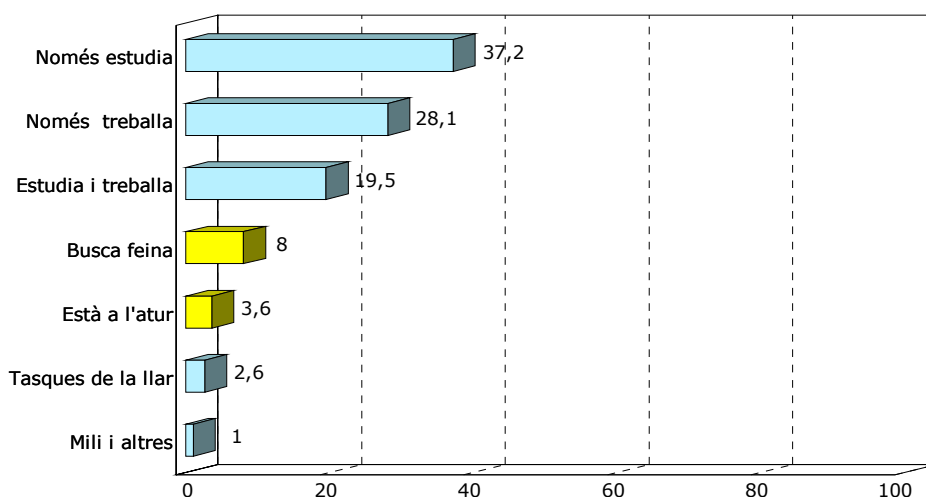
5.2. L'atur

L'atur és el problema social que més preocupa als joves (38%)³⁵ i a distància d'altres qüestions plantejades espontàniament pels propis joves, com per exemple el racisme, la pobresa i la droga.

L'atur preocupa més als nois, de formació professional i, lògicament, als desocupats. **El problema de l'atur es va fent més present a mesura que avança l'edat** i que s'intenta accedir a un lloc de treball; ho demostra el fet que només un 25% dels més joves l'ha citat, mentre que ho ha fet un 39% dels mitjans i un 48% dels grans.

Altrament, **la majoria dels entrevistats desaprova viure de l'atur sense buscar feina**, considerant aquesta situació molt o bastant greu (un 75%). Aquesta opinió és compartida per tots.

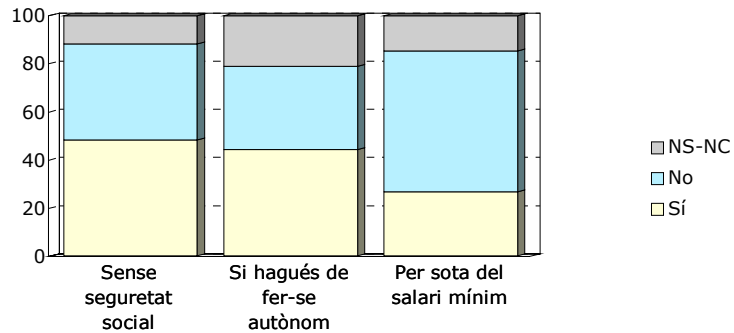
Gràfic 21. Situació dels joves

Del total de joves entrevistats, un 3,6 diu que està a l'atur i un 8% diu que busca treball. En total sumen un 11,6% de tots els joves entrevistats³⁶ (vegeu gràfic 21).

Davant de tres propostes de treball, però amb unes condicions determinades, que precisament no són les més idònies, els joves prenen diferents posicions.

Gràfic 22. Acceptació de diferents propostes

La proposta que té més acceptació és la de treballar sense tenir seguretat social (vegeu gràfic 22); té una acceptació del 48%, fins i tot és més alta entre les noies, a partir dels 20 anys i entre els que estudien i a més fan alguna feina. **També la proposta de fer-se autònom és consentida** (44%); aquí els més disposats són els nois, els que compaginen estudis i treball i a mesura que tenen més edat. **Ara bé, el que menys els agrada és treballar amb un sou per sota del salari mínim;** només un 27% hi estaria d'acord. Aquesta darrera condició és més acceptada per les noies, els de 15 a 24 anys i els estudiants.

Respecte a la tasca portada a terme per les empreses de treball temporal (ETT), un 22% les valora positivament, un 27% normal i un 38% és mostra crític. A partir dels 20 anys és més freqüent tenir una postura crítica al respecte.

6.

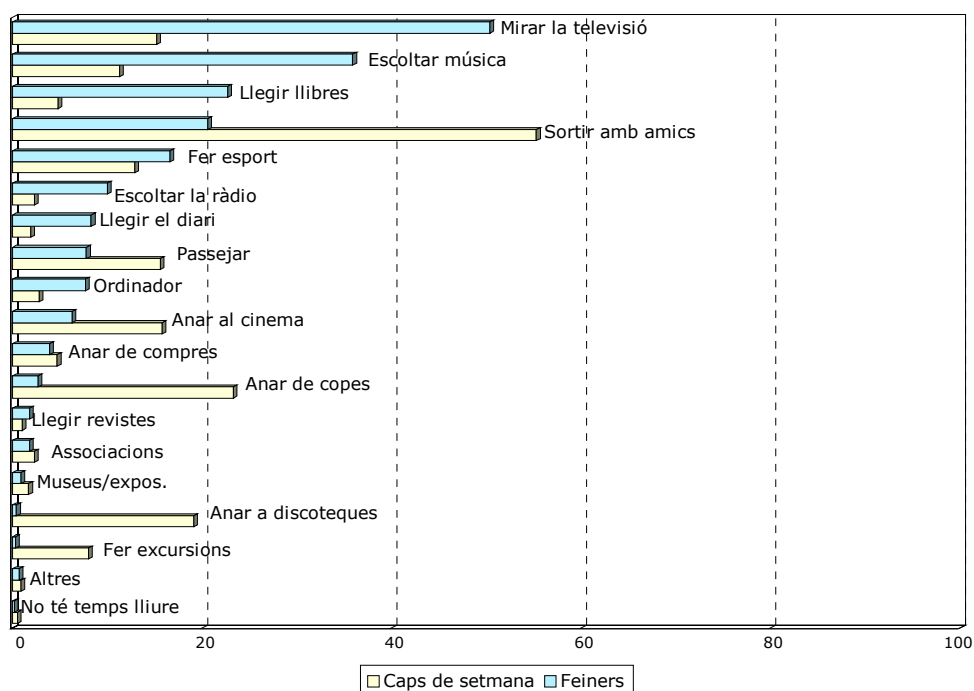
EL LLEURE I EL CONSUM

La disposició de temps lliure i el tipus d'activitats de lleure no és un dels aspectes més importants de la vida dels joves. Les relacions afectives, les obligacions i l'èxit personal i econòmic passen al davant. L'oci importa sobretot als nois, als més joves i als solters sense una parella estable.

6.1. El lleure els dies feiners

De mitjana, els dies feiners disposen d'unes quatre hores i mitja de temps lliure. Per més detall, un 3% pràcticament no té temps lliure, un 8% té entre 1 i 2 hores, un 19% de 2 a 3 hores, un 21% de 3 a 4 hores, un 17% de 4 a 5 hores, un 15% de 5 a 6 hores i un 17% més de 6 hores. Els nois i els que ni estudien ni treballen són els que tenen més temps, sobretot els darrers. A mesura que avança l'edat el temps disponible és més escàs. També és més reduït en el cas dels casats i dels que estudien i treballen.

Gràfic 23. Activitats de lleure els dies feiners i els festius
(màxim dues respostes)

Els dies feiners, un 50% mira la televisió, un 36% escolta música, un 23% llegeix llibres, un 21% surt amb els amics, un 17% fa esport, un 10% escolta la

ràdio. També, tot i que menys, llegeixen el diari, passegen, utilitzen l'ordinador, van al cinema, van de compres, llegeixen revistes i fan activitats associatives³⁷ (vegeu gràfic 23).

Pel que fa a la televisió, assenyalar que els joves manifesten que els dies feiners la miren unes dues hores diàries. L'estona que es passen els més joves davant del televisor és uns 20 minuts més llarga que els grans.

Els estudiants miren més la televisió que els que treballen. Tanmateix, els que la veuen més són els que ni estudien ni treballen, que hi dediquen dues hores i quaranta minuts. Altrament, els joves amb un nivell formatiu bàsic i professional es distreuen més davant el televisor que els d'alt nivell d'estudis.

6.2. El lleure els caps de setmana

Pràcticament disposen de tot el cap de setmana per a ells. Per més detall, un 1,5% no té temps lliure els caps de setmana, un 6% té menys de 6 hores, un 9% de 6 a 12 hores, un 9% de 12 a 23 hores, un 10% un dia sencer, un 21% d'1 a 2 dies sencers i un 43% dos dies. En aquest cas, també els casats són els que tenen menys temps lliure; en canvi, els nois, els més joves, els estudiants i els que ni estudien ni treballen són els que en tenen més.

Els caps de setmana, l'activitat més freqüent és sortir amb els amics (55%). També anar de copes (23%), a les discoteques (19%), al cinema (16%), a passejar (15%), mirar la televisió (15%), fer esport (13%), escoltar música (11%) i d'excursió (8%). Són menys habituals llegir, anar de compres, entretenir-se amb l'ordinador, les activitats associatives, llegir la premsa i anar a museus i exposicions (vegeu gràfic 23).

Després de la família, **els amics són l'aspecte més important de la vida dels joves (67%)**, sobretot pels nois i els de menys edat. Tanmateix, amb els anys van perdent importància i la parella en va guanyant.

En general, amb els amics comparteixen les estones de lleure. Els dies feiners es troben menys (20%) que els caps de setmana (55%). Ara bé, trobar-se és força més habitual entre els més joves (62%) i els de 20 a 24 anys (58%) i ho és menys entre els grans (46%).

Dos eixos principals descriuen l'oci dels joves. El primer són les relacions amicals. Amb els amics i els companys - independentment de l'àmbit familiar - van a la discoteca, de copes, d'excursió, surten a passejar... L'altre eix és el consum

d'informació i de música en la pròpia llar. Els mitjans transmissors són bàsicament la televisió, els llibres, la ràdio i els estris informàtics. L'esport també ocupa un lloc rellevant en l'oci juvenil. Altrament, de la lectura d'aquestes dades, s'extreu que el lleure de cada dia és bàsicament casolà i ple d'activitats individuals. El lleure dels caps de setmana, en canvi, es caracteritza per la sociabilitat i les activitats fora de la llar compartides amb els amics o la parella.

6.3. Tipus de lleure

No tots els joves fan el mateix en el seu temps lliure. Els nois tenen unes preferències i les noies unes altres, també els més joves respecte dels grans. El tenir parella o no tenir-ne també incideix en la forma de divertir-se, a l'igual que ser universitari o no ser-ho, o ser estudiant o estar treballant. En els quadres següents queden reflectides les diferents formes d'esplaiar-se dels joves els dies feiners i els caps de setmana (vegeu quadres 1 i 2).

Quadre 1. Qui fa què els dies feiners

Nois	Noies		
Mirar la televisió Ecoltar música Sortir amb amics Fer esport Llegir llibres Llegir el diari Ordinador	Mirar televisió Ecoltar música Llegir llibres Sortir amb amics Ecoltar la ràdio Passejar Fer esport		
De 15 a 19	De 20 a 24	De 25 a 29	
Mirar la televisió Ecoltar música Sortir amb amics Fer esport Llegir llibres Ecoltar la ràdio Ordinador	Mirar la televisió Ecoltar música Llegir llibres Sortir amb els amics Fer esport Ecoltar la ràdio Llegir diari/Ordinador	Mirar la televisió Ecoltar música Llegir llibres Fer esport Sortir amb els amics Passejar Llegir el diari	
Bàsica	Secundària	FP	Universitaris
Mirar la televisió Ecoltar música Sortir amb els amics Fer esport Llegir llibres Ecoltar la ràdio/Passejar Ordinador	Mirar televisió Ecoltar música Llegir llibres Sortir amb amics Ecoltar la ràdio Fer esport Anar al cinema	Mirar la televisió Ecoltar música Sortir amb amics Fer esport Passejar Ordinador Ecoltar la ràdio	Mirar la televisió Llegir llibres Fer esport Ecoltar música Llegir el diari Ecoltar ràdio/Ordinador Sortir amb els amics

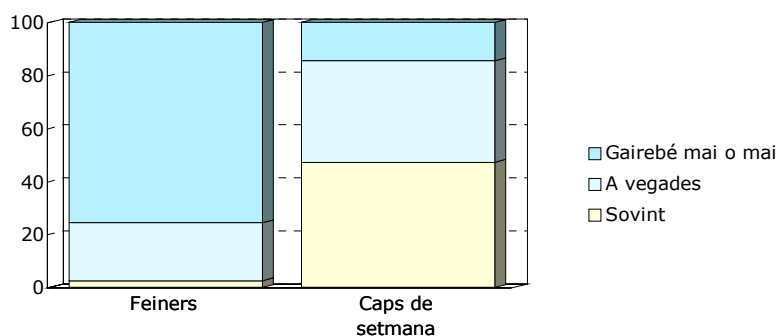
Quadre 2. Qui fa què els caps de setmana

Nois	Noies		
Sortir amb els amics Anar de copes Anar a les discoteques Fer esport	Sortir amb els amics Passejar Anar a les discoteques Anar de copes		
De 15 a 19	De 20 a 24	De 25 a 29	
Sortir amb els amics Anar a les discoteques Anar de copes Anar al cinema/Fer esport	Sortir amb els amics Anar de copes Anar al cinema Anar a les discoteques	Sortir amb els amics Passejar Anar de copes Mirar la televisió	
Bàsica	Secundària	FP	Universitaris
Sortir amb els amics Anar a les discoteques Mirar la televisió Anar de copes	Sortir amb els amics Anar de copes Anar a les discos/cinema Fer esport	Sortir amb els amics Anar de copes Anar a les discoteques Passejar	Sortir amb els amics Anar de copes Anar al cinema Passejar

6.4. Sortir de nit

Els dies feiners, un 2,5% acostuma a sortir de nit i un 22% a vegades, resta un 76% que no surt mai o quasi mai. Els caps de setmana se sol sortir més de nit, ja que un 47% ho fa sovint i un 38% ocasionalment; resta només un 14% que es queda a casa (vegeu gràfic 24).

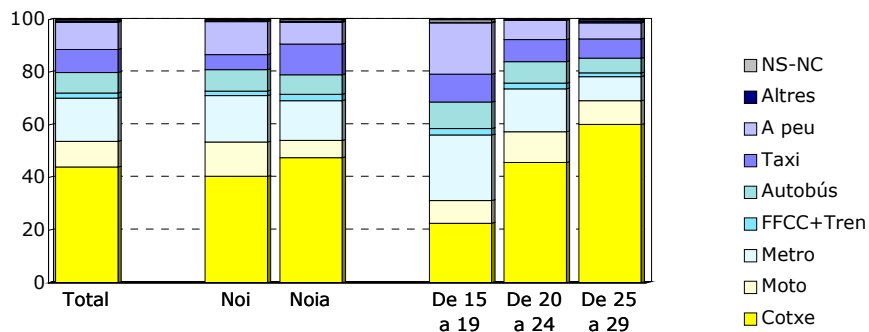
Gràfic 24. Sortir de nit

En general, surten més els nois, els no aparellats. Els dies feiners surten més els grans, mentre que els caps de setmana els de 20 a 24 anys.

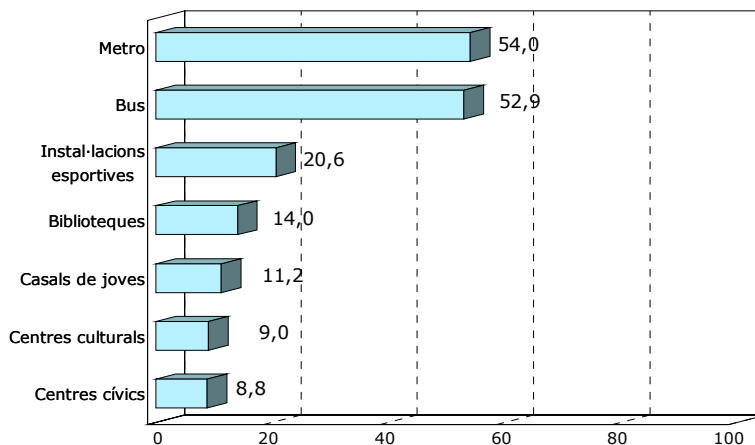
Quan surten de nit, el mitjà de transport més utilitzat és el cotxe particular (44%). A distància, el metro o el tren (18%), la moto (10%), el taxi (9%) i l'autobús (8%). Un 10% va a peu. Les noies van més en cotxe o en taxi, mentre que els nois van més en metro i autobús, moto i a peu (vegeu gràfic 25).

Gràfic 25. Transport nocturn

A mesura que l'edat s'amplia es fa més habitual utilitzar el cotxe i menys freqüent utilitzar el transport públic i anar a peu. Quant al cotxe, puntualitzar que un 23% dels més joves se'n serveix, un 46% de 20 a 24 anys - el doble que el grup anterior - i un 60% dels grans. Pel que fa a l'ús del transport públic, un 48% dels més joves l'utilitza, mentre que un 35% del mitjans fa al mateix i un 23% dels grans. Per tant, **l'ús del transport públic nocturn disminueix amb l'edat.**

Gràfic 26. Expectativa d'ús nocturn d'equipaments i serveis (segur que sí)

Davant d'una sèrie de propostes d'ampliació d'horaris o d'obertura durant la nit de determinats equipaments i serveis, un 54% manifesta que segur que utilitzaria el metro i un 53% l'autobús. Un 21% assegura que utilitzaria les instal·lacions esportives, un 14% les biblioteques, un 11% els casals de joves, un 9% els centres culturals i un 9% els centres cívics. La idea principal és, doncs, que **la majoria simpatitza amb la possibilitat d'ús del transport públic a la nit i un grup força nodrit simpatitza amb la idea d'utilitzar les**

instal·lacions esportives a la nit. Són menys els que s'apuntarien als equipaments de caràcter cultural o cívic (vegeu gràfic 26 i quadre 3).

Quadre 3. Qui utilitzaria alguns serveis i equipaments a la nit

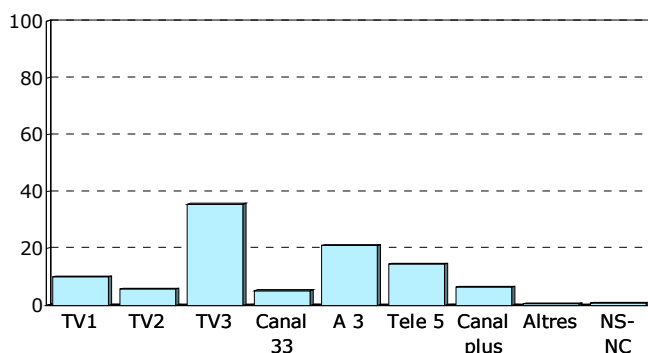
Biblioteques	Instal·lac. esportives	El metro	El bus
Noies De 20 a 24 anys Nivell d'estudis alt	Nois De 15 a 19 anys	De 15 a 19 anys	Noies De 15 a 19 anys
Casals de joves	Centres cívics	Centres culturals	
Noies De 15 a 19 anys	De 15 a 24 anys Secundària i FP	De 20 a 24 anys D'alt nivell d'estudis	

6.5. Mitjans de comunicació

Donada la importància que té la televisió en el temps lliure dels joves, es dedica un apartat d'aquest capítol als mitjans de comunicació. Comença amb els canals televisius que més veuen i segueix amb la freqüència de la lectura de premsa i el diari més llegit.

El canal televisiu que més veuen els joves barcelonins és TV3 (36%). A força distància, Antena 3 (21%), després Tele 5 (15%) i TV1 (10%). Segueixen Canal plus (6,5%), TV2 (6%) i Canal 33 (5%) (vegeu gràfic 27).

Gràfic 27. Canal de televisió habitual

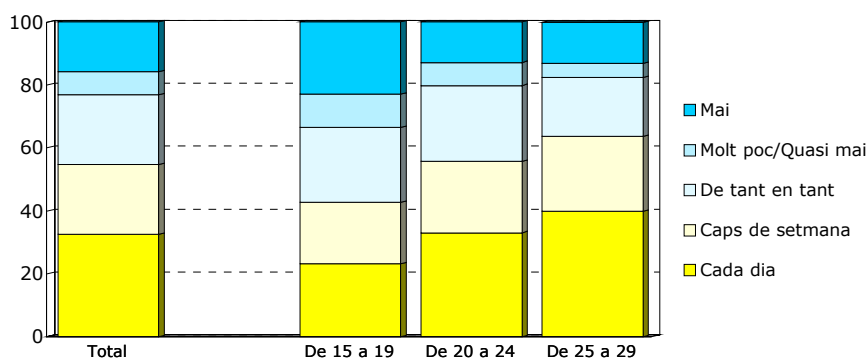
Els més joves, que tenen la bàsica acabada i FP sintonitzen més Antena 3 i Tele 5. Les noies sobretot aquesta darrera cadena. Els joves de parla catalana miren més les catalanes (vegeu quadre 4).

Quadre 4. Perfil dels joves segons canal televisiu habitual

TV1	TV3	Antena 3
Creix amb l'edat Castellanoparlant Districtes populars	Noi D'alt nivell d'estudis Catalanoparlant Districtes més benestants	De 15 a 19 Bàsic i FP Parla castellà
TV2	Canal 33	Tele 5
Creix amb l'edat Universitaris Parla castellà	Noi De 15 a 24 anys Parla català	Noia Minva amb l'edat Bàsica i FP Castellanoparlant Districtes populars
Canal Plus		
Noi D'alt nivell d'estudis Districtes més benestants		

Pel que fa a la freqüència de lectura de la premsa, un 32,5% la llegeix diàriament, un 22% ocasionalment i un altre 22% els caps de setmana. El 23% restant no té el costum (vegeu gràfic 28). Aquest hàbit està més arrelat en els nois que en les noies i s'adquireix amb l'edat. També un major nivell d'estudis porta a una major freqüència de lectura.

Gràfic 28. Hàbit de llegir la premsa

El Periódico i La Vanguardia són els diaris més llegits pels entrevistats (38% i 35,5% respectivament). El País és el tercer (9%) i l'Avui el quart (4%). El Mundo (1%) i l'ABC (0,2%) tenen pocs lectors entre els joves barcelonins. Altrament, un 11% llegeix un diari esportiu, sobretot nois, de 15 a 19 anys.

El Periódico és llegit sobretot pels més joves i de nivell bàsic d'estudis i FP. La Vanguardia la llegeixen més les noies, a partir dels 20 anys, d'alt nivell d'estudis

i els catòlics. El País té més lectors entre els d'alt nivell d'estudis i els no creients. L'Avui el prefereixen els universitaris i els que se senten catalans.

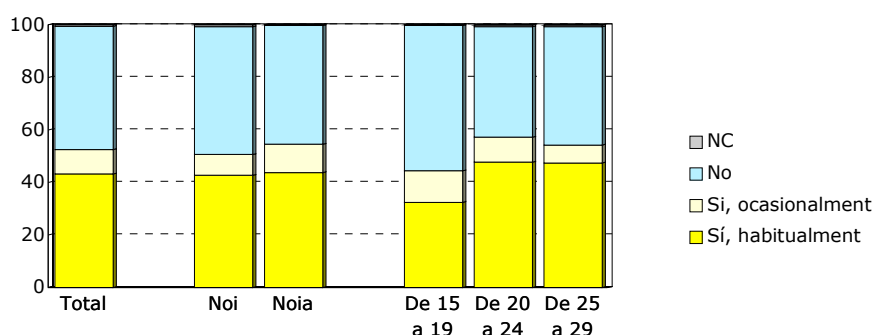
6.6. Comportaments de risc

En aquest apartat es contemplen tres pràctiques de risc: fumar, beure alcohol i pendre algun altre tipus de substàncies.

Un 43% és fumador habitual i un 9% ocasional, o sigui, **un 52% fuma**³⁸ (vegeu gràfic 29).

El nombre de fumadores supera una mica al de fumadors. Els més joves són els que menys fumen (44%), en canvi els mitjans (57%) ho fan més que els grans (54%). Apuntar també que, amb els anys, els fumadors deixen de ser ocasionals per convertir-se en habituals. Altrament, aquest costum està més arrelat entre els que tenen una formació bàsica i professional i els que ni estudien ni treballen.

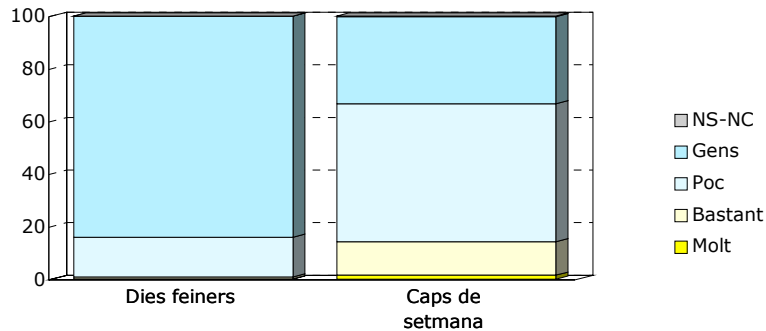
Gràfic 29. Hàbit de fumar

Assenyalar també que a un 23,5% dels entrevistats no els agrada que es fumi en llocs públics. Els més contraris són els que no fumen.

Un 16% beu alcohol els dies feiners tot i que poc³⁹ (vegeu gràfic 30). Els nois beuen bastant més que les noies (un 16% més) i a mesura que avança l'edat els bevedors augmenten progressivament: d'un 8% dels més joves, passa a un 16% dels de 20 a 24 anys i a un 22% dels grans. També acostumen a fer-ho els joves que ni treballen ni estudien. Afegir que els que viuen aparellats beuen menys que els que no hi viuen.

Gràfic 30. Hàbit de beure alcohol

El 66% dels entrevistats beu alcohol el cap de setmana (un 14% molt i bastant i un 52% amb moderació). Els bevedors són més que les bevedores, concretament un 15% més. Altrament, hi ha més bevedors de cap de setmana en la franja dels 20 als 24 anys que entre els més joves i els més grans.

Assenyalar també que tant els joves que beuen alcohol el cap de setmana com els que no beuen consideren greu conduir havent begut més del compte (93%).

Un 52% no ha provat cap droga. Altrament, un 32% ha ingerit alguna vegada un tipus de droga, un 5% dos, un 3% tres i un 7% més de tres.

Taula 6. Ha provat alguna vegada:

Porros, xocolata, marihuana, haixix, maria, herba	45,8
Àcids (tripis, LSD)	10,4
Cocaïna (coca, basuko, perico, pasta base, farlopa)	9,3
Èxtasi i altres drogues de disseny (eva, pajaritos, adam)	7,5
Tranquil·litzants i somnífers (valium, tranxilium, rohipnol)	7,2
Anfetamines (estimulants, minilip, stil dexedrina, bustaid)	6,2
Inhalants (coles impacte, dissolvents, pegaments, benzina)	2,9
Heroïna (cavall, jaco) i derivats (buprex, metadona)	0,8

Pel que fa al tipus de substància ingerit, **el més comú és haver provat els porros, la xocolata, la marihuana, l'haixix, la maria o l'herba**^{40, 41} (46%). És menys freqüent la ingesta d'àcids (tripis, LSD), de cocaïna (coca, basuko, perico, pasta base, farlopa), d'èxtasi i altres drogues de disseny (eva, pajaritos, adan), de tranquil·litzants i somnífers (valium, tranxilium, rohipnol) i d'amfetamines (estimulants, minilip, stil dexedrina, bustaid). Un 3% ha inhalat (coles d'impacte, dissolvents, pegaments, benzina) i un 0,8% ha provat l'heroïna (cavall, jaco) i derivats (buprex, metadona) (vegeu taula 6).

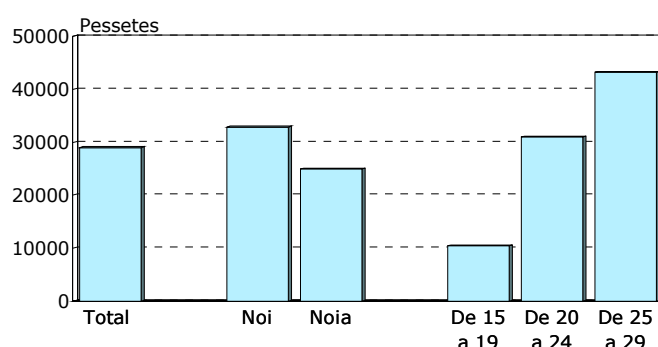
Apuntar que la droga és un dels problemes socials que més preocupa als joves. Els que n'han consumit alguna vegada es mostren, en general, més

condescendents amb la seva venda, el seu consum i estan més d'acord amb la seva despenalització.

6.7. Forma preferida de gastar els diners disponibles

Saber la quantitat de diners que disposen mensualment (a part de les despeses bàsiques) i en què els prefereixen dedicar complementa tota aquesta part dedicada al lleure, ja que les seves preferències estan molt dirigides cap a l'oci.

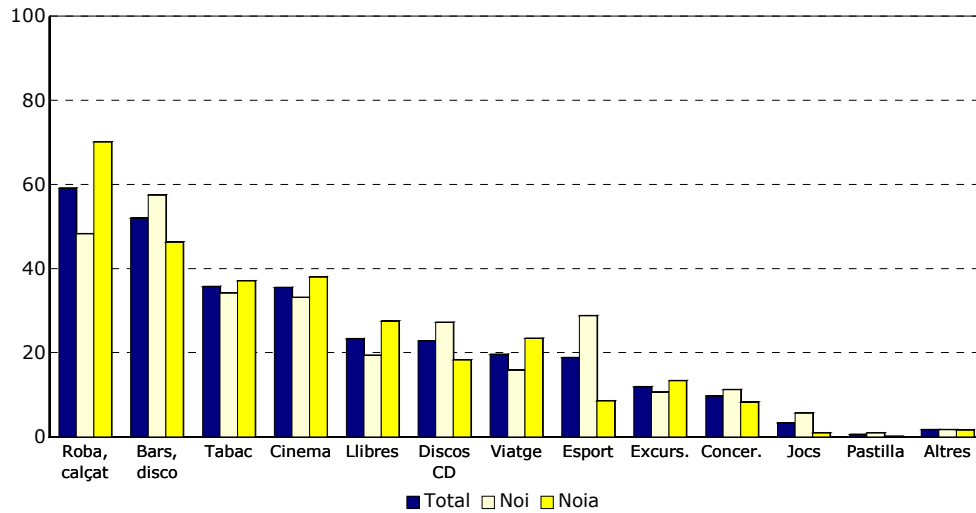
Gràfic 31. Diners disponibles al mes (mitjana)

Els joves disposen mensualment de 29.000 pessetes de mitjana. Els nois compten amb més diners que les noies (unes 8.000 pessetes més). Altrament, els més joves poden despendre's d'unes 10.500 pessetes, els mitjans tripliquen aquesta quantitat amb 31.000 pessetes i els grans la quadrupliquen amb unes 43.000 pessetes (vegeu gràfic 31).

Pel que fa als diners que disposen cada mes, un 59% prefereix gastar-los amb roba i calçat i un 52% en bars i discoteques. També, encara que menys, en tabac i cinema. Segueixen, a certa distància, els llibres i els discos, els viatges, els esports i les excursions. En darrer terme, apareixen els concerts, els jocs i les pastilles (vegeu gràfic 32).

Gràfic 32. Preferències a l'hora de gastar (no inclou despeses bàsiques)
(màxim tres respostes)

No tots els joves prefereixen destinar els seus diners a les mateixes coses. A les noies els agrada més la roba (un 22% més que els nois), el cinema (un 5% més), els llibres (un 8% més) i els viatges (un 8% més). Les preferències dels nois estan més canalitzades cap al consum en bars i discoteques, la pràctica esportiva, la compra de discos, les entrades de concerts i l'adquisició de jocs. L'edat, en aquest cas, també marca unes diferències. El gust cap als llibres, les excursions, els viatges i el tabac augmenta amb l'edat i, en canvi, disminueix l'afició a les discoteques, jocs i concerts. Altrament, a mesura que s'aparellen, el lleure és més reposat i canvien les preferències, en consonància amb els nous hàbits.

El fet de ser universitari comporta, en general, un lleure de caràcter més cultural - com ara la lectura de llibres, anar al cinema, viatjar o fer excursions - i, per tant, prefereixen gastar en aquest tipus d'aficions.

7.

ELS VALORS SOCIALS

Aquest capítol recull les opinions i actituds dels joves barcelonins vers tot allò que és social. Concretament, els aspectes més importants de la seva vida, les seves creences i pràctica religiosa, quins consideren que són els problemes socials, quines actituds adopten davant de determinades situacions o accions relatives a l'ètica social i de col·lectius que pertanyen a diverses cultures i la seva solidaritat. També tracta de la confiança que tenen els joves en les institucions.

7.1. Els aspectes més importants

Identificar-se amb determinats aspectes de la vida és atorgar un valor a tot allò que realment importa i reconèixer un objectiu que es pot convertir en una motivació per aquells que encara no hi han arribat.

Per als joves, la família és l'aspecte principal de la seva vida i, després, els amics. El treball i la parella són importants, però menys que els anteriors i, en sentit descendent, segueixen l'amor, els estudis, els diners i l'èxit personal. Als que atorguen menys importància són l'oci, la cultura, el matrimoni, la religió i la política⁴² (vegeu taula 7).

Taula 7. Aspectes vitals més importants (màxim tres respostes)

	Total	Noi	Noia	De 15 a 19	De 20 a 24	De 25 a 29
Família	73,8	68,6	79,0	74,2	74,1	73,0
Amics	66,8	71,8	61,8	79,9	68,0	54,5
Treball	36,7	37,9	35,4	22,1	38,6	47,0
Parella	36,1	34,5	37,7	23,2	38,2	44,8
Amor	24,3	19,5	29,3	29,2	23,6	20,9
Estudis	16,7	15,3	18,1	29,8	15,0	7,3
Diners	15,2	17,2	13,0	15,2	13,9	16,5
Èxit personal	10,7	11,3	10,0	8,9	10,9	11,9
Cultura	5,3	6,6	3,9	3,7	4,3	7,5
Oci	5,4	7,7	3,0	6,6	4,1	5,8
Matrimoni	3,5	2,6	4,4	2,0	3,9	4,4
Religió	2,6	2,3	2,9	2,9	2,7	2,2
Política	1,1	1,3	0,8	1,4	0,7	1,2
Altres	1,1	1,6	0,5	0,3	1,6	1,2

La família ocupa un lloc preferent en la vida dels joves, és la causa principal per la que es mobilitzarien o s'arriscarien (50%) i és en el que més confien (95%). Les noies, els casats i els catòlics són els més aferrats a aquesta institució.

Els amics també ocupen un lloc preferent en la vida dels joves, concretament, el segon. Pels solters i els de 15 a 19 anys, els amics són més importants que la pròpia família (80%). Pels de 20 a 24 anys ja no ho són tant (68%) i pels grans menys (54%). Els amics, doncs, perden pes a mesura que els joves van consolidant la seva vida afectiva i de parella.

Seguint amb els aspectes que giren al voltant de l'afectivitat, la parella i l'amor també ocupen un lloc rellevant. Ambdós importen més a les noies. Altrament, a mesura que augmenta l'edat l'amor perd pes, mentre que la parella en guanya.

El matrimoni, també entraria a forma part d'aquest grup d'aspectes, però només és valorat per un 3,5%. De tota manera, és la segona institució que inspira més confiança als joves (75%). Aquesta confiança és més gran en el cas dels que valoren més la família (les noies i els catòlics) i entre els casats; en canvi, és menor en el cas dels aparellats (unions de fet) i els separats.

Altres aspectes vitals importants pels joves són el treball i els estudis i relacionats amb aquests com ara els diners i l'èxit personal. La importància dels estudis és força menor que la del treball (uns 20 punts per sota), tanmateix, la satisfacció que experimenten respecte a la seva formació és més gran que respecte al treball.

La feina és cabdal sobretot pels nois, els que treballen i els que ni estudien ni treballen. Els que donen més importància als estudis són els mateixos estudiants, els que han fet secundària i els que els dos progenitors són universitaris. Agregar que a mesura que els joves són més grans, la feina va adquirint més valor i els estudis en perden.

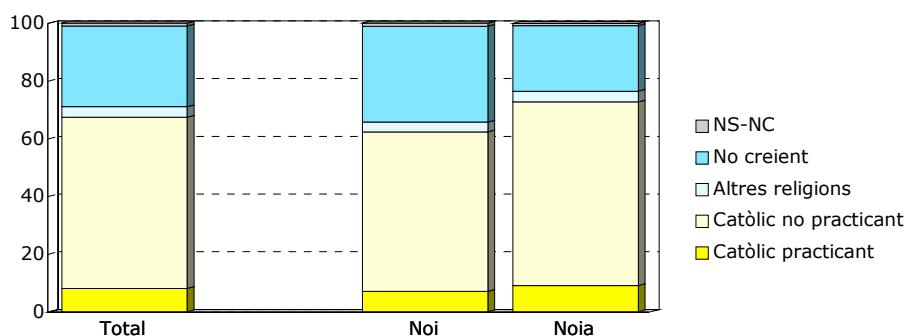
Els diners són més valorats pels nois, els grans, els aparellats i els que treballen. També són importants pels que ni estudien ni treballen. Els universitaris tenen més en compte l'èxit personal.

Després de la vida afectiva i les obligacions venen aquells aspectes que pels joves tenen una importància relativa i que, de fet, són aficions o devocions. Es tracta de la cultura, l'oci, la religió i la política. El lleure és més important pels nois i els més joves i la cultura pels més grans i els que han passat per la Universitat.

La religió adquireix més valor entre els catòlics practicants i els que professen altres religions i se situa en el setè lloc de la llista d'aspectes importants, mentre que entre els catòlics no practicants i els no creients la seva importància és nul·la.

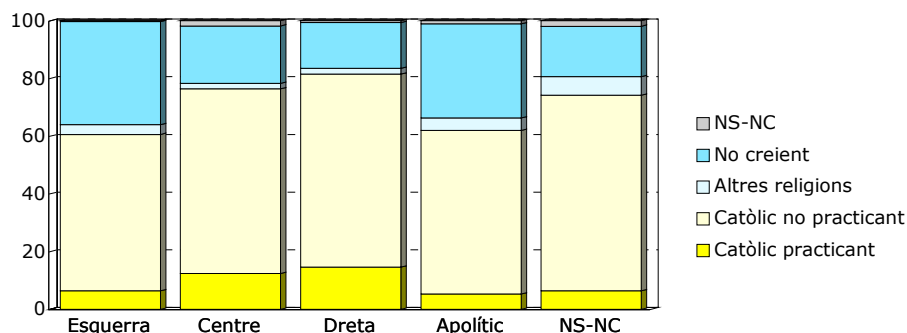
Dues terceres parts dels joves entrevistats es declaren catòlics (un 8% practicant i un 59% no practicant), un 28% es considera no creient i un 3,5% professa una altra religió⁴³. Entre les noies hi ha més creients que entre els nois (un 10% més) (vegeu gràfic 33).

Gràfic 33. Creences i pràctica religiosa

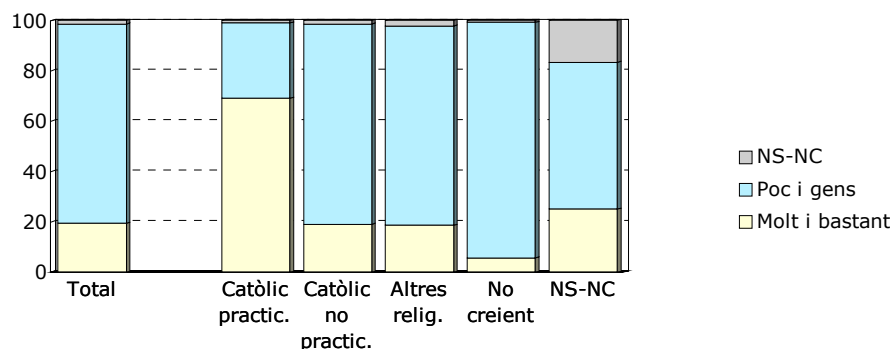
Les creences religioses dels progenitors i dels seus fills són força coincidents, tot i que entre els joves hi ha més no creients (sobretot entre els nois).

Gràfic 34. Posició religiosa i ideològica

Si es relacionen la posició religiosa i la ideològica, es fa evident que ambdues estan relacionades. Els catòlics augmenten a mesura que es passa de l'esquerra a la dreta del ventall ideològic (uns 20 punts) i, alhora, els no creients disminueixen en la mateixa proporció. Els apolítics, en aquesta qüestió, se semblen als d'esquerres (vegeu gràfic 34).

Gràfic 35. Confiança en l'Església

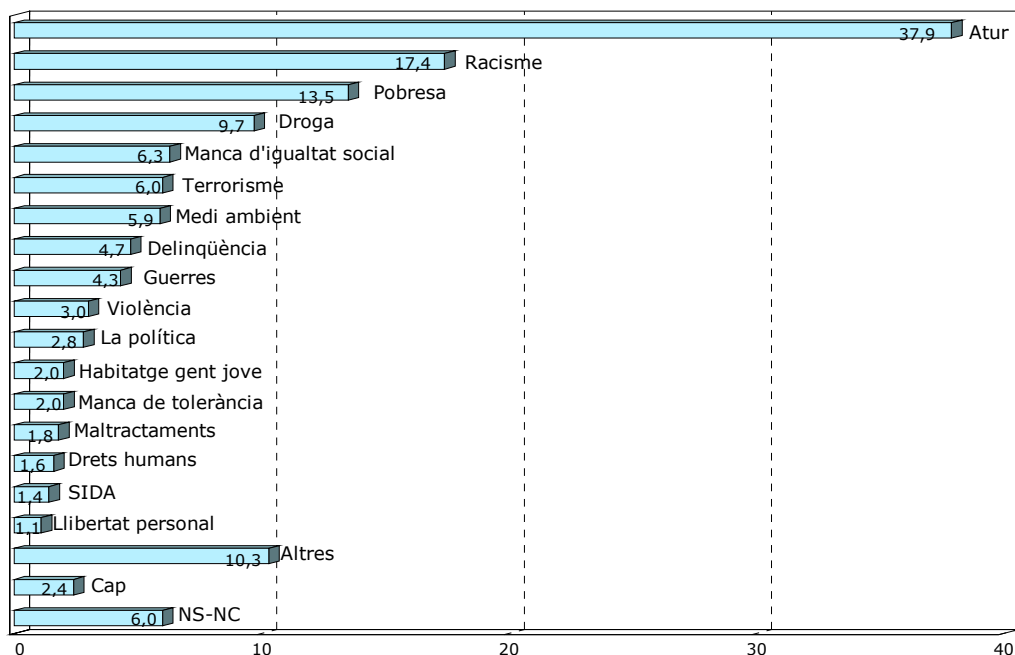
Tot i que la majoria es declara catòlica (dues terceres parts dels entrevistats), **només un 19% dels joves preguntats confia en l'Església catòlica**⁴⁴. La major part, doncs, hi confia poc o gens (vegeu gràfic 35). La majoria dels catòlics practicants⁴⁵ hi confien entre molt i bastant (69%) i la majoria dels catòlics no practicants poc. Els que es mostren més recelosos són precisament els que professen altres religions i els no creients. Agregar que entre els menors de vint anys hi ha més confiança en l'Església que entre els de més edat.

7.2. Els problemes socials

L'atur és el problema social que més preocupa als joves (38%). A mesura que es van fent grans, està més present en la seva ment. Tanmateix, també hi ha altres qüestions que els inquieten⁴⁶.

En segon lloc, els preocupa el racisme (17%) i, després, la pobresa i la marginació (13,5%) i la droga (10%). A continuació, la manca d'igualtat social (6%), el medi ambient (6%) i el terrorisme (6%). També mencionen altres problemes, però menys que els anteriors. Aquests són la delinqüència, les guerres, la violència, la política, la intolerància, la manca d'habitatge per la gent jove, els maltractaments, els drets humans, la SIDA, la discriminació, la immigració, la insolidaritat entre altres (vegeu gràfic 36 i quadre 5).

Gràfic 36. Els problemes socials que més els preocupen

El racisme, tot i que està distanciat numèricament del primer problema social, ocupa un lloc rellevant. És una preocupació més pròpia dels que estan interessats en política i dels que se situen a l'esquerra ideològica. Com a resposta al problema, la major part dels joves simpatitzen amb els moviments que es pronuncien en contra del racisme (87%) i prop d'un terç estaria disposat a arriscar-se per aquesta causa.

La pobresa i la marginació ocupen el tercer lloc de la llista. Els que es mostren més sensibles davant d'aquestes qüestions són les noies, els grans, els universitaris, els interessats en política, els d'ideologia dretana i els catòlics. En senyal de resposta, els joves simpatitzen amb l'ajuda humanitària (84%). També un 29% creu que val la pena lluitar per cobrir les necessitats bàsiques per a tothom.

D'altra banda, la manca d'igualtat social és més reconeguda pels d'esquerres i els no creients. La igualtat social és una causa per la que estarien disposats a mobilitzar-se el 25% dels entrevistats.

Els joves han anat prenent consciència dels efectes de la droga i la situen en un lloc rellevant de la llista dels problemes socials. La droga és més motiu de preocupació per part de les noies, els més grans, els catòlics i els apolítics.

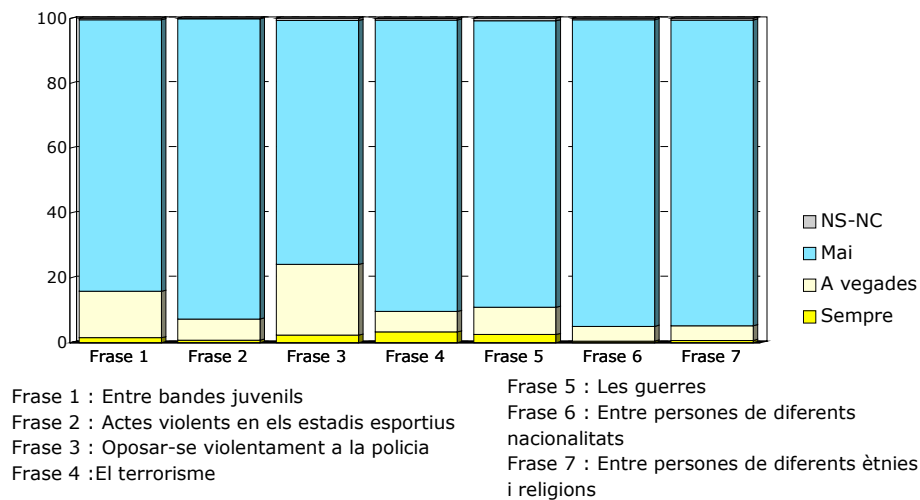
Quadre 5. A qui preocupa què

Atur	Racisme	Pobresa
Noi Creix amb l'edat Ni treballa ni estudia FP	Noia Secundària i FP Interès en la política Esquerra No creient	Noia Creix amb l'edat Secundària i universitaris Bastant interès en la política Dreta Catòlic practicant
Droga	Manca d'igualtat social	Medi ambient
Noia De 25 a 29 anys Bàsica Sense interès per la política Apolític Catòlic	Noi Creix amb l'edat Universitaris Interès en la política Esquerra No creient	Noi i noia De 15 a 24 anys Bàsica i secundària Esquerra i centre Catòlic
	Terrorisme	
	Noi De 20 a 24 anys Secundària i universitaris Esquerra i dreta	

El medi ambient és més mencionat pels estudiants, els d'esquerres i i els de centre. Agregar que pràcticament tots els entrevistats reaccionen quan se'ls pregunta sobre la gravetat de contaminar un riu (95% ho considera greu); també la majoria és contrària a l'energia nuclear (62%) i simpatitza amb els moviments ecologistes (78%).

El terrorisme preocupa a tots de forma bastant similar, encara que els de la dreta ideològica el tenen una mica més present. La violència i la delinqüència també preocupen. **L'ús de la violència mai és justificable**, això és el que pensa la gran majoria. Tanmateix, aquesta afirmació queda matisada segons quina sigui la situació en què es faci ús. La violència entre persones de diferents nacionalitats, ètnies i religions i els actes violents als estadis esportius és inacceptable per pràcticament la totalitat (entre el 93% i el 95%). El terrorisme i les guerres també tenen la major part en contra, però no de forma tant contundent com els casos anteriors (el 90% i el 88% respectivament). La violència entre bandes juvenils i el fet d'oposar-se violentament a la policia són més justificables, tot i que la majoria es manté intransigent (84% i 75% respectivament) (vegeu gràfic 37).

Gràfic 37. Justificació de l'ús de la violència

Cal apuntar, que entre un 1% i un 3% d'entrevistats justifica sempre la violència, sigui quina sigui la situació que se'ls plantegi. Altrament, entre un 5% i un 8% d'entrevistats la justifica algunes vegades, tret del casos de les bandes juvenils i l'enfrontament amb la policia que la disculpen més (el 14% i el 22% respectivament). Els que justifiquen alguna vegada la violència tenen un perfil similar. Són nois, de 15 a 19 anys, d'un nivell de formació bàsic, no creients i del centre i de la dreta ideològics. Excepte en el cas de l'enfrontament amb la policia, que ho disculpen més els d'esquerres.

La percepció que tenen els joves de l'existència de **violència juvenil als instituts** és la següent: **la meitat exacta opina que n'hi ha poca o gens, el 31% creu que n'hi ha bastant i el 7% molta**. Un 13% no expressa la seva opinió.

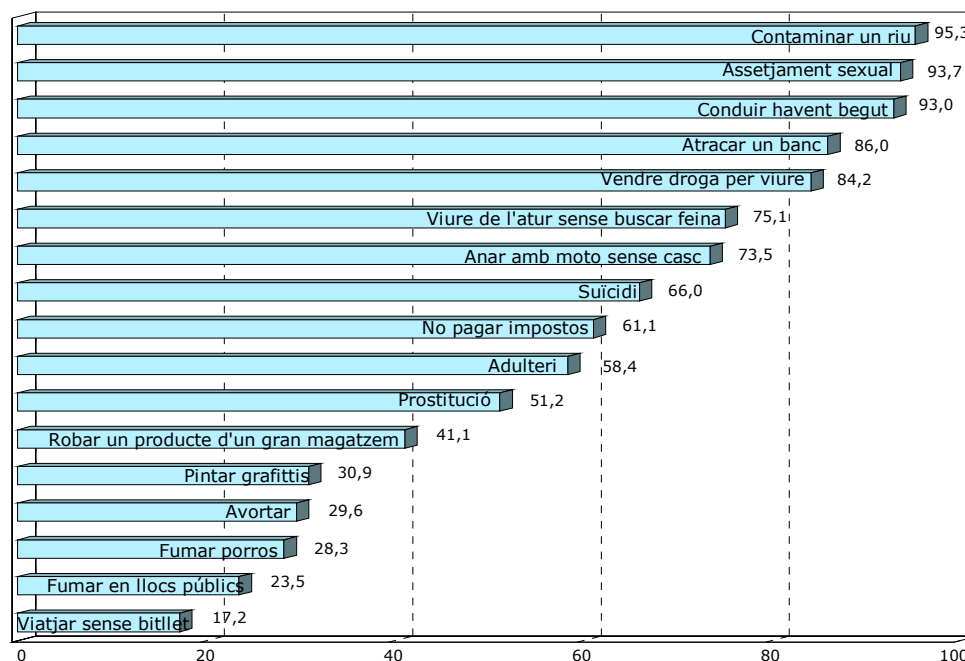
La violència a les escoles és més denunciada per les noies, els més joves, els que tenen una formació bàsica, els de centre i dreta i apolítics, els que viuen a Ciutat Vella i Sant Martí.

7.3. L'ètica social

En el qüestionari actual hi ha disset situacions i accions diferents que són sotmeses a valoració en una escala de gravetat en termes d'ètica social. Aquesta escala va de molt greu a gens greu. Això possibilita una jerarquització d'aquestes situacions i accions de major a menor gravetat.

De les disset situacions i accions presentades, onze són considerades socialment molt i bastant greus per la majoria.

Gràfic 38. Acceptació o desaprovació de determinades situacions

En concret, **la pràctica totalitat dels joves considera molt i bastant greu contaminar un riu, l'assetjament sexual i conduir havent begut més del compte.** També consideren greus atracar un banc, vendre droga per viure, viure de l'atur sense buscar feina i anar en moto sense casc. Una majoria considera greu el suïcidi, el no pagament d'impostos, l'adulteri i la prostitució.

Resten sis situacions que són considerades greus per un grup menys nodrit (entre el 40% i el 17%). Aquestes són: robar un producte en un gran magatzem, pintar grafittis, avortar, fumar porros, fumar en llocs públics i viatjar sense bitllet (vegeu gràfic 38).

No tots els joves pensen el mateix i es posicionen de forma diferent davant de cada situació o acció. En general, les noies, els més joves, els ideològicament de centre, de dretes i els apolítics i els catòlics practicants són els que les veuen més greus. D'altra banda, els nois, els grans, els d'esquerres i els no creients són els que les veuen menys greus. Així doncs, a mesura que es passa de la condició de catòlic practicant a la de no creient o que es passa de la posició

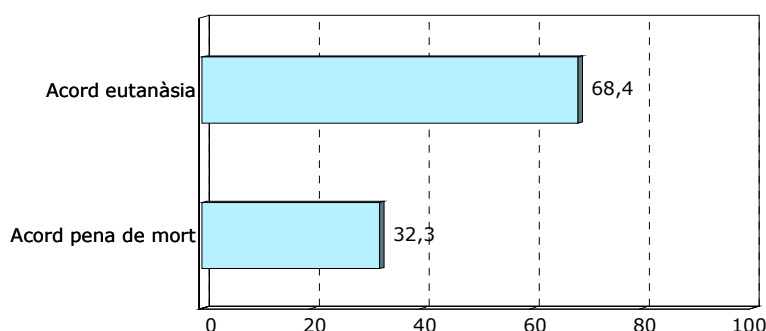
dretana del ventall ideològic a la posició esquerrana la gravetat atorgada a les situacions presentades és menor.

Altrament, els joves de més edat es mostren més inflexibles davant de les situacions consensualment més greus com són contaminar un riu, l'assetjament sexual, vendre droga per viure, viure de l'atur sense buscar feina, anar en moto sense casc i el suïcidi, i aquests mateixos joves es mostren més flexibles que la resta davant de les situacions considerades pel comú de menys gravetat.

En el qüestionari també es preguntava sobre l'eutanàsia i la pena de mort.

Més de dues terceres parts dels entrevistats estan d'acord amb l'eutanàsia, un 12% en desacord, un 11% es mostra indiferent i un 8% no es defineix (vegeu gràfic 39). Els centristes i els dretans de l'escala ideològica i els catòlics practicants són els que es mostren més contraris.

Gràfic 39. Eutanàsia i pena de mort

Pel que fa a **la pena de mort**, un 32% dels entrevistats es manifesta a favor, **un 60% en contra**, un 4,5% es mostra indiferent i un 3,5% no respon. Entre els que són contraris hi ha més noies, de 25 a 29 anys, d'alt nivell d'estudis, d'interessats en la política, d'esquerres i no creients. Entre els que estan a favor hi ha més nois, de 15 a 24 anys, de nivell bàsic d'estudis i de formació professional, de centre i de dretes, no interessats per la política i catòlics no practicants.

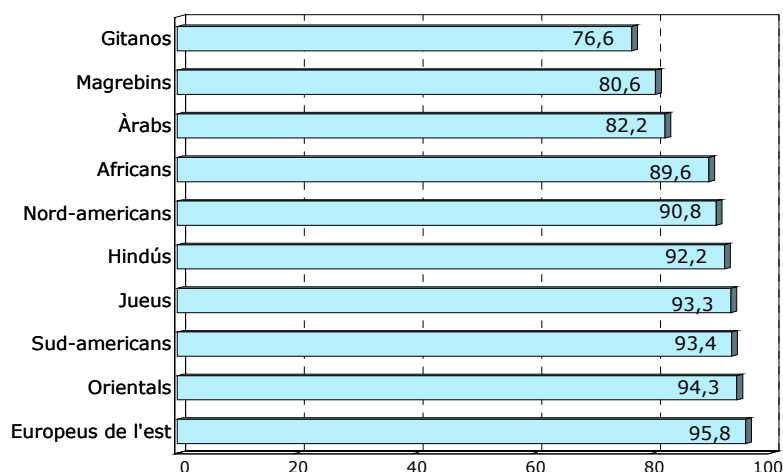
7.4. La distància social

Per mesurar l'aproximació o distanciament dels joves respecte a determinats grups es van formular dos tipus de preguntes en el qüestionari: unes feien referència a qüestions específiques sobre la immigració i les altres a col·lectius concrets associats a algun tipus de problemàtica social.

D'entrada, val la pena exposar que **un 60% dels entrevistats considera que els joves són poc o gens racistes**, mentre que un 37% diu que ho són molt i bastant.

Recordeu que de tots els problemes socials que els entrevistats treuen a la superfície, el racisme és el segon (18%). La seva resposta és una simpatia majoritària cap a moviments en contra del racisme (87%) i una disposició per defensar la igualtat entre races (31%). També, són de l'opinió que pertànyer a un país o ser de raça diferent no importa per al bon funcionament d'una relació de parella (83% i 88% respectivament).

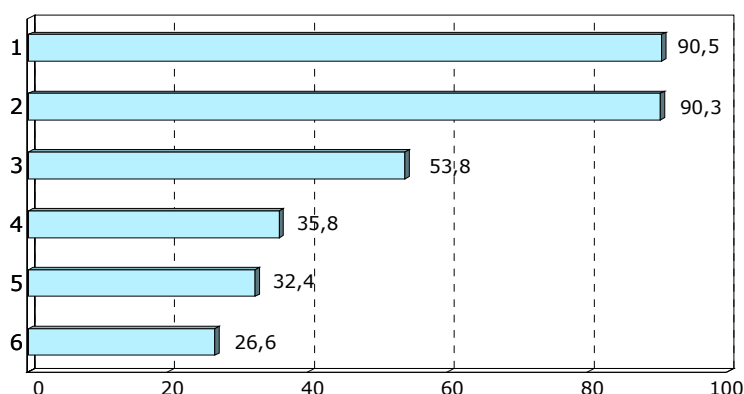
Gràfic 40. Acceptació de col·lectius d'altres cultures

En el qüestionari es va demanar als joves que es posicionessin **respecte a deu col·lectius genèrics que pertanyen a diverses cultures. La seva acceptació és superior al 76% i en sis casos sobrepassa al 90%**. Aquests col·lectius s'ordenen de menys a més acceptació de la següent manera: gitanos, magribins, àrabs, africans, nord-americans, hindús, jueus, sud-americans, orientals i europeus de l'est (vegeu gràfic 40). Els primers col·lectius són relativament menys acceptats per part dels joves que es declaren de centre i de dretes.

Aquesta acceptació majoritària també es fa palesa quan es defineixen sobre diferents qüestions sobre la immigració. **La pràctica totalitat està d'acord que els immigrants haurien de tenir els mateixos drets i deures que la resta dels ciutadans i la majoria és partidària que els immigrants haurien d'adoptar la cultura del país d'acollida. Existeix desacord quan es planteja limitar dràsticament l'entrada d'immigrants al país, quan s'apunta que és difícil la convivència entre persones de diferents cultures i quan se suscita que els immigrants treuen llocs de treball. Altrament, la pràctica totalitat és partidària de què els països rics han de contribuir econòmicament al desenvolupament dels països més pobres** (vegeu gràfic 41).

Gràfic 41. Acord respecte algunes qüestions sobre la immigració

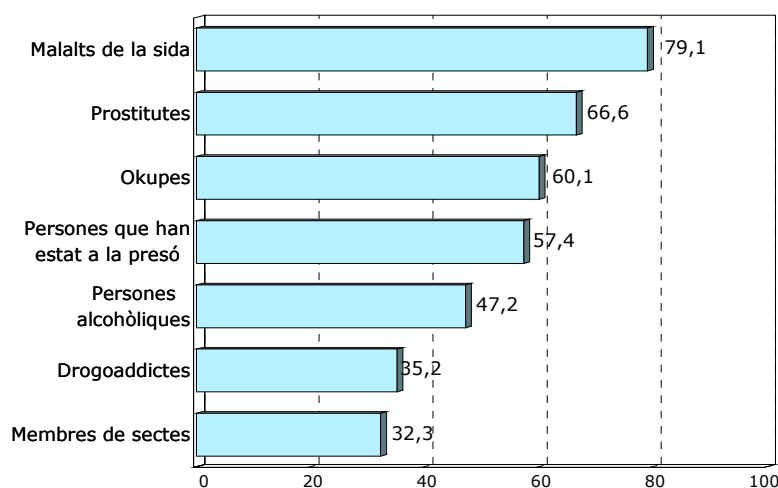
1. Els països rics han de contribuir econòmicament al desenvolupament dels països més pobres.
2. Els immigrants haurien de tenir els mateixos drets i deures que la resta de ciutadans.
3. Els immigrants haurien d'adoptar la cultura del país d'acollida.
4. Els immigrants treuen llocs de treball.
5. És difícil la convivència entre persones de diferents cultures.
6. Cal limitar dràsticament l'entrada d'immigrants al país.

En general, la posició més oberta és adoptada pels joves d'alt nivell d'estudis, els interessats en política, d'esquerres, els catòlics i els no creients. Excepte amb la proposició de què els immigrants haurien d'adoptar la cultura del país d'acollida que la defensen més els de centre, els de dretes i els apolítics. A mesura que augmenta l'edat, millora la bona disposició de cara la immigració.

La posició més tancada, que vindria reproduïda en les frases "cal limitar dràsticament l'entrada d'immigrants al país" i "els immigrants treuen llocs de treball" la mantenen els joves de 15 a 19 anys, de nivell bàsic d'estudis, que ni treballen ni estudien i dels districtes populars de la ciutat.

En el qüestionari també es va demanar als entrevistats per l'acceptació de set col·lectius associats a algunes problemàtiques de caràcter social. Respecte als drogoaddictes i als membres de sectes religioses hi ha divisió de parers entre els que no els importaria tenir-los com a veïns, els que no els agradaria gaire i els que no els agradaria gens. Els cinc restants són acceptats per la majoria, en paraules del qüestionari, no els importaria tenir-los com a veïns. Aquests són: els malalts de la SIDA, les prostitutes, els okupes, les persones que han estat a la presó i les persones alcohòliques (vegeu gràfic 42).

Gràfic 42. Acceptació de determinats col·lectius (no importaria tenir com a veïns)

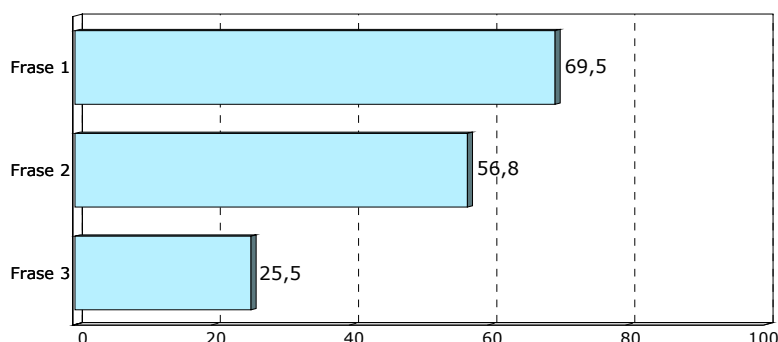

En general, els més oberts de cara aquests col·lectius específics són els nois, els grans, els d'esquerres i els apolítics i els no creients.

En canvi, els okupes tenen una major acceptació per part dels més joves, de nivell bàsic d'estudis i de formació professional i als districtes de Ciutat Vella, Horta-Guinardó i Nou Barris.

Els okupes són considerats un moviment social que posa en evidència algunes de les dificultats que tenen els joves d'avui i gent jove amb esperit reivindicatiu propi de l'edat. Altrament, la majoria està en desacord en què els okupes són un grup de joves que de manera violenta posa en qüestió la forma de vida actual (vegeu gràfic 43).

Gràfic 43. Els okupes són:

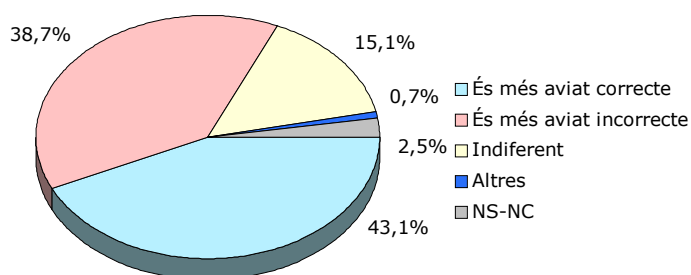

Frase 1 : Un moviment social que posa en evidència algunes dificultats que tenen els joves d'avui.

Frase 2 : Gent jove amb esperit reivindicatiu propi de l'edat

Frase 3 : Un grup de joves que de manera violenta posa en qüestió la forma de vida actual

Gràfic 44. Ocupar les cases o edificis buits de propietat privada

Les opinions estan més dividides quan es posa en qüestió l'ocupació de cases o habitatges buits de propietat privada: un 43% ho considera més aviat correcte i un 39% més aviat incorrecte; també hi ha els indiferents (15%) i que no opinen (2,5%) (vegeu gràfic 44). Els que no ho veuen amb bons ulls són els de 25 a 29 anys, els casats i els que tenen parella però que encara no viuen junts, els universitaris, els del centre i de la dreta ideològics (sobretot aquests darrers) i els catòlics.

7.5. La dimensió de la solidaritat

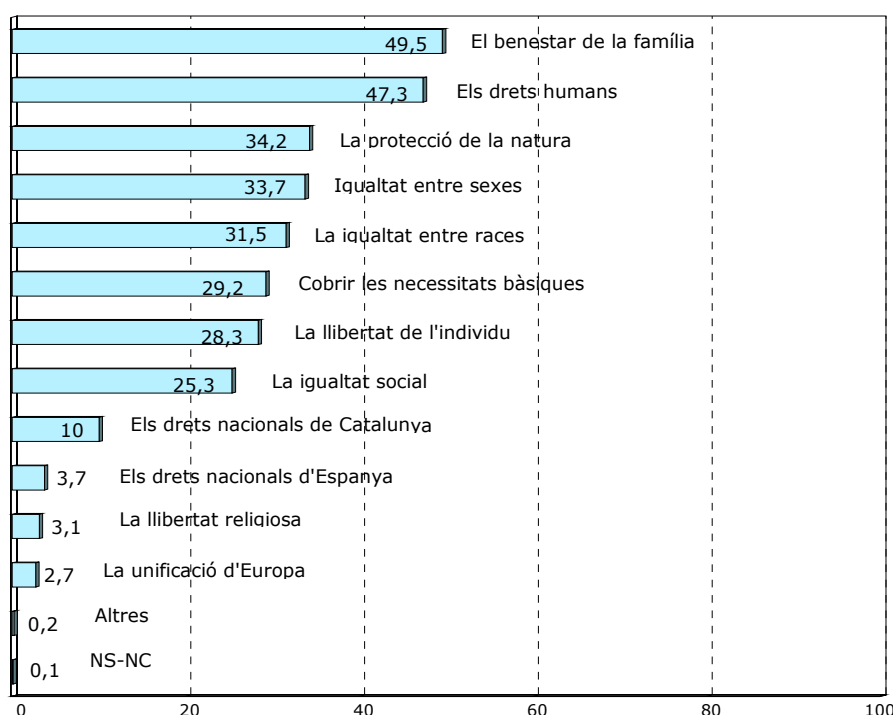
La importància donada al racisme, la pobresa i la marginació, la violència, el medi ambient, la igualtat... com a problemes socials actuals porta a preguntar-se quina és la reacció dels joves davant d'aquestes situacions. En l'apartat

anterior es parla de les actituds envers a col·lectius específics. A unes actituds acompanyen uns comportaments que aquí es volen copsar sabent si els entrevistats defensarien una causa o idea, si senten simpatia cap a diferents moviments socials i si formen part d'associacions o entitats amb finalitats "altruistes".

Els entrevistats consideren als joves actuals solidaris (63%). Veiem com es concreta aquesta solidaritat.

La família passa davant de totes les causes o idees a defensar, la qual cosa subratlla, altre cop, la importància que té aquesta institució per als joves. Segueixen, a curta distància, els drets humans. En segon terme, se situen la protecció de la natura, la igualtat i la llibertat. Les causes polítiques i religioses venen a continuació (vegeu gràfic 45). Aquesta jerarquitització de les causes enllaça amb les prioritats vitals dels joves.

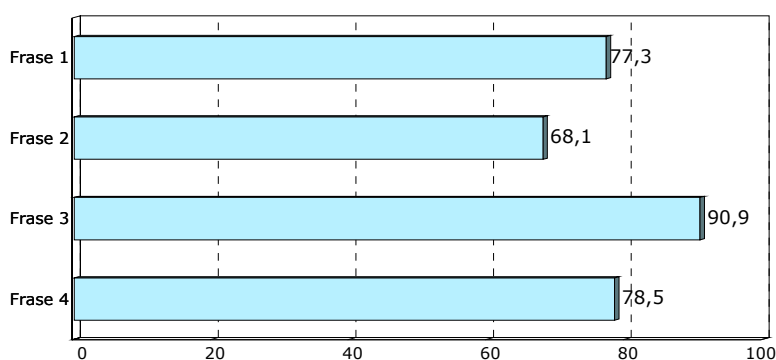
Gràfic 45. Causes o idees a defensar (màxim tres respostes)

La defensa dels drets humans ocupa una posició rellevant, la qual cosa concorda amb la quantitat de simpatitzants que tenen els moviments que els vetllen (84,5%), sobretot entre les noies, els de 20 a 29 anys, els que se situen a l'esquerra de l'escala ideològica i els catòlics practicants.

La igualtat entre sexes també ocupa un dels primers llocs. Altrament, el moviment de la dona recull un 68% de simpaties i el feminisme un 57% que hi estan d'acord⁴⁷. **Els joves tenen força assumit que la dona ha de ser socialment activa i no dubten de la seva presència en el món laboral (78% d'acord). Alhora són contraris davant de la frase "dur la casa i tenir cura dels fills ha de ser principalment una tasca de la dona" (91% de desacord)** (vegeu gràfic 46). Tot i la quantitat de joves que comparteixen aquestes idees, els que més les propugnen són les noies, els d'alt nivell d'estudis i els d'esquerres i de centre. Ara bé, la forma de pensar dels joves difereix força de la seva forma d'actuar⁴⁸.

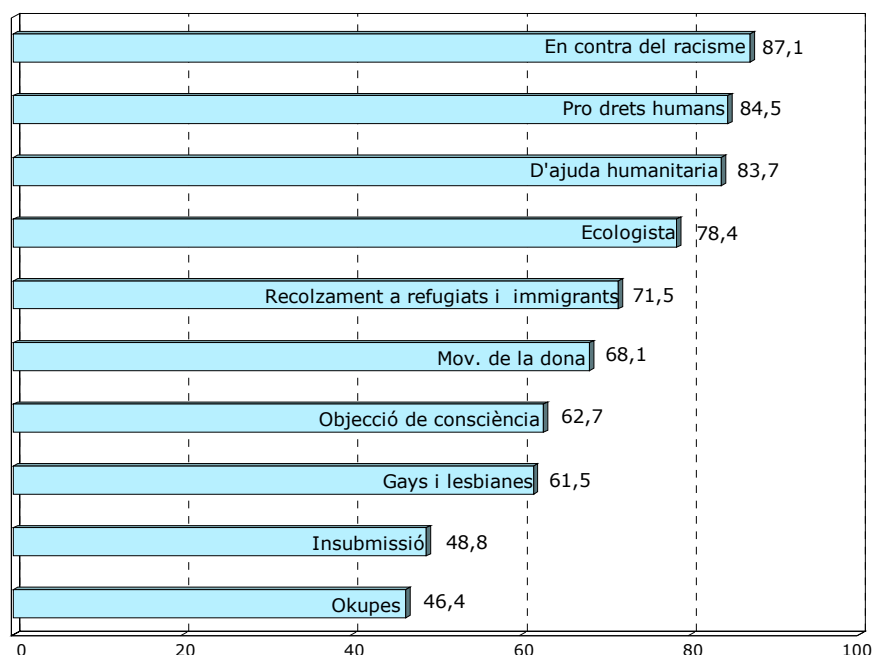
Gràfic 46. El paper de la dona

Frase 1 : Acord amb el feminisme
 Frase 2 : Simpatitzen amb el moviment de la dona
 Frase 3 : Desacord en què dur la casa i tenir cura dels fills ha de ser principalment una tasca de la dona.
 Frase 4 : Desacord en què les dones només han de treballar si és necessari per l'economia familiar.

En general, **les simpaties cap a moviments o grups que lluiten per una causa són nombroses (entre el 60% i el 90%)**. El que recull més simpaties és el moviment en contra del racisme, seguit del moviment pro drets humans i el d'ajuda humanitària. En un segon nivell, se situen els moviments ecologista, de recolzament a refugiats i immigrants, de la dona, el d'objecció de consciència i el de gays i lesbianes. Els que aglutinen a menys simpatitzants són els insubmissos i els okupes (vegeu gràfic 47).

Gràfic 47. Simpatia cap a moviments o grups

Tot i que la simpatia per diferents moviments és majoritària, l'adscripció a aquests grups és reduïda, com ho demostren les xifres següents referides al grau d'associacionisme. **En el passat, el 57% dels joves ha tingut alguna experiència associativa**, majoritàriament en entitats esportives. **En el present, un 39,5% està associat** (vegeu taula 8).

Taula 8. Nombre d'associats

	Abans	Ara
Total associats	57,0	39,5
Total no associats	43,0	60,5

El més comú és haver format part en el passat d'una entitat esportiva o excursionista (38%) i juvenil (30%). No és tant habitual haver pertangut a entitats de caràcter "altruista" (18,5%) (vegeu taula 9).

Actualment, **un 27% està inscrit a una entitat esportiva o excursionista, un 6% a entitats juvenils i un 15,4% a entitats amb finalitats altruistes**⁴⁹.

A mesura que augmenta l'edat baixa la pertinença a les entitats esportives, juvenils i religioses i puja la d'entitats excursionistes, professionals i de caràcter més altruista.

Taula 9. Tipus d'associacions (màxim quatre respostes)

	Abans	Ara
<i>Esportiva</i>	30,8	25,9
<i>Excursionista</i>	7,6	1,6
Subtotal	38,4	27,5
<i>Esplai</i>	16,3	1,4
<i>Casal de Joves</i>	5,6	1,4
<i>Juvenil</i>	4,1	2,4
<i>Estudiantil</i>	4,0	0,8
Subtotal	30,0	6,0
<i>Religiosa</i>	6,4	2,2
<i>Cultural</i>	2,8	1,8
<i>Humanitària</i>	1,9	1,8
<i>Sindicat</i>	1,5	1,5
<i>D'ajuda al Tercer Món</i>	1,2	1,1
<i>Ecologista</i>	1,2	1,3
<i>De veïns</i>	0,9	1,4
<i>Professional</i>	0,8	1,2
<i>Partit Polític</i>	0,7	1,1
<i>Pacifista</i>	0,3	0,3
<i>Feminista</i>	0,2	0,4
<i>Altres</i>	0,6	1,3
Subtotal	18,5	15,4

El perfil de l'associat actual és: noi, d'alt nivell d'estudis, de parla catalana, amb interès per la política, amb posició ideològica definida i amb pràctica religiosa o no creient (vegeu quadre 6).

Quadre 6. Perfil dels associats i no associats

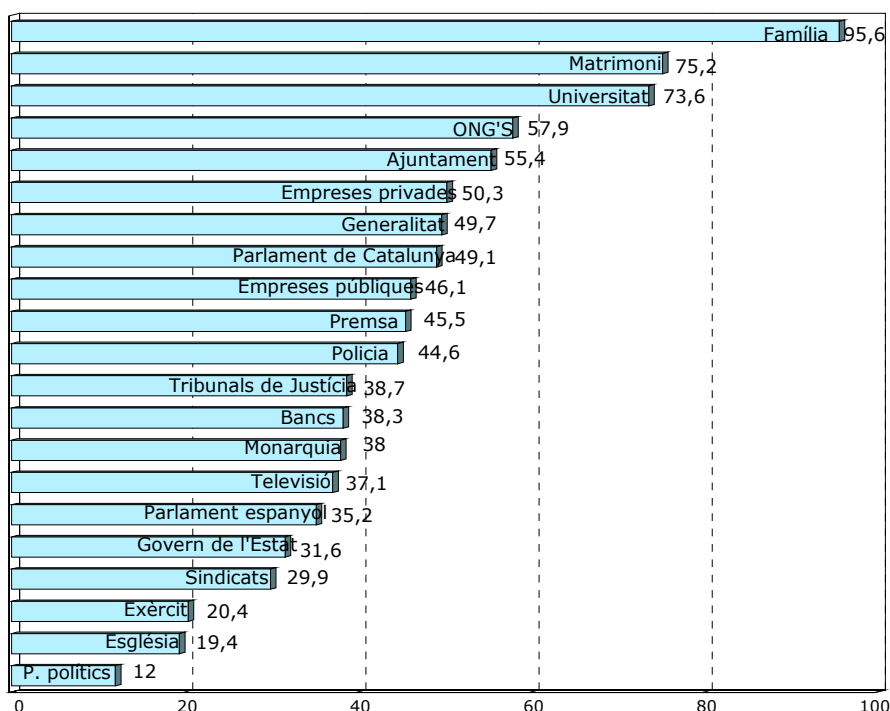
Associat	No associat
Noi	Noia
Secundària i universitaris	Que viuen aparellats
Estudia i treballa	Bàsica i FP
Catalanoparlant	Ni estudien ni treballen
Interès en la política	Castellanoparlant
D'esquerra a dreta	Escàs interès per la política
Se sent català i "tant i tant"	Apolític
Catòlic practicant i no creient	Se sent espanyol
	Catòlic no practicant

8.

LA CONFIANÇA EN LES INSTITUCIONS

Després d'esbrinar a què donen importància els joves i amb quins problemes socials es topen i les actituds que adopten, falta saber quins són els seus puntals, en què confien i concretament en quines institucions. Per aquesta raó, es va preguntar sobre vint-i-una institucions (vegeu gràfic 48).

Gràfic 48. Confiança en les institucions

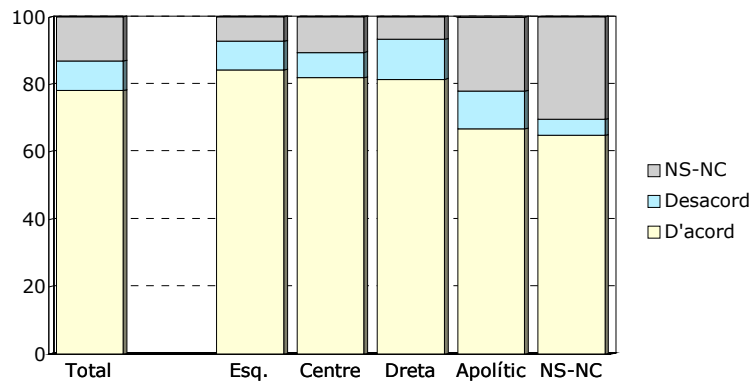
La confiança dels joves no és la mateixa per a totes les institucions. La diferència entre la família - que obté el nivell més alt - i els partits polítics - que obté el nivell més baix - és de més de 70 punts.

Confien plenament en la Família i, després, en el Matrimoni i en la Universitat. En les que menys confien són l'Exèrcit, els Sindicats, l'Església i els Partits Polítics. Entre els dos extrems s'ordenen de major a menor crèdit les ONG's, l'Ajuntament, la Generalitat i el Parlament català. A continuació, les Empreses privades⁵⁰, seguides de les públiques, la Premsa i la Policia. Segueixen les institucions estatals com ara la Monarquia, els Tribunals de Justícia, el Parlament Espanyol i el Govern de l'Estat juntament amb els Bancs i la Televisió.

En general, les noies, els universitaris, els catòlics i els de la dreta ideològica dipositen més confiança en les institucions. Altrament, els entrevistats catalano-

parlants i els que s'identifiquen més amb Catalunya confien més en la Generalitat, l'Ajuntament i el Parlament de Catalunya. Mentre que els castellano-parlants i els que se senten més espanyols dipositen més la seva confiança en el Parlament espanyol, el Govern de l'Estat, l'Exèrcit, l'Església i la Policia.

Gràfic 49. La democràcia és preferible a qualsevol altra forma de govern

La major part considera que la democràcia és preferible a qualsevol altra forma de govern (78%), un 9% es mostra en desacord amb la majoria i un 13% no es defineix (sobretot els més joves i els apolítics). La democràcia, que és l'únic sistema que han conegut bona part dels entrevistats, és àmpliament acceptada, sobretot per part dels de més edat, els universitaris i els d'esquerres (vegeu gràfic 49).

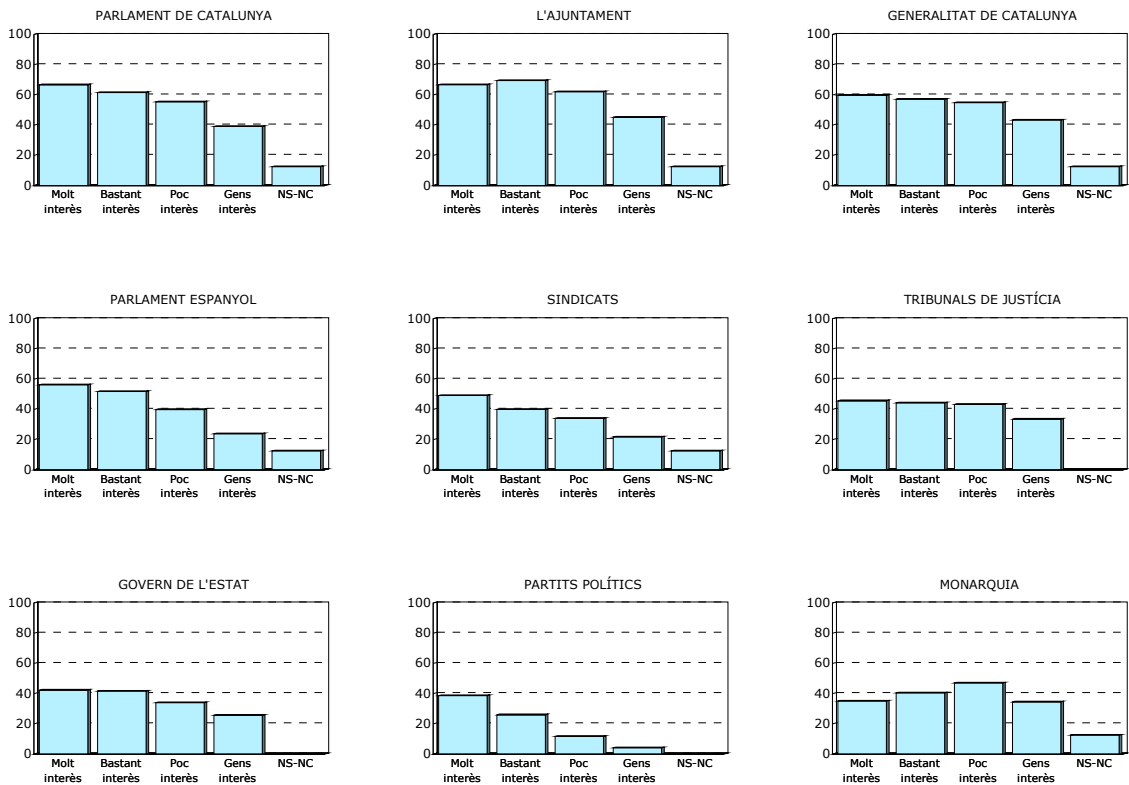
Aquesta acceptació de la democràcia no significa necessàriament tenir confiança en les institucions que la sustenten, com és el cas dels partits polítics (12%). Tanmateix, el Parlament català i el Parlament espanyol - fòrums dels partits - tenen més crèdit (49% i 35% respectivament).

Les institucions polítiques recapten entre el 30% i el 50% de crèdit. Les que més confiança inspiren als joves són les més pròximes a ells, amb les que més s'identifiquen. Aquest és el cas de l'Ajuntament, de la Generalitat i el Parlament de Catalunya. Les institucions d'àmbit estatal, més distants en el territori, queden en un segon lloc i força distanciades de les anteriors. Es tracta de la Monarquia, els Tribunals de Justícia, el Parlament espanyol i el Govern estatal⁵¹.

Els joves que tenen interès en la política també donen més crèdit a les institucions democràtiques que els desinteressats per aquestes qüestions. De fet, la confiança augmenta amb l'interès creixent (vegeu gràfic 50). És així en tots els casos, excepte pel que fa a la Monarquia. De tota manera, entre els mateixos interessats continua

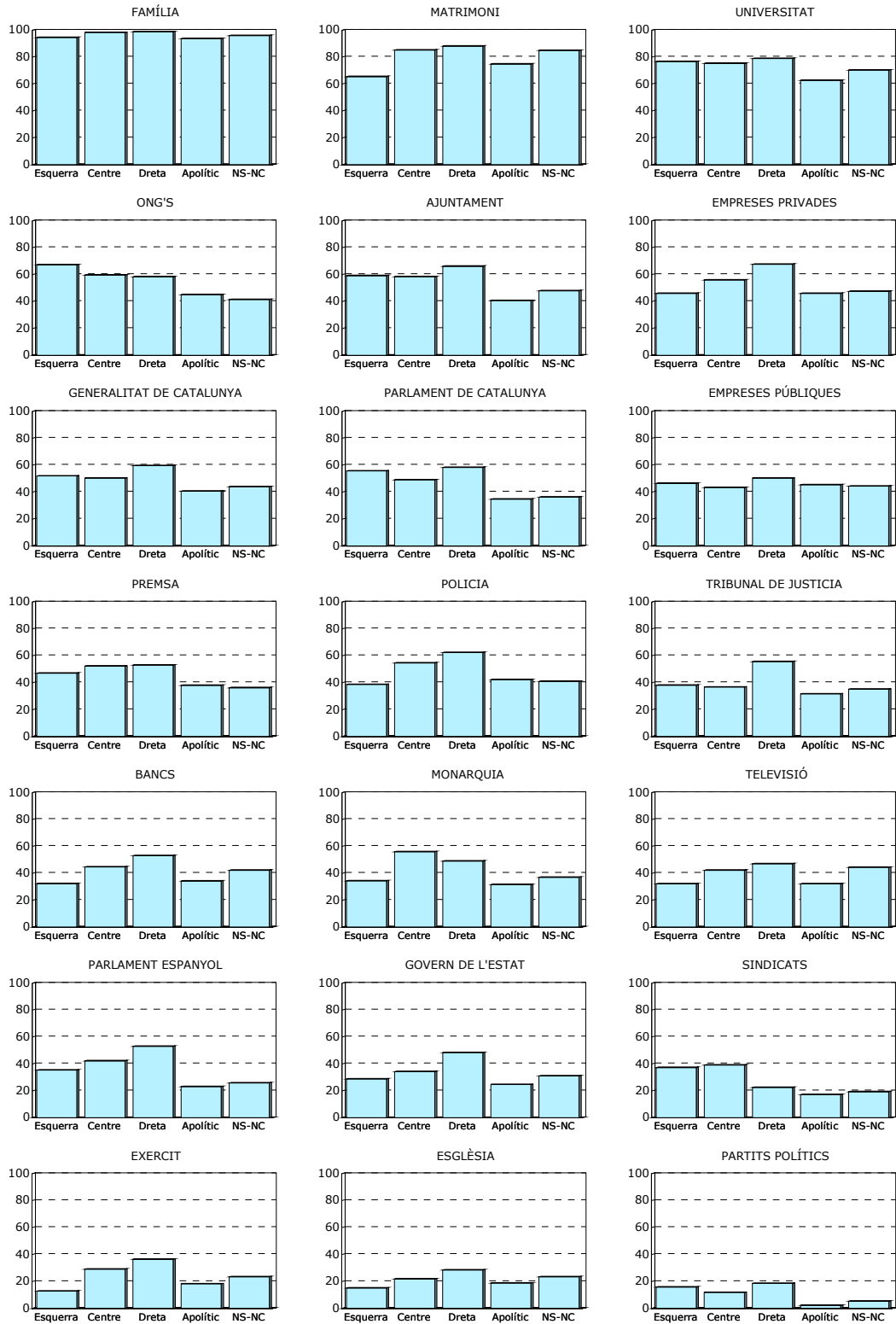
existint desconfiança, sobretot cap els Tribunals de Justícia, els Partits polítics i el Govern de l'Estat.

Gràfic 50. Molt i bastant de confiança en les institucions i interès per la política

Els que se situen a la dreta del ventall ideològic són els que més confien en les institucions, mentre que els apolítics són els menys hi confien. En el cas concret dels Sindicats i de les Organitzacions No Governamentals (ONG's) els que se situen a l'esquerra i el centre del ventall ideològic són els que hi atorguen més crèdit (vegeu gràfic 51).

Gràfic 51. Molt i bastant de confiança en les institucions i posició ideològica

La Policia i l'Exèrcit inspiren poca confiança. Només un 30% dels entrevistats confia en la darrera institució i **un 22% és partidari del servei militar.**

Quadre 7. Qui es partidari del servei militar, de l'objecció i del desarmament

<i>Pro servei militar</i>	<i>Pro objecció</i>	<i>Pro desarmament</i>
De 15 a 19 anys Ni estudia ni treballa Bàsica	Noi De 20 a 24 anys Treballa i estudia Secundària	Noi De 20 a 29 anys Treballa i estudia Secundària i universitaris
Castellanoparlant	Catalanoparlant Interès en la política	Catalanoparlant Interès per la política
Dreta Se sent espanyol Catòlic	Esquerra Se sent català No creient	Esquerra Se sent català No creient

Afegir que **la major part és partidària de l'objecció de consciència (66%)⁵² i del desarmament (73%)**. El perfil dels pro objecció de consciència és diferent del perfil dels partidaris del servei militar. Altrament, el perfil dels que són favorables al desarmament s'acosta al dels objectors de consciència (vegeu quadre 7).

Pel que fa al tipus d'Exèrcit, un 74% preferiria que fos totalment professional, un 12% mixt i un 3% totalment de lleva. A aquestes xifres se sumen un 7% que no voldria cap i un 3% que no es defineix.

A partir dels 20 anys es fa més evident la preferència d'un Exèrcit totalment professional i es va abandonant la idea d'un mixt (soldats professionals més soldats de lleva). Els joves pro de l'objecció són més partidaris de la seva professionalització i de la seva supressió.

9.

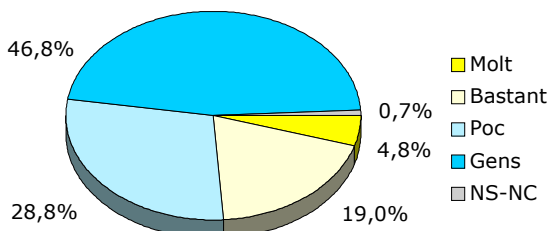
LA POSICIÓ POLÍTICA

En aquest capítol s'analitzen totes aquelles qüestions que són indicatives de l'orientació política dels joves de Barcelona i la seva visió del sistema democràtic. Concretament, es comença per l'interès que demostren tenir per la política. Se segueix amb la seva posició en l'escala ideològica i en l'escala del sentiment de pertinença. A continuació, es comenta la seva simpatia de partit i la participació electoral. Respecte a la democràcia, es fa referència tant a la visió que els joves barcelonins tenen del sistema democràtic com del seu funcionament. El darrer apartat recull la valoració de les actuacions municipals adreçades als joves i les propostes que fan a l'Ajuntament de Barcelona.

9.1. Interès per la política

Gairebé una quarta part dels entrevistats manifesta tenir interès per la política - un 5% molt i un 19% bastant -, **mentre que les tres quartes parts restants no en tenen** - un 29% poc i un 47% gens - (vegeu gràfic 52).

Gràfic 52. Interès per la política

L'interès és major en els nois que en les noies (9 punts de diferència) i augmenta amb l'edat. Concretament, els de 15 a 19 anys sumen un 17%, mentre que els de 20 a 24 anys ja són uns quants més (23%) i els de 25 a 29 anys més encara (30%) (vegeu quadre 8).

De tota manera, els més interessats són els joves que se situen en els dos extrems de l'escala ideològica, a l'esquerra (34%) i a la dreta (35%). Ho són menys els que se situen en el centre ideològic (20%) i menys encara els que es declaren apolítics (4%).

La inclinació per la política també té a veure amb el sentiment de pertinença. A mesura que es va passant d'un sentiment espanyol a un sentiment català,

l'interès esdevé major, essent els que se senten catalans els més afeccionats. També és major entre els catòlics practicants (37%) i els no creients (29%).

Quadre 8. Qui està interessat per la política

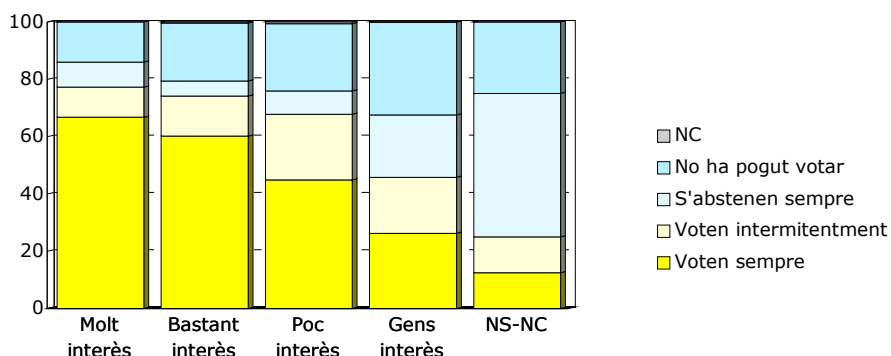
Molt interès	Bastant d'interès	Poc interès	Gens d'interès
Noi Creix amb l'edat Universitaris Esquerra i dreta Se sent català No creient	Noi Creix amb l'edat Universitaris i secundària Dreta i esquerra Se sent català Catòlic practicant	Noia De 20 a 24 anys Secundària Centre i esquerra Se sent català Catòlic no practicant	Noia Minva amb l'edat Bàsica i FP Apolític Se sent espanyol Catòlic no practicant

El poc interès per la política o el desinterès (que addueixen tres quarts dels entrevistats) és justificat de la manera següent⁵³: la majoria addueix que no l'entén, no li agrada o l'avorreix (en total un 45%), en segon lloc, es basen en els defectes dels polítics ("són uns mentiders", "no fan res bé", "tots són iguals", "fan el que volen", "són uns corruptes"...) (en total un 30,5%) i, en tercer lloc, es recolzen en la manca de confiança en la política i els partits (14,5%). També s'excusen en la seva joventut (2,5%)⁵⁴.

Els joves que diuen que no entenen de política tenen el perfil següent: noia, de 15 a 19 anys, d'estudis bàsics. Els joves que es manifesten més crítics amb els polítics són, en general, nois, de 25 a 29 anys i d'alt nivell d'estudis.

L'interès en la política i la participació electoral també estan relacionats. A un major interès es dona una major participació en les convocatòries electorals (vegeu gràfic 53). Entre els joves amb més interès per la política i amb posicions ideològicament definides abunden els joves que sempre voten i entre els desinteressats per aquests temes abunden els abstencionistes.

Gràfic 53. Interès per la política i participació electoral

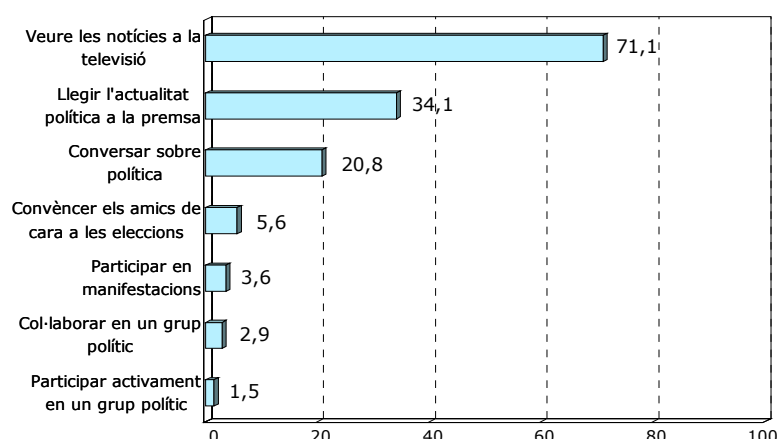

En el qüestionari hi constava una pregunta on es presentaven diverses vies d'aproximació a la política com són llegir l'actualitat política a la premsa, veure les notícies a la televisió, conversar sobre política, convèncer els amics de cara a

les eleccions, participar en manifestacions polítiques, col·laborar puntualment i participar activament en un grup polític.

Veure les notícies per la televisió és freqüent (ho fa 71% dels entrevistats). Llegir a la premsa l'actualitat política i conversar sobre política és menys habitual (34% i 21% respectivament). Les altres accions són poc freqüents (vegeu gràfic 54).

Gràfic 54. Per als joves és habitual:

Totes aquestes accions són més habituals entre els que mostren interès per la política i els que prenen unes posicions definides en l'escala ideològica - a l'esquerra i a la dreta -. Per més detall, tant els d'esquerres com els de dretes veuen les notícies per la televisió i llegeixen la premsa. Ara bé, els d'esquerres són els que més parlen de política, els que més intenten convèncer als amics i els més participatius.

També cal tenir en compte que els nois són més donats a llegir i conversar sobre política que les noies i que amb l'edat augmenta gradualment la lectura de diaris, veure les notícies televisades i conversar sobre política. A partir dels 25 anys es dona més la col·laboració en partits i dels 15 als 24 anys participar en manifestacions.

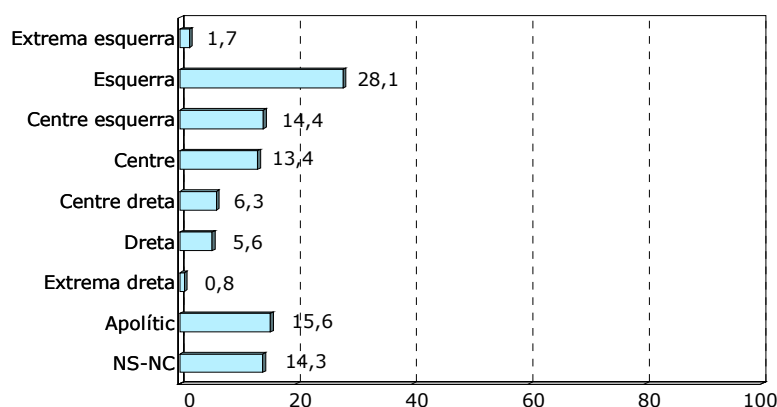
Així doncs, a un major l'interès per la política i a una posició ideològica definida, major informació, major debat i major participació. Recordar també que a un major interès per la política correspon una major confiança en les institucions polítiques, sobretot de cara als Partits polítics i també Parlaments i Sindicats. Agregar que els que senten més atracció per la política són els que es mostren més en desacord amb la frase "amb la política, millor no tenir-hi res a veure".

9.2. Orientació política

La posició en l'escala ideològica - d'esquerra a dreta -, en l'escala del sentiment de pertinença - en el cas català - i la simpatia de partit polític donen una idea de l'orientació política dels joves. Tanmateix, com ja s'ha vist en els capítols anteriors, les dues primeres variables juguen un paper important en les opinions i actituds adoptades pels joves respecte a tot allò que és social.

Per més de dues terceres parts dels entrevistats en política el més important és adaptar-se a la realitat, mentre que per a un 23% el més important és ser fidel a uns principis⁵⁵. Els universitaris, els interessats en la política, els d'esquerres i els catòlics practicants consideren que és més important ser fidel a uns principis.

Gràfic 55. Escala ideològica

Respecte a l'escala ideològica, un 44% se situa cap a l'esquerra - un 1,7% a l'extrema esquerra, un 28% a l'esquerra i un 14% al centre esquerra -, **un 13% al centre** i un altre 13% cap a la dreta - un 6% al centre dreta, un 6% a la dreta i un 0,8% a l'extrema dreta -. **Un 16% es declara apolític i un 14% no es defineix** (vegeu gràfic 55).

A cada posició ideològica li correspon un tipus de jove (vegeu taula 10). Així, els joves que se situen a la banda esquerra, pel comú, són nois, tenen de 20 a 24 anys, han acabat la secundària, mostren un interès relatiu per la política i en aquest grup hi ha més no creients que en els altres.

Taula 10. Perfil dels joves segons posició ideològica

	Total (N=1200)	Esquerra (n=357)	Centre esquerra (n=173)	Centre (n=161)	Centre dreta (n=75)	Dreta (n=76)	Apolític (n=187)
Sexe							
Noi	50,7	55,5	49,1	46,0	62,7	57,9	44,4
Noia	49,3	44,5	50,9	54,0	37,3	42,1	55,6
Edat							
De 15 a 19	29,1	24,6	23,7	31,1	25,3	32,9	29,4
De 20 a 24	36,6	41,5	39,9	32,3	30,7	35,5	33,7
De 25 a 29	34,3	33,9	36,4	36,6	44,0	31,6	36,9
Nivell d'estudis							
Bàsica	29,2	23,2	18,5	28,0	13,3	39,5	43,9
Secundària	32,9	38,1	38,7	34,2	34,7	30,3	25,7
F.P.	13,1	24,4	22,0	21,1	24,0	18,4	20,9
Universitaris	14,7	14,3	20,8	16,8	28,0	11,8	9,6
Interès política							
Molt	4,7	7,6	6,4	1,9	6,7	6,6	1,1
Bastant	19,0	26,9	26,6	18,0	33,3	23,7	2,7
Poc	28,7	33,9	31,8	33,5	36,0	27,6	16,6
Gens	46,8	30,8	35,3	46,0	24,0	42,1	78,6
NS-NC	0,6	0,8	0,0	0,6	0,0	0,0	1,1
Creences religioses							
Catòlic practicant	8,1	7,3	4,6	12,4	14,7	14,5	5,3
Catòlic no practicant	59,3	50,4	61,8	64,0	69,3	64,5	56,7
Altres	3,6	4,5	1,2	1,9	1,3	2,6	4,3
No creient	28,0	37,5	31,8	19,9	14,7	17,1	32,6
NS-NC	1,0	0,3	0,6	1,9	0,0	1,3	1,1

Els joves que es col·loquen a la dreta solen ser nois, d'un nivell bàsic d'estudis i catòlics. Els joves centristes, en general, són catòlics i sense interès per la política; és una posició més pròpia de les noies. Entre els apolítics hi ha més noies, joves amb escàs nivell de formació, sense interès per la política i abunden els no creients.

Taula 11. Escala ideològica i simpatia de partit

	PP (n=70)	CiU (n=150)	PI (n=9)	ERC (n=69)	PSC (n=150)	IC-EV (n=118)	Altres (n=16)	Cap (n=580)	NS (n=16)	NC (n=22)
Esquerra	0,0	19,4	0,0	71,0	49,4	66,1	50,0	18,3	12,5	22,7
Centre esquerra	2,9	12,0	66,7	17,4	34,7	13,6	25,0	11,0	6,3	13,6
Centre	20,0	18,7	11,1	2,9	7,3	11,0	6,3	15,0	18,8	4,5
Centre dreta	18,6	22,7	11,1	1,4	0,7	2,5	0,0	3,4	0,0	9,1
Dreta	45,7	10,0	11,1	1,4	1,3	0,8	0,0	3,9	6,3	4,5
Apolític	4,3	6,7	0,0	1,4	3,3	4,2	12,5	26,9	25,0	4,5
NS-NC	8,6	10,7	0,0	4,3	3,3	1,7	6,3	21,4	31,3	40,9

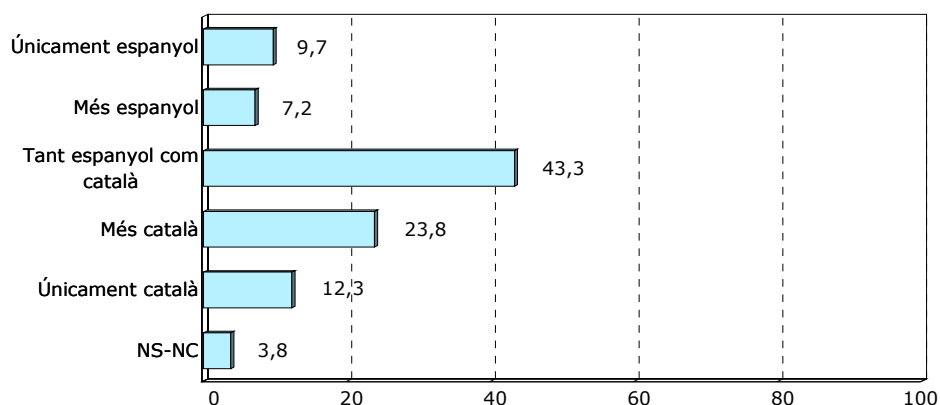
Existeix també una relació entre la posició ideològica i la simpatia de partit. A mesura que es passa dels partits polítics dretans als esquerrans, la ideologia també va variant en el mateix sentit. Els que senten simpatia pel PP s'identifiquen més amb la dreta i els simpatitzants de CiU amb la dreta i el centre. Els que simpatitzen amb ERC, PSC o IC-Els Verds s'identifiquen més

amb l'esquerra. Els que no se senten propers a cap partit són majoritàriament apolítics (vegeu taula 11).

9.3. El sentiment de pertinença

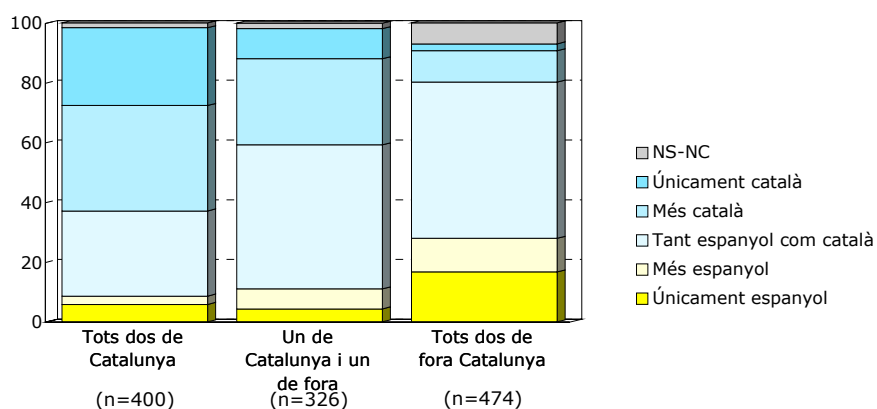
Un altre factor que intervé en l'orientació política dels joves és el sentiment de pertinença respecte a Catalunya. En aquest cas, **la majoria dels entrevistats s'arreglera en la posició "tant espanyol com català"** (43%). A la banda en la que predomina el sentiment *espanyolista* s'hi situa el 17% i a la banda on predomina el sentiment *catalanista* el 36%⁵⁶ (vegeu gràfic 56).

Gràfic 56. Sentiment de pertinença

L'origen geogràfic dels progenitors té relació amb el sentiment de pertinença dels fills. Els fills de parelles nascudes a Catalunya se senten catalans i els fills de parelles no nascudes a Catalunya se senten la majoria "tant espanyols com catalans" i un grup força nombrós espanyols. Entre els fills de parelles mixtes predominen els que se senten "tant i tant", també hi ha un grup important que se sent català (vegeu gràfic 57).

Gràfic 57. Sentiment de pertinença i origen dels progenitors

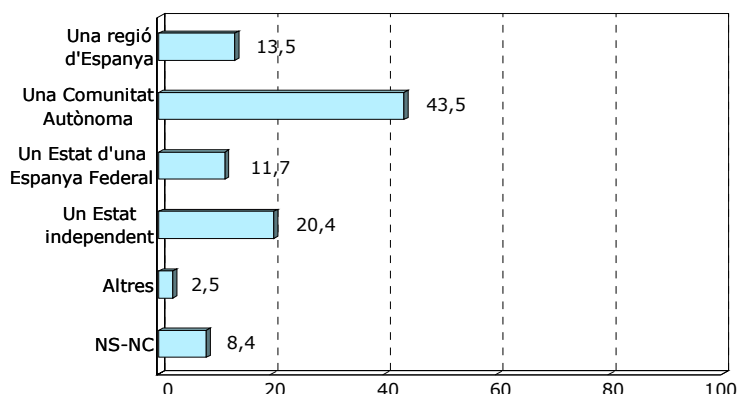
En la taula següent s'observa el perfil dels entrevistats segons els sentiments de pertinença, és a dir, segons se sentin més espanyols, tant catalans com espanyols o més catalans (vegeu taula 12).

Taula 12. Perfil dels entrevistats segons sentiment de pertinença

	Total (N=1200)	Més espanyol (n=202)	Tant català com espanyol (n=519)	Més català (n=433)
Sexe				
Noi	50,7	46,0	50,1	52,9
Noia	49,3	54,0	49,9	47,1
Edat				
De 15 a 19	29,1	38,1	27,4	28,4
De 20 a 24	36,6	27,7	38,9	38,8
De 25 a 29	34,3	34,2	33,7	32,8
Nivell d'estudis				
Bàsica	29,2	47,0	26,0	25,2
Secundària	32,9	20,3	32,8	39,3
F.P.	13,1	19,8	27,4	20,3
Universitaris	14,7	12,9	13,9	15,2
Interès política				
Molt	4,7	2,5	3,7	6,0
Bastant	19,0	13,9	18,1	21,7
Poc	28,7	21,8	28,7	33,7
Gens	46,8	61,4	48,7	38,1
NS-NC	0,6	0,5	0,8	0,5
Ideologia				
Esquerra	44,2	22,8	41,6	58,4
Centre	13,4	12,9	16,2	10,9
Dreta	12,7	24,2	10,2	10,7
Apolític	15,6	20,8	17,9	10,2
NS-NC	14,3	19,3	14,1	9,9
Creences religioses				
Catòlic practicant	8,1	9,9	6,7	9,0
Catòlic no practicant	59,3	68,3	63,0	52,9
Altres	3,6	2,5	4,0	2,3
No creient	28,0	17,3	25,2	35,1
NS-NC	1,0	2,0	1,0	0,7

Un 43,5% opina que Catalunya hauria de ser una Autonomia respecte a l'Estat Espanyol. Un 13,5% preferiria que fos una regió i un 12% un Estat d'una Espanya Federal. Els que creuen que hauria de ser un Estat independent sumen un 20%. Vint-i-cinc dels vint-i-vuit entrevistats que donen altres respostes es mostren indiferents respecte aquesta qüestió, un diu que preferiria "un Estat dintre de l'Europa comunitària", un altre que optaria per una regió europea i l'últim no voldria cap de les opcions que se li presenten (vegeu gràfic 58).

Gràfic 58. Catalunya hauria de ser:

Amb l'edat, disminueix el nombre de joves que estan a favor de la Independència i augmenta el nombre de partidaris d'un Estat Federal i de l'Autonomia (vegeu quadre 9).

Quadre 9. Perfil dels entrevistats i diferents formes d'Estat

Regió	Autonomia	Estat federal	Estat Independent
De 15 a 19 anys Bàsica i FP Castellanoparlant Pares nascuts a fora Dreta Se sent espanyol	Noia De 20 a 29 anys FP Castellanoparlant Pares nascuts a fora No interès per la política Centre i dreta Se sent espanyol i "igual" Catòlic	Noi Creix amb l'edat D'alt nivell d'estudis Dues llengües Parelles mixtes Interès en la política Esquerra Se sent català No creient	Noi Minva amb l'edat Bàsica i FP Catalanoparlant Pares nascuts a Cat. Interès per la política Esquerra Se sent català

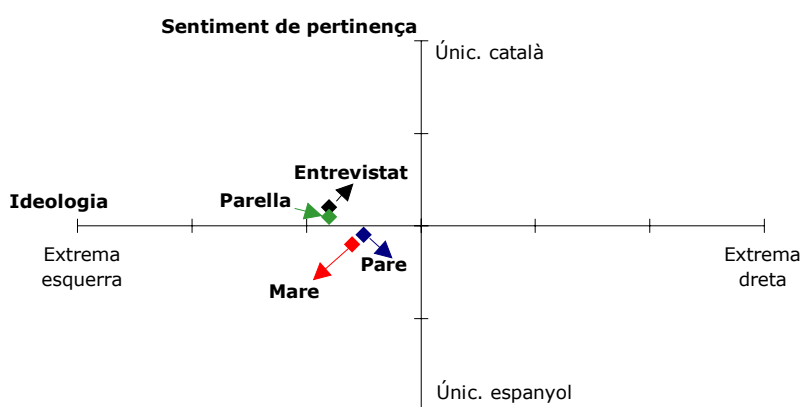
Els que se senten catalans estan més a favor de la Independència i el Federalisme. Els que prefereixen l'Estat de les Autonomies se senten "tant espanyols com catalans" i espanyols i els que es decanten per la Regió espanyols.

9.4. La socialització política

Pel que fa a la ideologia i al sentiment de pertinença és interessant relacionar els pares amb els fills. D'aquesta forma, es pot apreciar la transmissió de valors i actituds que té lloc en el si de la família, és a dir, la socialització.

La posició ideològica dels entrevistats coincideix amb la dels seus progenitors i de la seva parella⁵⁷ (vegeu gràfic 59).

Gràfic 59. Ideologia i sentiment de pertinença

En el gràfic 59 l'eix horitzontal correspon a l'escala ideològica. Aquesta escala té set graons, el primer correspon a l'extrema esquerra i el setè a l'extrema dreta⁵⁸. Respecte aquest eix, s'han col·locat les posicions ideològiques mitjanes dels entrevistats, dels seus progenitors i de la parella de l'entrevistat⁵⁹. La mitjana que correspon als entrevistats és de 3,2. Aquesta xifra és igual a la que correspon a la seva parella i se situa prop del centre esquerra. Les mares tenen de mitjana un 3,4 i els pares un 3,5, la qual cosa significa que ambdós estan situats propers als fills, però una mica més cap al centre.

Pel que fa al sentiment de pertinença, en general, també coincideixen les posicions dels entrevistats amb els seus progenitors i la seva parella. En el gràfic 59, l'eix vertical és el de sentiment de pertinença. Aquest té cinc posicions que van d'únicament espanyol a únicament català. Els pares obtenen de mitjana un 2,9 i les mares un 2,8. Ambdós són situats per sota de la posició 3 que correspon a "tant i tant" i en l'interval que va d'aquesta posició a "més espanyol". L'entrevistat se situa al costat dels seus pares, també prop de la posició "tant i tant", però en l'interval que va d'aquesta posició a la de "més català" i l'entrevistat i la parella pràcticament coincideixen.

La disposició dels joves en l'escala ideològica coincideix - entre un 39% i un 57% - amb la posició dels seus progenitors⁶⁰ (vegeu taula 13). On es detecta una major coincidència és en les posicions esquerra (sobretot) i centre dreta. En cas de no convergir plenament, les seves posicions són pròximes. Els entrevistats també coincideixen en aquest aspecte amb la seva parella, fins i tot més freqüentment que en el cas dels progenitors; on més coincideixen és a l'esquerra.

Taula 13. Escala ideològica dels entrevistats i dels seus progenitors

(% fila)	Esquerra	Centre esquerra	Centre	Centre dreta	Dreta	Apolític	NS-NC	n
JOVES	PARE							
Extrema esquerra	65,0	15,0	5,0	5,0	5,0	5,0	0,0	(20)
Esquerra	56,4	12,2	9,2	2,7	5,3	3,3	11,0	(337)
Centre esquerra	16,8	39,3	10,4	9,2	6,4	1,2	16,8	(173)
Centre	7,5	7,5	40,4	11,8	4,3	3,7	24,8	(161)
Centre dreta	2,7	5,3	10,7	53,3	10,7	1,3	16,0	(75)
Dreta	13,4	4,5	6,0	3,0	46,3	3,0	23,9	(67)
Extrema dreta	11,1	0,0	0,0	0,0	55,5	11,1	22,2	(9)
Apolític	13,9	10,2	3,7	5,9	7,5	13,9	44,9	(187)
NS-NC	5,3	5,3	1,8	3,5	5,3	0,6	78,4	(171)
JOVES	MARE							
Extrema esquerra	55,0	10,0	10,0	0,0	10,0	15,0	0,0	(20)
Esquerra	57,0	13,4	8,9	2,4	4,5	3,0	11,0	(337)
Centre esquerra	18,0	42,8	12,7	7,5	4,1	0,0	15,0	(173)
Centre	5,6	13,7	41,6	9,9	5,6	1,9	21,7	(161)
Centre dreta	2,7	10,7	9,3	56,0	6,7	0,0	14,7	(75)
Dreta	14,9	7,5	4,5	1,5	47,8	3,0	20,9	(67)
Extrema dreta	11,1	0,0	0,0	0,0	55,5	11,1	22,2	(9)
Apolític	13,9	8,0	5,3	4,8	7,5	15,5	44,9	(187)
NS-NC	7,6	3,5	2,9	4,1	4,7	0,6	76,6	(171)

Pel que fa al sentiment de pertinença, els fills també coincideixen, majoritàriament, amb els pares. Quan no coincideix és, en general, perquè els joves se situen en un grau de catalanitat més alt que el dels seus progenitors (vegeu taula 14). Els nivells de coincidència són majors que en el cas de la ideologia. També en aquest cas, el nivell de coincidència de la parella és major que en el cas dels progenitors.

Taula 14. Sentiment de pertinença dels entrevistats i dels seus progenitors

(% fila)	Únic. espanyol	Més espanyol	Igual	Més català	Únic. català	NS-NC	n
JOVES	PARE						
Únicament espanyol	79,3	1,7	3,4	2,6	0,9	12,1	(116)
Més espanyol	25,6	53,5	8,1	2,3	1,2	9,3	(86)
Igual	13,7	16,4	53,8	6,7	3,3	6,2	(519)
Més català	5,3	13,3	17,5	46,0	9,1	8,8	(285)
Únicament català	2,0	2,7	11,5	20,3	53,4	10,1	(148)
NS-NC	10,9	2,2	6,5	4,3	6,5	69,5	(46)
JOVES	MARE						
Únicament espanyol	81,0	3,4	6,0	2,6	0,9	6,0	(116)
Més espanyol	26,7	50,0	9,3	4,7	2,3	7,0	(86)
Igual	13,5	17,0	58,6	4,6	1,7	4,6	(519)
Més català	4,6	10,5	23,2	47,4	7,0	7,4	(285)
Únicament català	2,7	4,1	12,8	27,7	46,6	6,1	(148)
NS-NC	13,0	8,7	6,5	2,2	4,3	65,2	(46)

9.5. Simpatia de partit polític i participació electoral

Un grup força nombrós de joves es mostra en desacord en què els partits polítics garanteixen el bon funcionament de la democràcia (47%) i un altre grup força nombrós hi està d'acord (39%); un 14,5% no es defineix. En aquesta qüestió concreta hi ha divisió d'opinions, tot i que el desacord arreplega més partidaris. Pel que fa a la confiança que inspiren els partits polítics, la major part manifesta que hi confia poc (49%) i gens (38%). Són pocs els que hi confien (12%).

Aquestes darreres dades enllacen amb el fet que **un 48% dels entrevistats manifesta no simpatitzar amb cap partit polític** i un 3% no respon aquesta qüestió. **Dels que senten simpatia cap alguna força política, un 12,5% opta pel PSC, un altre 12,5% per CiU, un 11% per IC-Els Verds, un 6% per ERC, un altre 6% pel PP, un 0,8% pel PI i un 0,5% per altres partits⁶¹.**

A continuació, s'exposen els trets més característics dels simpatitzants de cada partit polític i dels que no se senten propers a cap força política (vegeu quadre 10).

Quadre 10. Perfil dels simpatitzants de cada partit polític

PP	CIU	PI
Noia De 15 a 19 anys Bàsica Castellanoparlant Pares nascuts fora de Catalunya Interès per la política Dreta Se sent espanyol Catòlic practicant	Noi De 20 a 29 anys D'alt nivell d'estudis Catalanoparlant Pares nascuts a Catalunya Interès relatiu per la política Dreta i centre Se sent català Catòlic	Noi De 25 a 29 anys Catalanoparlant Pares nascuts a Catalunya Interès per la política Esquerra Se sent català
ERC	PSC	IC-Els Verds
Noi De 20 a 24 anys D'alt nivell d'estudis Catalanoparlant Pares nascuts a Catalunya Interès en la política Esquerra Se sent català No creient	Noia De 25 a 29 anys Castellanoparlant i bilingüe Pares nascuts fora de Catalunya i parelles mixtes Interès per la política Esquerra Se sent tant i tant	Noi D'alt nivell d'estudis Dues llengües Pares nascuts fora de Catalunya i parelles mixtes Interès per la política Esquerra Se sent tant i tant No creient
	Cap	
	De 15 a 19 anys Bàsica i FP Castellanoparlant Pares nascuts fora de Catalunya Sense interès per la política Apolític i de centre Se sent espanyol i tant i tant Catòlic no practicant	

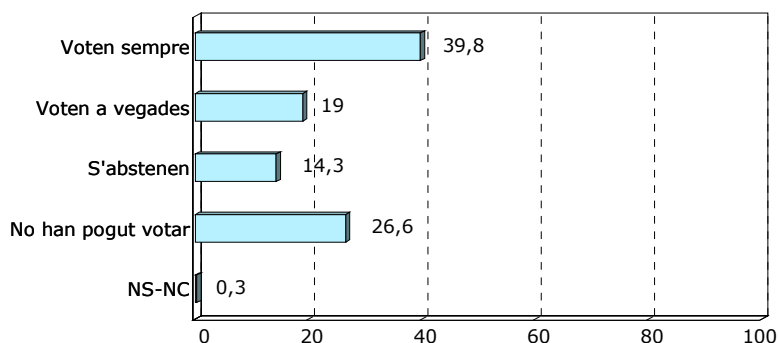
Recordar que un 1% dels entrevistats està afiliat a un partit. Altrament, un 3% ha col·laborat puntualment en un grup polític. El tipus de jove que hi ha participat sol ser noi, universitari, interessat per la política i amb una posició ideològica definida.

Així doncs, sembla haver indicis suficients que a un major nivell d'informació correspon un major interès per temes polítics. Agregar que a mesura que augmenta l'edat, es van concretant més les posicions a nivell polític i participen més en les convocatòries electorals.

En relació a la participació electoral, assenyalar que els joves que sempre voten sumen el 40%, els que voten a vegades un 19% i els que s'abstenen un 14%. Si se suma els dos tipus de votants s'obté una majoria que participa - sempre o ocasionalment - en les eleccions. **Rest a una mica més**

d'una quarta part del total d'entrevistats que mai ha pogut votar per raons d'edat, per estar empadronats a altres indrets o per ser estrangers (vegeu gràfic 60).

Gràfic 60. Participació electoral

El quadre 11 presenta el perfil dels que sempre voten, dels que ho fan a vegades i dels abstencionistes.

Quadre 11. Perfil dels votants i els abstencionistes

Abstencionistes	A vegades voten	Sempre voten
Noia	De 20 a 29 anys	Noi
De 20 a 24 anys	FP	De 20 a 29 anys
Bàsica	Dues llengües	Universitaris
Castellanoparlant	Poc interès per la política	Catalanoparlant i bilingüe
Sense interès per la política	Apolític i centre	Interès per la política
Apolític	Se sent català i tant i tant	Dreta i esquerra
Se sent espanyol i tant i tant	No creient	Se sent català
No creient		Catòlic practicant

Pel que fa a la participació electoral, també és interessant relacionar els pares amb els fills, com ja s'ha fet anteriorment. D'aquesta forma es pot apreciar la transmissió de valors i actituds que té lloc en el si de la família, és a dir, la socialització. En aquest sentit, la majoria de joves declaren que els seus pares voten sempre (75,5% de pares i 79% de mares). De tota manera, és en el cas dels joves que habitualment voten on es produeix una major coincidència.

9.6. Sistema democràtic

Un cop feta una aproximació a l'orientació política dels joves passem a fer un repàs a les seves opinions respecte al sistema democràtic i el seu funcionament.

Un 78% prefereix la democràcia a qualsevol altra forma de govern, mentre que només un 9% manté l'opinió contrària. També consideren que **la democràcia espanyola ha arribat al nivell de les democràcies europees (47%)⁶².** A més, es mostren en **desacord en què les eleccions no serveixen per res, perquè al final segueixen manant els de sempre (52%)** (vegeu taula 15).

Taula 15. Visió del sistema democràtic

	Acord	Desacord	NS/NC
La democràcia és preferible a qualsevol altra forma de govern	78,2	8,7	13,2
La democràcia espanyola ha arribat al nivell de les democràcies europees	47,7	32,0	20,3
Els partits polítics garanteixen el bon funcionament de la democràcia	38,6	46,9	14,5
Les eleccions no serveixen per res perquè al final segueixen manant els de sempre	42,4	51,8	5,8
Els polítics es critiquen molt entre ells però en realitat tots són iguals	78,0	17,9	4,5
En política millor no tenir-hi res a veure	57,3	37,3	5,3

Tot i la gran acceptació del sistema democràtic, entre els joves existeix una visió crítica del seu funcionament i dels actors polítics. Ho ratifica que **el 57% considera que en política millor no tenir-hi res a veure i el 78% opina que els polítics es critiquen molt entre ells, però en realitat tots són iguals.** Aquestes darreres opinions són més compartides pels més joves, de bàsica i FP, apolítics i de centre i catòlics no practicants⁶³ (vegeu quadre 12).

Quadre 12. Perfil dels joves segons visió del sistema democràtic

La democràcia és preferible a qualsevol altra forma de govern	La democràcia espanyola ha arribat al nivell de les democràcies europees	Els partits polítics garanteixen el bon funcionament de la democràcia
Noi Creix amb l'edat Universitaris Interès relatiu en la política Dreta i esquerra Catòlic practicant	Noia Creix amb l'edat D'alt nivell d'estudis Interès relatiu en política Esquerra i centre Catòlic practicant	Noi Creix amb l'edat Universitaris Interès en la política Dreta Catòlic practicant
En política millor no tenir-hi res a veure	Les eleccions no serveixen per res perquè al final segueixen manant els de sempre	Els polítics es critiquen molt entre ells però en realitat tots són iguals
Minva amb l'edat Bàsica i FP Sense interès per la política Apolític i centre Catòlic no practicant	De 15 a 19 anys Bàsica i FP Sense interès en la política Apolític i centre No creient i catòlic no practicant	Noia De 15 a 19 anys Bàsica i FP Sense interès en la política Apolític i centre Catòlic no practicant

En canvi, els joves de 25 a 29 anys, els més formats i els políticament més definits són els que més defensen el sistema democràtic, tot i que es mostren

més crítics que la resta quan han de prendre postura davant de la proposició "els partits polítics garanteixen el bon funcionament de la democràcia".

En el qüestionari també es demanava l'acord, el desacord o la indiferència respecte tres conceptes: el capitalisme, el socialisme i el comunisme. Dels tres, amb el que estan més d'acord és el socialisme (41%) tot i que cal tenir en compte la quantitat d'indiferents davant d'aquest concepte (36%). Pel que fa al capitalisme, un 31% està a favor, un 35,5% en contra, un 26% es mostra indiferent i un 7% no es defineix. I, quant al comunisme, els contraris (34%) i els indiferents (36%) superen en nombre als que hi estan d'acord (23%). El socialisme i el comunisme tenen més partidaris entre els joves d'esquerres i els no creients i el capitalisme entre els de dretes i els catòlics. La indiferència es més pròpia dels apolítics i els de centre⁶⁴.

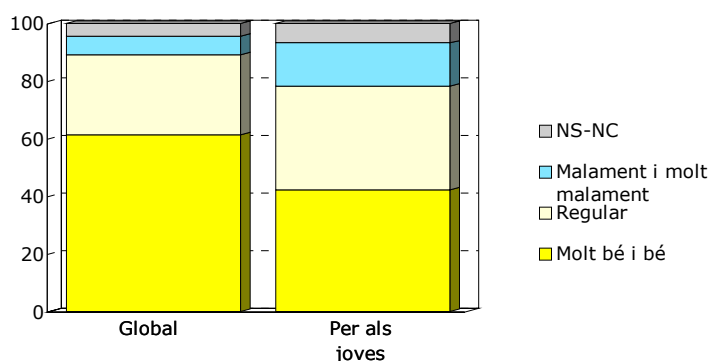
9.7. La política municipal

El contingut d'aquest apartat fa referència a la valoració de la gestió municipal global i la dirigida als joves. També es fa ressò d'aquelles qüestions que els joves consideren prioritàries en matèria juvenil i les demandes que formulen a l'Ajuntament.

Més del 60% dels entrevistats valora positivament la gestió municipal a nivell global - opinen que és molt bona i bona -, un 28% la considera regular i un 6,5% la critica. Els d'alt nivell d'estudis són els que més l'aproven (vegeu gràfic 61).

Un 42% valora positivament el conjunt d'actuacions municipals adreçades als joves, un 36% regular i un 15% de forma negativa. Els més positius són les noies i els que han acabat secundària.

Gràfic 61. Valoració de la gestió municipal

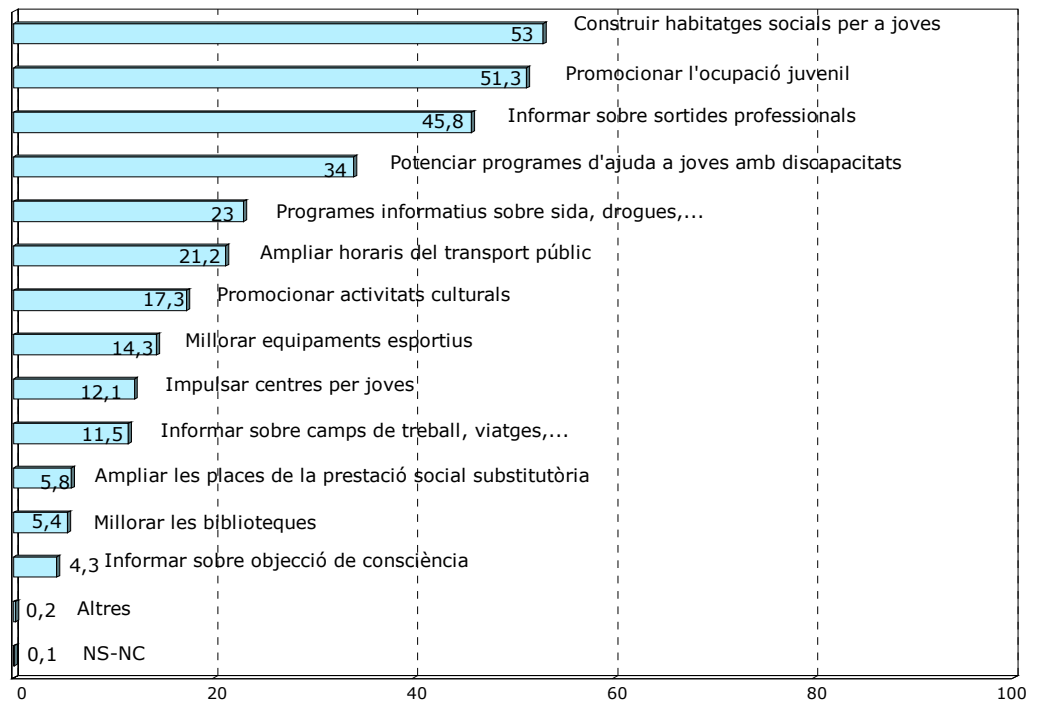

La principal demanda dels joves a l'Ajuntament és llocs de treball (35%) i, en segon lloc, tot i que a força distància de la primera, habitatges accessibles (9%). També fan altres demandes però amb menys intensitat: millores educatives (5%), equipaments esportius (4%), ajudes econòmiques (4%), casals de joves (4%), millores al municipi (3%), informació (2%), activitats de lleure (2%), atenció als joves, activitats culturals, bars i discoteques, zones verdes, biblioteques, entres culturals i concerts⁶⁵.

Les noies, els de 20 a 29 anys, els que ni estudien ni treballen, de nivell bàsic d'estudis i FP demanen més els llocs de treball que la resta. La construcció d'habitatges barats interessa als que tenen parella i als de 25 a 29 anys. De tota manera, l'interès per aquesta qüestió creix a mesura que augmenta l'edat.

Quan es demana que concretin les seves demandes a partir d'un llistat d'actuacions adreçades als joves, els entrevistats tornen a referir-se a aquelles qüestions relatives a la promoció de l'ocupació, la informació sobre estudis i sortides professionals i la construcció d'habitatges assequibles. A continuació, potenciar els programes d'ajudes a joves discapacitats, programes d'informació sobre la SIDA i drogues, ampliar l'horari del transport públic i promocionar les activitats culturals. Insisteixen menys en qüestions com millorar els equipaments esportius, impulsar centres per a joves, informar sobre camps de treball i viatges, millorar les biblioteques, ampliar les places de la prestació social substitutòria i informar sobre l'objecció de consciència (vegeu gràfic 62).

Gràfic 62. Actuació municipal més prioritària (màxim tres respostes)

Els nois insisteixen més en els temes esportius, culturals i referents a la prestació social substitutòria i les noies en rebre informació sobre estudis i sortides professionals i en els programes d'ajuda als discapacitats.

Altrament, els més joves també estan interessats en rebre tot tipus d'informació, en les activitats culturals, en la millora dels equipaments esportius i en l'ampliació de l'horari del transport públic. Els més grans en els programes d'ocupació i la construcció d'habitatges accessibles.

10.

RESUM

L'accés a l'autonomia adulta

- El 85% dels entrevistats són solters. Un 13,5% aparellats i un 1% separat o divorciat. Entre els aparellats, un 6,5% està casat per l'Església, un 2,5% pel civil i un 4,5% són unions de fet.

La pràctica totalitat dels entrevistats de 15 a 19 anys són solters. Entre els 20 i 24 anys un 91% i entre 25 i 29 anys un 68%.

- La gran majoria viu a la llar familiar (77%). Un 15,5% viu amb la seva parella, un 3% amb amics i un altre 3% sol.

Pràcticament, tots els de 15 a 19 anys viuen a la llar familiar, mentre que de 20 a 24 hi viuen el 84% i de 25 a 29 anys el 53%. Les noies se'n van abans de la llar d'origen que els nois.

- Dels que viuen amb els seus pares, un 38% aspira independitzar-se i viure pel seu compte, un 46% demostra poc o cap interès i un 15% no s'ho ha plantejat. Existeixen ganes de seguir vivint a la llar familiar, inclús entre els de més edat (55% dels joves de 25 a 29 anys que viuen amb els seus pares).
- Només un 7% es mostra descontent amb la seva situació de convivència actual.
- El motiu principal de no emancipar-se és econòmic (70%). També manifesten que ja estan bé a la llar familiar (20%).
- A mesura que l'edat avança i que el treball es va convertint en la seva activitat principal és més freqüent tenir ingressos propis. La major part dels joves que viuen amb els seus pares, depèn econòmicament de la seva família. Els aparellats viuen d'ingressos propis.
- Els 23,5% dels joves amb ingressos propis dóna una part del seu sou o la totalitat als seus pares.
- La idea d'anar a viure amb amics és més pròpia dels més joves, els quals també són els que tenen menys aspiracions d'autonomia. Viure sol s'ho plantegen més els nois, a partir dels 20 anys i els que no tenen parella. Ara bé, a mesura que avança l'edat i la feina es va consolidant també es va reafirmant la idea de tenir una família pròpia.

- Per a una bona relació de parella el més important és la fidelitat (97%), després compartir les tasques de la llar (88%) i les relacions sexuals satisfactòries (82%). També ho són uns ingressos adequats (66%), tenir fills (63%) i tenir el mateix nivell cultural (54%). Es valora menys el fet de pertànyer al mateix medi social, tenir les mateixes creences religioses i ser del mateix país i raça.

En general, les noies i a mesura que són més grans valoren més aquests aspectes.

- Pel que fa a les relacions sexuals, un 62% dels entrevistats es mostra satisfet. El preservatiu és el mètode anticonceptiu més utilitzat (48%), després la pastilla (17%); els altres mètodes són més minoritaris. Un 23% no manté relacions sexuals.

La formació i el treball

- Un 52% són estudiants - un 37% a ple temps i un 15% compaginant estudis i algun tipus de feina. Un 33% treballa - un 28% a plena dedicació i un 5% a més fa algun curs - i un 15% ni estudia ni treballa. El nombre de joves que estudia supera al que treballa.

Dels que ni estudien ni treballen, la major part està buscant feina o a l'atur (11,5% del total d'entrevistats), algunes noies es dediquen a les tasques de la llar, alguns nois fan la mili o la prestació social substitutòria i altres estan de vacances.

- Els estudis són importants, però menys que el treball. De tota manera, els entrevistats confien en què contribuiran a trobar una feina millor, ja que els consideren un mitjà per obtenir títols i coneixements de cara al demà.
- En general, a mesura que l'edat augmenta, s'amplia el nivell formatiu.
- Els entrevistats han completat la seva formació acadèmica bàsicament amb cursos d'idiomes (38%) i d'informàtica (29%).

Les noies i els universitaris tenen un major coneixement de llengües.

- En relació al coneixement de la llengua catalana, la pràctica totalitat dels joves l'entén, el sap parlar i el llegeix. L'escriu un 89%.

Un 52% dels entrevistats parla habitualment en castellà, un 34% en català i un 12% en ambdues llengües.

- La majoria es mostra satisfeta de la seva formació. Tanmateix, més de la meitat dels joves que treballen afirma que els estudis que ha realitzat no li han servit per la feina actual; els grans i els universitaris són els que més divergeixen d'aquest punt de vista.
- El treball és l'aspecte vital més important després de la família i les persones més pròximes, però és del que n'estan menys satisfets.
- Treballar, per més de la meitat dels entrevistats, significa guanyar diners per viure.
- El que més els importa d'una feina són el sou i l'estabilitat laboral, dos aspectes que els que treballen no n'estan gaire satisfets.
- Predominen els que treballen al sector serveis, per compte d'altri i els que tenen un contracte temporal.
- A mesura que avança l'edat es va accedint al treball amb unes millors condicions laborals.
- L'atur és el problema social que més preocupa als joves.
- Un 48% acceptaria treballar sense seguretat social i un 42% fer-se autònom. El que els agradaria menys és tenir un sou per sota del salari mínim (27%).
- Un 38% es mostra crític en relació a la tasca portada a terme per les empreses de treball temporal.

El lleure

- De mitjana, els dies feiners disposen d'unes quatre hores i mitja de temps lliure. Els que treballen disposen de menys temps que els que estudien i els que ni estudien ni treballen.
- Les activitats lúdiques que es poden fer a casa i la pràctica d'esport són les que omplen les estones lliures durant els dies feiners. Televisió (sobretot), música i llibres són les més habituals. Sortir amb els amics i companys els dies feiners ho fa el 21% dels entrevistats.
- De dilluns a divendres els entrevistats passen dues hores de mitjana mirant la televisió.

El canal televisiu que més veuen és TV3 (36%). A força distància, Antena 3 (21%), després Tele 5 (15%) i TV1 (10%). Segueixen Canal plus (6,5%), TV2 (6%), Canal 33 (5%), Barcelona Televisió (0,2%) i la parabòlica (0,3%).

- El Periódico i La Vanguardia són els diaris més llegits pels entrevistats (38% i 35,5% respectivament). El País és el tercer (9%) i l'Avui el quart (4%). El Mundo i l'ABC tenen pocs lectors. Altrament, un 11% llegeix un diari esportiu.
- Els caps de setmana, el més freqüent és sortir amb els amics (55%), també anar de copes, a les discoteques, al cinema, de passeig i d'excursió.
- La forma d'esplaiar-se no és igual per a tots els joves. Els més joves van més a les discoteques, fan més esport, surten més amb els amics, utilitzen l'ordinador... i els més grans i els aparellats tenen un oci més reposat. Els universitaris prefereixen un lleure més cultural.
- Els caps de setmana solen sortir de nit (47% sovint i 38% ocasionalment). Són menys els que ho fan els dies feiners (al voltant del 25%). En els desplaçaments nocturns, el cotxe és el mitjà de transport més utilitzat (44%). A distància, el metro o tren (18%), la moto (10%), el taxi (9%) i l'autobús (8%). Un 10% va a peu. L'ús de transport públic nocturn disminueix amb l'edat.
- La majoria és partidària del metro i el bus nocturns i un grup força nodrit simpatitza amb la idea d'utilitzar les instal·lacions esportives de nit. Són menys els que s'apuntarien a anar als equipaments de caràcter cultural o cívic.
- Cada jove prefereix gastar-se els seus diners (a banda de les despeses bàsiques) en roba i calçat (59%), en bars i discoteques (52%) i cinema (35%). I en sentit descendent segueixen llibres i discos, viatges, esports, excursions i concerts.

La mitjana de diners que disposen al mes (tretes les despeses bàsiques) ronda al voltant de les 29.000 pessetes.

- Un 52% fuma. Entre els de 20 a 24 anys hi ha més fumadors que entre els més joves i entre els grans.
- Pocs beuen alcohol durant la setmana (16%), però la majoria en veu els caps de setmana (75%).
- El més comú és haver provat alguna vegada els porros, la xocolata, la marihuana, l'haixix, la maria o l'herba (46%). És força menys freqüent haver provat àcids (tripis, LSD) (10%), cocaïna (coca, basuko, perico, pasta base, farlopa) (9%), èxtasi i altres drogues de disseny (eva, pajaritos, adan) (7,5%),

tranquil·litzants i somnífers (valium, tranxilium, rohipnol) (7%) i amfetamines (estimulants, minilip, stil dexedrina, bustaid) (6%). Un 3% ha inhalat (coles d'impacte, dissolvents, pegaments, benzina) i un 0,8% ha provat l'heroïna (cavall, jaco) i derivats (buprex, metadona).

Els valors socials

- Per als joves, la família és l'aspecte principal de la seva vida, després els amics. El treball i la parella són importants, però menys. En sentit descendent segueixen l'amor, els estudis, els diners i l'èxit personal.
- Dues tercers parts dels joves entrevistats es declaren catòlics (8% practicant i 59% no practicant), un 28% es considera no creient i un 3,5% professa una altra religió.
- Només un 19% dels entrevistats confia en l'Església catòlica.
- De tots els problemes socials que els preocupen, l'atur és el primer. El segon és el racisme i, després, la pobresa i la droga. A continuació, la manca d'igualtat social, el medi ambient i el terrorisme. També mencionen - tot i que menys que els anteriors - la delinqüència, les guerres, la violència, la política, la intolerància, la manca d'habitatge per la gent jove, els maltractaments, els drets humans, la SIDA, la discriminació, la immigració i la insolidaritat.
- La gran majoria pensa que l'ús de la violència mai és justificable. Tanmateix aquesta afirmació queda matisada segons quina sigui la situació. La violència entre persones de diferents nacionalitats, ètnies i religions i els actes violents als estadis esportius són inacceptables per pràcticament la totalitat. El terrorisme i les guerres també tenen la major part en contra. La violència entre bandes juvenils i el fet d'oposar-se violentament a la policia són més justificables, tot i que la major part es manté intransigent.
- La meitat exacta opina que als instituts hi ha poca o gens de violència, el 31% creu que n'hi ha bastant i el 7% molta. Un 13% no expressa la seva opinió al respecte.
- La pràctica totalitat dels joves considera molt i bastant greu socialment contaminar un riu, l'assetjament sexual i conduir havent begut més del compte. També atracar un banc, vendre droga per viure, viure de l'atur sense buscar feina i anar en moto sense casc. Altrament, la majoria considera greu el suïcidi, el pagament d'impostos, l'adulteri i la prostitució. Resten sis situacions que són

considerades greus per un grup menys nodrit (menor al 40%). Aquestes són: robar un producte en un gran magatzem, pintar grafittis, avortar, fumar porros, fumar en llocs públics i viatjar sense bitllet. En general, les noies, els més joves, els ideològicament de centre, de dretes i apolítics i els catòlics practicants són els que les veuen més greus.

- Més de dues terceres parts dels entrevistats estan d'acord amb l'eutanàsia. Els que estan més a favor són els de 25 a 29 anys, els que se situen a l'esquerra del ventall ideològic i, sobretot, els no creients.
- Pel que fa a la pena de mort, un 32% es manifesta a favor, un 60% en contra, un 4,5% es mostra indiferent i un 3,5% no respon. Entre els que són contraris hi ha més noies, de 25 a 29 anys, d'alt nivell d'estudis, interessats en la política, d'esquerres i no creients.
- Respecte a deu col·lectius de cultures diferents, el grau d'acceptació és superior al 75% i en sis casos al 90%. De menys a més acceptació s'ordenen de la següent manera: gitanos, magribins, àrabs, africans, nord-americans, hindús, jueus, sud-americans, orientals i europeus de l'est.
- La practica totalitat està d'acord en què els immigrants haurien de tenir els mateixos drets i deures que la resta de ciutadans i la majoria és partidària que els immigrants haurien d'adoptar la cultura del país d'acollida.

També estan en desacord en limitar dràsticament l'entrada d'immigrants al país i en què els immigrants treuen llocs de treball. També, quan s'apunta que és difícil la convivència entre persones de diferents cultures.

Altrament, la practica totalitat és partidària de què els països rics han de contribuir econòmicament al desenvolupament dels països més pobres.

- Pel que fa a altres col·lectius associats a problemàtiques socials, els menys acceptats són els drogoaddictes, els membres de sectes religioses i les persones alcohòliques.
- Els okupes són considerats un moviment social que posa en evidència algunes de les dificultats que tenen els joves d'avui i gent jove amb esperit reivindicatiu propi de l'edat. La majoria està en desacord en què els okupes són un grup de joves que de manera violenta posa en qüestió la forma de vida actual.

Les opinions estan més dividides quan es posa en qüestió l'ocupació de cases o habitatges buits de propietat privada: un 43% ho considera més aviat correcte i

un 39% més aviat incorrecte; també hi ha indiferents (15%) i que no responen (2,5%).

- La família passa davant de totes les causes o idees a defensar. Segueixen, a curta distància, els drets humans. En segon terme, se situen la protecció de la natura, la igualtat entre sexes, cobrir les necessitats bàsiques per a tothom, la llibertat de l'individu i la igualtat social. En tercer terme, se situen les causes o idees polítiques (els drets nacionals de Catalunya, els drets nacionals d'Espanya, la unificació d'Europa) i la llibertat religiosa.

La igualtat de drets i l'absència de discriminacions (la igualtat social, entre sexes i entre races) passen al davant de la llibertat de l'individu.

- Els joves tenen força assumit que la dona ha de ser socialment activa i no dubten de la seva presència en el món laboral (78% d'acord). Alhora, es mostren disconformes amb la proposició "dur la casa i tenir cura dels fills ha de ser principalment una tasca de la dona" (91% de desacord). Ara bé, la seva forma de pensar no coincideix en la seva forma de fer, ja que les noies assumeixen més les tasques domèstiques que els nois.
- El medi ambient és el setè problema social que més els preocupa. Tanmateix, els joves consideren socialment greu contaminar un riu i simpatitzen amb el moviment ecologista (78%).
- Són nombroses les simpaties cap a grups que lluiten per una causa (entre el 45% i el 90%). El que recull més simpaties és el moviment en contra del racisme, seguit del moviment pro drets humans i d'ajuda humanitària. Segueixen els ecologistes, de recolzament a refugiats i immigrants, de la dona, d'objecció de consciència, els gays i les lesbianes, els insubmissos i els okupes.
- En el passat, el 57% dels joves preguntats ha tingut alguna experiència associativa, majoritàriament en entitats esportives. En el present, un 39,5% està associat. Un 27% està inscrit a una entitat esportiva o excursionista, un 6% a entitats juvenils i un 14% a entitats amb finalitats altruistes.
- Respecte a vint-i-una institucions, confien plenament en la Família i, després, en el Matrimoni i en la Universitat. En les que menys confien són l'Exèrcit, els Sindicats, l'Església i els Partits Polítics. Entre aquests dos extrems s'ordenen de major a menor crèdit les ONG's, l'Ajuntament, les Empreses privades, la Generalitat i el Parlament català. A continuació, les Empreses públiques, la Premsa i la Policia. Segueixen les institucions estatals com ara la Monarquia, els

Tribunals de Justícia, el Parlament espanyol i el Govern de l'Estat juntament amb els Bancs i la Televisió.

Els joves donen importància a la família i els estudis a la vegada que confien en les institucions portadores d'aquests valors com són la Família i la Universitat. Donen molta importància al treball, però confien mitjanament en les entitats econòmiques com ara les Empreses privades, les públiques i els Bancs. En les institucions polítiques també hi confien regular, tot i que les més pròximes a ells - les catalanes - els inspiren més confiança que les estatals.

- En general, les noies, els universitaris, els catòlics i els de la dreta ideològica dipositen més confiança en les institucions. Els catalanoparlants i els que se senten catalans s'identifiquen més amb les institucions catalanes. Els joves interessats en política donen més crèdit a les institucions polítiques.
- Un 22% és partidari del servei militar. Un 66% està a favor de l'objecció de consciència i un 73% del desarmament.

Un 74% preferiria que l'Exèrcit fos totalment professional, un 12% mixt i un 3% totalment de lleua.

El grup de joves que se situa en les posicions més esquerranes de l'escala ideològica és més sensible davant de les desigualtats racials, socials i de gènere. Està en contra de l'energia nuclear i simpatitza més amb el moviment ecologista. Està a favor del desarmament i d'acord amb l'objecció de consciència. En general, és mostra més tolerant, solidari i participatiu que la resta. Simpatitza més amb els okupes. Es declara no creient.

El grup de joves que se situa en les posicions de la dreta de l'escala ideològica està més preocupat per la pobresa, la droga i la SIDA. Es mostra menys solidari i tolerant. Recalca més la gravetat social de situacions i accions que atempten l'ètica social. Està més d'acord amb les tradicions, la propietat privada, el capitalisme, la Unió Europea i la pena de mort. Es declara catòlic practicant.

El grup que s'emplaça al centre de l'escala ideològica també es declara catòlic i se sent tant català com espanyol. Pel que fa als valors, opten unes actituds que se situarien entre les dels joves d'esquerreres i de dretes. En algunes qüestions s'acosten més a les esquerreres (defensa de la natura), en d'altres a les dretes (droga, SIDA, acord amb la pena de mort).

Els apolítics es defineixen com a no creients. Són menys participatius. No tenen interès per la política i, en general, es mostren indiferents en el moment de definir-se sobre una sèrie de conceptes, majoritàriament polítics.

- Els joves - segons ells mateixos - són desorientats, crítics, solidaris i tolerants. Són menys idealistes, respectuosos amb el medi ambient, estudiosos, conservadors i racistes. Són poc optimistes de cara el futur.

La política

- Gairebé una quarta part dels entrevistats manifesta tenir interès per la política - un 5% molt i un 19% bastant - , mentre que les tres quartes parts restants no en tenen - un 29%. L'interès és major en el cas dels nois, dels de 25 a 29 anys, d'alt nivell d'estudis, entre els que tenen una posició ideològica definida (dreta o esquerra), els que se senten catalans, els catòlics practicants i els no creients.
- Veure les notícies per la televisió és freqüent (ho fan el 71% dels entrevistats). Llegir a la premsa l'actualitat política i conversar sobre política és menys habitual (34% i 21% respectivament). I convèncer els amics de cara a les eleccions, participar en manifestacions polítiques, col·laborar puntualment en un grup polític i participar-hi activament són poc freqüents.

A un major interès per la política, una posició ideològica definida (esquerra o dreta), major informació, major debat, major participació i major confiança en les institucions polítiques.

- Per més de dues terceres parts dels entrevistats en política el més important és adaptar-se a la realitat, mentre que per a un 23% el més important és ser fidel a uns principis.
- Respecte a l'escala ideològica, un 44% se situa a l'esquerra - un 1,7% a l'extrema esquerra, un 28% a l'esquerra i un 14% al centre esquerra -, un 13% al centre i un altre 13% cap a la dreta - un 6% al centre dreta, un 6% a la dreta i un 0,8% a l'extrema dreta -. Un 16% es declara apolític i un 14% no es defineix. En aquesta qüestió, els joves es mostren propers a la posició que atribueixen als seus progenitors.

A mesura que augmenta l'edat, es van concretant més les posicions polítiques i participen més en les convocatòries electorals.

- Pel que fa al sentiment de pertinença, la majoria s'arreglera en la posició "tant espanyol com català". Un 17% se sent espanyol amb major o menor grau i un 36% català amb major o menor grau. Els joves se situen igual que els seus pares o en un grau superior de catalanitat.
- Un 43,5% opina que Catalunya hauria de ser una Autonomia respecte a l'Estat Espanyol. Un 13,5% preferiria que fos una regió i un 12% un Estat d'una Espanya federal. Els que creuen que hauria de ser un Estat independent sumen el 20%. La resta es mostra indiferent o no respon la qüestió.

- Un 48% dels entrevistats manifesta no simpatitzar amb cap partit polític. Dels que senten simpatia per alguna força política, un 12,5% opta pel PSC, un altre 12,5% per CiU, un 11% per IC-Els Verds, un 6% per ERC, un altre 6% pel PP, un 0,8% pel PI i un 0,5% per altres partits.
- Un 1% està afiliat a un partit polític.
- En relació a la participació electoral, els joves que voten sempre sumen un 40%, els que voten a vegades un 19% i els abstencionistes un 14%. Resta una quarta part que mai ha pogut votar per raons d'edat, per estar empadronat a altres indrets o per ser estranger.
- Una àmplia majoria prefereix la democràcia a qualsevol altra forma de govern (78%). També consideren que la democràcia espanyola ha arribat al nivell de les democràcies europees (47%) i es mostren en desacord en què les eleccions no serveixen per res, perquè al final segueixen manant els de sempre (52%).

Tot i la gran acceptació del sistema democràtic, entre els joves existeix una visió crítica del seu funcionament i dels seus actors. Ho ratifica el 57% que considera que en política millor no tenir-hi res a veure i el 78% que opina que els polítics es critiquen molt entre ells, però en realitat tots són iguals.

- Més del 60% valora positivament la gestió municipal a nivell global i un 42% valora positivament el conjunt d'actuacions municipals adreçades als joves.
- La principal demanda dels joves a l'Ajuntament és llocs de treball i, en segon lloc, habitatges accessibles.

En consonància, les dues actuacions més prioritàries que l'Ajuntament de Barcelona hauria de portar a terme de forma més immediata són la construcció d'habitatges accessibles i la promoció de l'ocupació juvenil. Una altra actuació important és informar sobre estudis i sortides professionals. A continuació, potenciar els programes d'ajudes a joves discapacitats i d'informació sobre la SIDA i drogues, ampliar l'horari del transport públic i promocionar activitats culturals.

ANNEX

RECULL DE RESPOSTES LITERALS

EL PROBLEMA SOCIAL

ATUR, PRECARIETAT LABORAL

Accés al treball	1
Atur	315
Atur juvenil	3
Bona feina	1
Contractes laborals	1
Crisi econòmica	1
Desocupació	2
Diferències econòmiques.....	1
Economia	9
Economia del país	4
Economia i treball	1
Econòmic - laboral	1
ETT	1
Feina	3
Índex d'aturats entre els joves.....	1
Inestabilitat laboral	1
Inestabilitat laboral jovent.....	1
Inseguretat al treball	1
Laboral	1
Manca de treball	13
Manca medis econòmics.....	1
Manca treball joves	1
Massa atur	1
Ocupació jovent.....	2
Poc treball i dolent, per a la gent sense estudis	1
Poca estabilitat laboral.....	1
Possibilitat joves treballar	1
Precarietat feina	3
Precarietat laboral.....	1
Precarietat treball joves	1
Remuneració - Sous base.....	1
Seguretat en el treball	1
Situació econòmica joves	1
Situació laboral	1
Situació laboral actual	1
Treball	72
Treball al futur.....	1
Treball mal pagat.....	1
Treball per joves.....	1
Trobar feina	1

RACISME

Desigualtat entre races	2
Desigualtat racial.....	1
Diferència entre races	2
Diferències racials	1
Discriminació racial.....	6
Gitanos	2
Igualtat entre races	4
Integritat racial	1
Llibertat races.....	1
Moviments racistes	1
Racisme	186
Racisme / Violència.....	1
Violència racista	1
Xenofòbia	2

IMMIGRACIÓ

Emigració	1
Immigració	2
Immigrants	1
Injustícia amb els immigrants	1
Precarietat immigrants.....	1
Problemàtica dels immigrants	1

POBRESA, MARGINACIÓ, TERCER MÓN

Ajudes socials mal repartides.....	1
Barris marginals.....	2
Captaires.....	1
Cobrir les necessitats de tots	1
Cobrir necessitats bàsiques.....	1
Degradació dels barris.....	1
El Raval està molt abandonat.....	1
Fam	33
Gent cutre	1
Gent sense sostre.....	1
Indigència	5
Indigents.....	2
Indigents Casc Antic	1
Marginació.....	12
Marginació social	4
Misèria	4
Necessitats bàsiques.....	1
Nens pobres	1
Persones sense llar	1
Pobresa - nens.....	1
Pobresa.....	74

El Tercer món.....	1	Reivindicacions gays i lesbianes.....	1
Fam al Tercer món	3	MANCA DE SOLIDARITAT	
Fam als països subdesenvolupats	1	Insolidaritat	3
Indigència al Tercer món.....	1	Poca solidaritat	1
Països Tercer món.....	1	Solidaritat	1
Pobresa al Tercer món	2	MANCA DE TOLERÀNCIA	
Problemes Tercer món	1	Intolerància	19
Subdesenvolupament	1	Intolerància social	1
Subdesenvolupament Tercer món	1	Intransigència	2
Tercer Món.....	4	No hi ha tolerància	1
MANCA D'IGUALTAT SOCIAL		Tolerància	1
Acabar amb les diferències socials.....	1	ALTRES DEFICIÈNCIES SOCIALS	
Classes socials.....	2	Civisme	1
Desigual social.....	1	Codícia social	1
Desigualtat.....	2	Corrupció	2
Desigualtat d'oportunitats	1	Corrupció a la societat	1
Desigualtat econòmica	1	Egoisme	1
Desigualtat social	41	Egoisme de les persones	1
Desigualtats econòmiques	1	Hipocresia de la societat.....	1
Diferència entre classes socials	1	Inadaptació social.....	1
Diferències classes econòmiques.....	1	Incivisme	1
Diferències socials.....	3	Incomunicació entre persones.....	1
Divisió de classes	1	Incultura	4
Igualtat de drets.....	1	Indiferència	3
Igualtat social.....	6	Indiferència social	1
Lluita classes socials.....	1	Manca de civisme	1
Mal repartiment	1	Manca de cultura en algunes persones .	1
Manca igualtat social	1	Que la gent s'interposi a la vida	
Polarització dels estats socials	1	dels altres	1
Repartiment dels diners	1	Relacions entre persones.....	1
DESIGUALTAT PER RAÓ DE SEXE		Separacions i divorcis	1
Desigualtat sexual.....	2	DRETS HUMANS	
Discriminació de la dona	1	Drets humans	16
Igualtat entre sexes	2	No es respecten els Drets humans	1
Igualtat sexual	3	Violació dels Drets humans	2
Masclisme	1	MALTRACTAMENTS	
DISCRIMINACIÓ		Abús de les dones	1
Discriminació	5	Abús de menors	3
Discriminació física	1	Abús sexual de nens	2
Discriminació gent.....	1	Abusos de menors	1
Discriminació social	5	Corrupció de menors.....	1
Discriminacions.....	1	Infància (maltractaments, pobresa)	1
Discriminacions gays	1	Maltractaments	1
Integració de les persones a la societat	1		
Menys discriminació	1		

Maltractaments dones.....	1	Preu drogues	1
Maltractament nens.....	5	DELINQUÈNCIA	
Nens	1	Delinqüència	30
Nens abandonats	1	Delinqüència juvenil.....	1
Nens sense sostre	1	Gamberrisme.....	1
Pederastes	1	Gamberros	5
Pedofília.....	1	Grups de skins	1
Situació dels nens	1	Inseguretat	2
Vexació infantil	1	Inseguretat ciutadana	6
Violacions	1	Lladres.....	1
LLIBERTAT PERSONAL		Robatoris	2
Alienació de l'individu	1	Seguretat ciutadana	1
Autonomia personal	1	Skinheads, skins, pelats	5
Dret a la llibertat.....	1	Skins i feixistes	1
Drets individuals	1	Vandalisme.....	1
Escollir lliurement cadascú		VIOLÈNCIA	
el seu destí	1	Agressivitat	1
Llibertat.....	3	Violència	28
Llibertat d'expressió	1	Violència familiar.....	1
Llibertat de les persones	1	Violència juvenil	3
Llibertat individu	1	Violència als carrers.....	1
Llibertat personal	1	Violència dels skins.....	1
Manca de llibertat	1	Violència entre catalans i espanyols	1
Manca de llibertat pel jovent.....	1	TERRORISME	
Repressió.....	1	Assassinats.....	1
MANCA DE MORAL		Atemptats	1
Antics valors.....	1	ETA	7
Empitjorament de la societat	1	Etarres.....	1
Manca de moral	1	Terrorisme.....	61
Manca de principis en els joves	1	GUERRES	
Manca valors humans	1	Armament	1
Pèrdua valors	1	Conseqüències de les guerres	1
SIDA I ALTRES MALALTIES		Guerra	1
Anorèxia - Medis de comunicació.....	1	Guerres.....	39
Malalties	2	Guerres al Tercer món	1
Malalties incurables	1	Guerres religioses.....	2
SIDA	17	Matances.....	2
DROGA		Matances (Algèria).....	1
Camells	1	Pau	3
Droga	71	Pau al món	1
Drogoaddictes	1	Situació d'Algèria.....	1
Drogoaddicció.....	1	LA POLÍTICA	
Drogues.....	40	Abús de poder.....	1
Legalització de la droga	1		

Canvi de política del govern.....	1
Estafa polítics	1
Falsa democràcia	1
Govern	1
Idees extremistes	1
Inestabilitat política	1
Màfia política	1
Mentides polítiques.....	1
Moviments feixistes	1
Neofeixisme	1
Partits que recolzen la violència	1
Poder polític	1
Política	11
Política general de la Generalitat	1
Política juvenil	1
Radicalisme.....	1
Sistema de govern	2
NACIONALISME	
Independència	1
Independència per Catalunya	3
Independentistes	1
Nacionalisme	1
Nacionalitats	1
Normativa del català	1
MANCA DE SERVEIS	
Ajuda a disminuïts.....	1
Minusvàlids	1
Deixar de banda socialment als avis	1
Gent gran	1
Indefensió de la gent gran	1
Beques estudis	1
Manca escoles	1
Massificació instituts.....	1
Millora de l'ensenyament.....	1
Més ajuda econòmica a la sanitat	1
Seguretat social.....	1
Protecció social	1
Brutícia - Escombraries	1
Brutícia als carrers	3
Escombraries.....	2
Neteja dels carrers.....	1
HABITATGE	
Habitatge.....	3
Manca vivenda.....	1
Pisos cars.....	1
Preu vivenda.....	3
Preus dels pisos	1
Vivenda.....	4
Vivenda cara.....	1
Vivenda cara i escassa	1
Vivenda joves	3
Vivenda pel jovent.....	1
Vivendes cares.....	2
Vivendes per joves	1
FUTUR DELS JOVES	
Constituir la família.....	1
Emancipació del jovent	1
Estem perduts	1
Falta de futur pel jovent.....	1
Futur	2
Futur dels fills	2
Futur dels joves	1
Joventut.....	2
Manca futur social pel jovent	1
Manca motivació joves.....	1
Situació joves	3
MEDI AMBIENT	
Atmosfera bruta	1
Capa d'ozó	6
Conservació de l'Amazona	1
Contaminació.....	17
Contaminació de la natura	1
Desforestació.....	1
Despoblació selva amazònica	1
Destrucció de la natura	2
Destrucció del medi ambient.....	1
Ecologia	19
Explotació natura	1
Forat a la capa d'ozó.....	1
Medi ambient.....	5
Menys soroll	1
Natura	4
Protecció de la natura	2
Sorolls	3
ELS ANIMALS	
Animals abandonats.....	1
Crueltat amb els animals	1
Explotació animal	1
Extinció espècies animals	1
Matar animals en perill d'extinció.....	1

Perill extinció animals	1	La comunitat europea	1
Tenir més cura dels animals	1	Manca informació guerres.....	1
MANCA DE JUSTÍCIA		Massificació	1
Injustícia.....	1	Massificació de les ciutats	1
Injustícia social.....	5	Mili obligatòria	1
Injustícia social (nenes d'Alcàsser)	1	Mitjans de comunicació	1
Mal ús i abús de dret	1	Multes.....	1
Poca fiabilitat de la justícia	1	Okupes	3
Sistema judicial	1	Por	1
ALTRES		Privatització.....	1
Accidents de trànsit.....	1	Problemes religiosos	1
Benestar de la família	1	Promiscuïtat	1
Capitalisme	1	Prostitució	1
Competència de les grans superfícies...	1	Religió	1
Consumisme excessiu.....	1	Repartiment dels diners	1
Desinformació	1	Tancament de la CEE	1
Diners	1	Trànsit	1
Eradicar exèrcits	1	CAP	
Estafes	1	Cap	16
Família	2	Res	5
Ignorància	2	NS-NC	
Impostos	1	N.S.	79
Incompetència general	1		
Inestabilitat social	1		

FITXA TÈCNICA

FITXA TÈCNICA

Població objectiu: persones entre 15 i 29 anys residents a la Barcelona.

S'ha realitzat un total de 1200 entrevistes. Aquesta dimensió de mostra comporta un marge d'error, per als resultats globals referits al total de Barcelona, del $\pm 2.9\%$, per a un nivell de confiança del 95% amb $p=q=0.5$.

Els domicilis s'han escollit aleatòriament. Els individus a entrevistar han estat seleccionats segons quotes de sexe i edat, en funció de la distribució real de la població en cadascun dels districtes municipals.

El treball de camp ha estat efectuat entre el 15 de setembre i el 19 d'octubre del 1997.

QÜESTIONARI